

Vasja Jager: »Utrujen sem od zdrah in afer« [Str. 22-23](#)

S trebuhom za kruhom mnogi na Celjsko [Str. 12-13](#)

Sveža energija za dom na Resevni [Str. 8](#)

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 17 / Leto 78 / 26. april 2023 / Cena 3,50 EUR / www.novitednik.si

Za njimi so tri desetletja obnavljanja

Da se vztrajnost in predanost splačata, dokazujejo člani kulturno-zgodovinskega društva Žovnek, ki tamkajšnji grad, ki kraljuje nad Spodnjo Savinjsko dolino, prostovoljno obnavljajo že trideset let. Razvaline so z vsakim letom bolj podobne nekdanji grajski zgradbi, ki ima velik pomen za slovensko zgodovino. Svobodni gospodje Žovneški so bili predniki Celjskih knezov, katerih tri zvezde v slovenskem grbu izvirajo prav z gradu Žovnek. Na slovensko narodno zavest v teh dneh opozarjajo tudi številne proslave, ki se po regiji vrstijo ob bližajočem se prazniku dneva upora proti okupatorju. Preverili smo, kaj ta praznik sploh še pomeni mladim generacijam. [Str. 9, 2-3](#)

Foto: Bina Plaznik

Je v prometu res vedno več pijanih žensk? [Str. 15](#)

Pogini rib in druge težave ribičev [Str. 7](#)

STOP SPORED

Anton Špacapan Vončina
Med zmaji, nezemljani, nenavadnimi bitji in kruto, a resnično zgodovino

BONEY M
Legende prihajajo v Laško!

Melanie Wood: Tu je vroče, kaže so, in prevladujejo moški ...

ZADETKI

»Človek je izumil ekonomijo, da bi si olajšal preživetje. Danes ekonomski sistem žre človeka in se napihuje na njegov račun. In ta ekonomski sistem se imenuje neoliberalni kapitalizem.«

Vasja Jager, novinar, kolumnist in pisatelj

»600 kilometrov od nas je krvava vojna. To mora biti opozorilo, da se vsak trenutek bori-mo za mir, ki je zame ena največjih vrednot, kolikor jih lahko ima človeštvo.«

Marijan Turičnik, predsednik savinjskega sveta Zveze združenj borcev za vrednote NOB

»Včasih med vožnjo v službo mislim na preiskavo, ki jo imam na urniku. Služba se na nek način pri meni začne že, ko sedem v avto, in konča šele, ko pridem domov.«

Samo Vesel, pediatrični in fetalni kardiolog v SB Celje

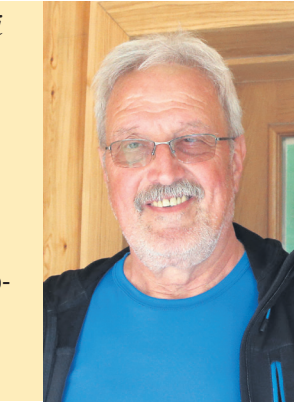

»Kamenja je bilo dovolj, prinesli smo pesek in cement ter začeli delati. Dela so se sprevrgla v pravo obnovo in v rezultat, ki ga vidite danes.«

Franci Kralj, pobudnik obnove gradu Žovnek

»Zdaj so vzpostavljeni dobri pogoji za nadaljnji razvoj planinstva v Šentjurju in odlični pogoji za uporabo celotne stavbe planinskega doma. Uporabljati ga bo možno za različne dejavnosti.«

Miro Rožej, koordinator obnove doma na Resevni

Osrednja govornica na žalski proslavi, ki je bila v ponedeljek zvečer, je bila dr. Ljubica Jelušič. (Foto: SHERPA)

Ob dnevu upora proti okupatorju se po regiji vrstijo proslave

»Brez upora ni svobode in delavskih pravic«

Tako je na sobotni slovesnosti v Tevčah izpostavil predsednik Združenja borcev za vrednote NOB Laško Andrej Mavri. Šlo je za prvo od osrednjih občinskih proslav, ki se v teh dneh vrstijo po naši regiji v čast dnevu upora proti okupatorju. Praznik pod tem imenom praznujemo od leta 1992, medtem ko je bil prej znan kot dan Osvobodilne fronte ali dan OF. Ta dan leta 1941 je za naš narod predstavljal prelomnico v boju proti nemški okupaciji v času druge svetovne vojne. V Vidmarjevi vili v Ljubljani je bila ustanovljena Protiimperialistična fronta, kasneje preimenovana v Osvobodilno fronto slovenskega naroda.

V občini Laško so se dnevu poklonili s sobotno slovesnostjo pri kozolcu konjerejskega društva na Slogih. Slavnostni govornik, predsednik Združenja borcev za vrednote NOB Laško Andrej Mavri, je poudaril, da je štiriletni narodno-osvobodilni boj zahteval neizmerne človeške in materialne žrtve. »Toda slovenski narod se je v tem odporu prekalil, dobil samozavest in moč, ki mu je skoraj pol stoletja kasneje omogočila, da se je ob ponovnem odporu zoper agresijo nad Republiko Slovenijo junija 1991 osamosvojil in stopil v družbo

suverenih narodov sveta.« Dodal je, da je namen svečanosti v Tevčah v tem, da iztrgajo iz pozabe pomembne dogodke iz zgodovine Slovenije in Laškega in da z njo izkažejo spoštovanje takratnim rodovom in posameznikom, ki so odigrali pomembno zgodovinsko vlogo in poslanstvo.

Pozval je, naj dan upora proti okupatorju praznujemo z mislimi na partizane in vrednote, za katere so se naši predniki bojevali v drugi svetovni vojni. Ob bližajočem se prazniku dela je opomnil, naj bo ta namesto »potrošniškega, piknikarskega

»Uporništvo, ki nastane kot odgovor na zatiranje, je treba prenašati na mlade generacije in jim pojasniti zgodovinske razloge za ohranitev majhnega naroda na geostrateškem prepihu,« je izpostavila dr. Ljubica Jelušič.

in izletniškega dogodka« v prvi vrsti namenjen boju za delavske pravice.

Kulturni program so sooblikovali Laška pihalna godba, Moški pevski zbor Sedraž in učenci OŠ Primoža Trubarja Laško.

V Žalcu Jelušičeva, v Sentjurju Kučan

V ponedeljek zvečer je sledila osrednja proslava v Domu II. slovenskega tabora Žalec. Kot osrednja govornica je spregovorila dr. Ljubica Jelušič, podpredsednica Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije. V uvodu se je dotaknila nastanka Osvobodilne fronte in povezovanja različnih političnih skupin. »Uporništvo

slovenskega naroda se je skozi zgodovino izkazovalo kot posebna preživetvena moč, zlasti v obdobjih, ko sta grozila asimilacija ali celo uničenje slovenskega naroda in ko z običajno pohlevnostjo, ustrezljivostjo in delavnostjo ni bilo mogoče preživeti,« je povedala Jelušičeva in dodala, da je uporništvo, ki nastane kot odgovor na zatiranje, treba prenašati na mlade generacije in jim pojasniti zgodovinske razloge za ohranitev majhnega naroda na geostrateškem prepihu.

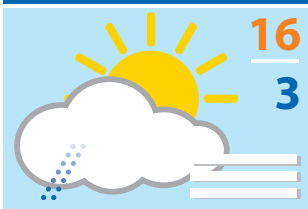
V Celju osrednja skrb za mlade

Celjska slovesnost za praznik je bila v torek popoldne v Parku svobode. V kulturnem

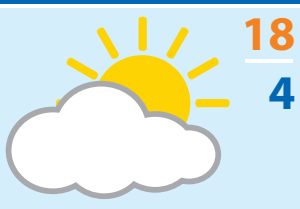

V občini Laško osrednjo slovesnost ob dnevu upora proti okupatorju vsako leto pripravijo v drugi krajevni skupnosti. Letošnja je bila v Tevčah v Krajevni skupnosti Marija Gradec. (Foto: Andrej Mavri)

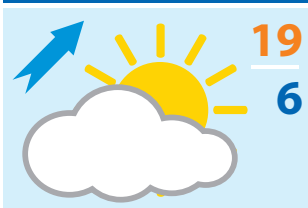
SREDA

16
3

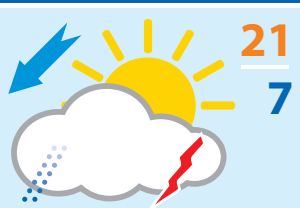
ČETRTEK

18
4

PETEK

19
6

SOBOTA

21
7

Vir: ARSO

Kulturni program v Žalcu je sooblikovala plesalka iz društva Harlekin.

»Bojevali se za svobodo in mir v vseh delih družbe je dolžnost vsakega od nas. Mlade moramo opogumiti in jih predvsem naučiti ter navdihniti za boj: za več znanja, za kakovostno in zdravo odraščanje, za zdravo hrano in čisto vodo ...« pravi mag. **Marijana Kolenko**.

programu so nastopili dija-ki Gimnazije Celje – Center, zbrane je nagovorila mag. **Marijana Kolenko**, ravnateljica OŠ Lava. Izpostavila je skrb za mlado generacijo in med drugim dejala, da je praznik na srečo ostal pomnik, da je bil upor proti okupatorju, nasilju in kratenju svobode na lastnem ozemlju izjemnega pomena za narod. Po njenem mnenju se ne bi smeli sramovati upora, boja za svobodo, mir, pravičnost, solidarnost,

humanost in za skupne temeljne človeške vrednote. »Bojevali se za svobodo in mir v vseh delih družbe je dolžnost vsakega od nas. Mlade moramo opogumiti in jih predvsem naučiti ter navdihniti za boj: za več znanja, za kakovostno in zdravo odraščanje, za zdravo hrano in čisto vodo ...« je poudarila in dodala, da bodo le tako mladi lahko razumeli, kako pomemben boj so izbojevali naši predniki. »Ljubezem in ži-

vljenjska sila sta najmočnejši orožji v boju za lepši svet. In ne življenje na omrežjih,« je še poudarila.

Na proslavi v Šentjurju, ki je bila v torek popoldne, je kot slavnostni govornik spregovoril prvi predsednik samostojne Slovenije **Milan Kučan**. V kulturnem programu so sodelovali Zoran Predin, Moški pevski zbor skladatelj Ipvavcev Šentjur in učenci OŠ Franja Malgaja Šentjur.

Ob istem času v torek popoldne je bila proslava tudi v Velenju, kjer je bil slavnostni govornik župan občine Velenje **Peter Dermol**. Pred slovesnostjo so k spomeniku žrtvam fašističnega nasilja Onemele puške na Titovem trgu položili venec.

Slovesno na Tolstem vrhu

Združenje borcev za vrednote narodnoosvobodilnega boja Slovenske Konjice slovesnost že vrsto let organizira pri spominski hiši Milenka Kneževiča na Tolstem vrhu. Gre za skupno prireditev konjiške, zreške in vitanjske občine. Letošnji slavnostni govornik dr. **Jernej Štromajer**, ki je sicer zaposlen v kabinetu ministra za gospodarski razvoj in tehnologijo, bo na jutrišnji (četrtek) prireditvi med drugim pozval k pravičnosti in solidarnosti. Dan upora proti okupatorju po njegovem mnenju predstavlja prizadevanja za nov, boljši svet in za družbo, v kateri bosta vladali pravičnost in solidarnost. »Naše sporočilo mora biti jasno, upor nad nacifašizmom je pogumno in ponosno dejanje slovenskih partizanov, ki pripada celotnemu slovenskemu narodu. Zato je zapisan med zmagovite zaveznike druge svetovne vojne ob boku Združenih držav Amerike, Velike Britanije in Sovjetske zveze.«

BA, TC, BF, ŠO

ANKETA

Ali poznamo dan upora proti okupatorju?

V Sloveniji obeležujemo 15 državnih praznikov, a vsi niso dela prosti dnevi. Je pa takšen 27. april, ko obeležujemo dan upora proti okupatorju. Ali Celjani vemo, za kakšen praznik gre in kakšna je njegova vsebina? Vse to smo preverili pri mimoidočih na celjskih ulicah. Obenem nas je zanimalo, ali za praznike izobesijo slovensko zastavo in kateri državni praznik jim je sicer najpomembnejši. ER, foto: SHERPA

Gašper Cverlin

»Nek praznik imamo. Točno, nekaj so se bojevali, ker je dan boja, več pa ne vem. Sicer ne poznam praznikov preveč dobro. Vem, da postavljamo mlaj za 1. maja, pa kres zakurimo. Več praznikov se ne spomnim, vsak je super, če smo le doma.«

Tjaš Klakočar

»Jaz bom praznoval, da nisem v šoli. Mislim, da je dan samostojnosti in enotnosti. To so »predmajske« prazniki, sicer pa se mi zdi najpomembnejši dan državnosti, mislim, da je 25. junija. Takrat vedno obešimo zastavo. Točno, 27. april, je dan upora proti okupatorju,

mislim, da smo se takrat Slovenci pač bojevali proti neke-mu okupatorju.«

Aljaž Friderik Jevšnik Longor

»27. april je dan boja proti okupatorju. Ne vem, kaj se je takrat zgodilo, najverjetneje smo uničili nekega okupatorja. Sicer pri babici in dedku vedno obesimo zastavo. Od praznikov poznam še dan dela 1. in 2. maja, 25. junija je dan državnosti, 25. decembra je božič in potem novo leto 1. in 2. januarja. Sicer ni ravno praznik, ampak zame je, zato mi je najpomembnejši moj rojstni dan.«

Djuro Kondič

»27. april je velik praznik in je dan boja proti okupatorju in

takrat smo zmagali. To je ostalo iz Titove Jugoslavije, to je trajno, to moramo spoštovati vsi v Sloveniji. Zastavo tudi imam, jo pa ponavadi razgrnem po pohištvi. Sicer mi je najpomembnejši 1. maj, ker je takrat konec zime, vse je zeleno in lepo, predvsem pa je praznik najpomembnejši nam delavcem.«

Tatjana Savič Voh

»Takrat je državni praznik dan boja proti okupatorju. Me pa preveč vprašate, kaj se je takrat zgodilo, vem, ampak se ne spomnim. Vedno pa v bloku izobesimo zastavo. Najraje imam prvi maj, vreme je že lepo, april je grozen. Za 1. maja gremo v hribe, se sprostimo in uživamo v naravi. Praznujemo tudi novo leto, ampak to ni državni praznik, to je pač novo leto.«

Anita Selčan

»Na ta dan obeležujemo dan boja proti okupatorju. Poznam tudi vsebino, ampak se res ne spomnim. Sicer pa za praznik vedno izobesimo zastavo. Meni najpomembnejši je 25. junij, najbolj obeležujemo pa 8. februar. Izkoristim dan odprtih vrat za muzeje.«

Marijan Turičnik, novi predsednik savinjskega sveta Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije

Rešilo jih je mamino in babičino znanje nemščine

Da mlajše generacije o dnevu upora proti okupatorju vedo malo, žalosti predsednika pokrajinskega sveta savinjskega območja Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije **Marijana Turičnika**, ki je na tem mestu zadnjih šest mesecev. Pravi, da se Slovenci, sploh mlajše generacije, premalo zavedajo, da je slovenski narod v preteklosti doživel in preživel zelo krvave preizkušnje za svobodo, ki jo imamo danes.

ŠPELA OŽIR

»Šeststo kilometrov od nas je krvava vojna. To mora biti opozorilo, da se vsak trenutek bojujemo za mir, ki je zame ena največjih vrednot, kolikor jih lahko ima človeštvo. To smo tudi dočakali v krvavi drugi svetovni vojni, v kateri je izgubilo življenje več kot šest odstotkov Slovencev, kar je precej velik davek,« pravi **Marijan Turičnik**, ki je bil v teh težkih časih za slovenstvo star le nekaj let, a se še vedno zelo dobro spominja, kako je kot triletnik stal ob mami in babici, ko sta rotili nemške vojske, naj jih ne strpajo na prevoz za taborišče. »Moja družina je bila izdana kot sodelavka Osvobodilne fronte. S preostalimi člani družine sem bil trikrat na kamionu za izselitev. Trikrat

sta mene in vse bližnje rešili mama in babica. Na domačiji sta uspešno prepričali nemške sile, ki so prišle po nas, da smo lahko zapustili kamion,« pripoveduje Turičnik, ki je otroštvo preživel ob vznožju Pohorja.

Kot prva rojena v svobodni Jugoslaviji

Kot mlad fant se je zaposlil v bolnišnici v Slovenj Gradu, od koder je nato odšel na izobraževanje v Ljubljano, kjer je študiral politične vede in ekonomijo. Po študiju ga je pot vodila v Žalec, kjer si je s soprogo, ki jo je pred tem spoznal v slovenjegraški bolnišnici, ustvaril dom. »Moja žena je prva Jugoslovanka, ki se je rodila v svobodni Jugoslaviji 9. maja 1945,« kot zanimivost pove Turičnik, ki je

Marijan Turičnik je predsednik pokrajinskega sveta savinjskega območja Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije zadnjih šest mesecev.

po študiju služboval v različnih delovnih organizacijah v Celju, kot so Emo, srednja tehnična šola in Žična Celje. Bil je tudi podpredsednik izvršnega sveta celjske občine in direktor celjske delavske univerze. Polnih 40 let delovne dobe je izpolnil leta 1995, ko se je tudi upokojil.

Marijan Turičnik: »Šeststo kilometrov od nas je krvava vojna. To mora biti opozorilo, da se vsak trenutek bojujemo za mir, ki je zame ena največjih vrednot, kolikor jih lahko ima človeštvo.«

Tokrat v vlogi obiskovalca

V obdobju okrog dneva upora proti okupatorju se vsako leto udeleži več proslav. V času, ko je 16 let vodil žalsko združenje za vrednote NOB, je bil v sodelovanju z občino dejavno vpet v organizacijo tamkajšnjega tovrstnega dogodka. »Vesel sem, da sem letos po vsem tem času prvič na žalski proslavi užival kot gledalec in poslušalec,« še dodaja. Kot predsednik pokrajinskega sveta savinjskega območja Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije ima v prvi vrsti koordinacijsko delo. »Skrbim za povezovanje in usklajujem dejavnosti vseh desetih združenj, kolikor jih deluje v savinjski regiji, da na primer proslave niso vse ob istem času, temveč so enakomerno porazdeljene v času praznika.« Še posebej zgoščene so februarja, ko obeležujejo prihod XIV. divizije in pohod do frankolovskih žrtev.

Foto: SHERPA

Osrednji spomenik padlim borcem v žalski občini je na Šlandrovem trgu. Spomenik je zanimiv tudi zato, ker je v njem še vedno pepel sedmih žrtev iz graškega krematorija.

Lanski bilančni dobiček Cinkarne Celje naj bi letos ostal nerazporejen

Kljub rekordnemu dobičku brez dividend?

Dan pred odločilnim krogom pogajanj, v katerem so uprava in podjetniška sindikata sklenili dogovor o zvišanju osnovnih plač in so sindikalisti preklicali stavko, sta vodstvo in nadzorni svet Cinkarne Celje sprejela odločitev, da bosta lastnikom družbe predlagala, naj se letos odpovedo dividendam. Takšen predlog, ki je marsikoga presenetil, saj je cinkarna lani imela rekorden dobiček, naj ne bi bil povezan z napovedano stavko.

JANJA INTIHAR

V pojasnilu svojega predloga, ki je objavljen na spletnih straneh Ljubljanske borze, sta namreč uprava in nadzorni svet zapisala, da je družba v letu 2023 prejemnik pomoči v skladu z Zakonom o pomoči gospodarstvu za omilitev posledic energetske krize. Zakon določa, da mora družba, ki je uveljavila pomoč, v primeru, da v letu 2023 ali za leto 2023 izplača dobiček, kupi lastne delnice ali lastne poslovne deleže, izplača nagrade poslovođstvu za poslovno uspešnost, o tem obvestiti pristojni organ najpozneje v dveh mesecih po izplačilu. Prejeta državna sredstva mora vrniti v tridesetih dneh po vročitvi odločbe, ki jo izda pristojni

organ, skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Izguba državne pomoči, ki bi v enem letu znašala od pet do sedem milijonov evrov, bi za cinkarno pomenila večjo premoženjsko škodo, sta ugotovila uprava in nadzorni svet. Ko sta tehtala pravice delničarjev na eni strani in dobrobit družbe na drugi, sta ugotovila, da je pomembnejša dobrobit družbe. Izguba državnega denarja bi vplivala tudi na ekonomski položaj delničarjev. Glede na takšne razmere je nujno, sta še zapisala uprava in nadzorni svet, da si delničarji letos ne razdelijo del lanskega dobička. Če se bodo okoliščine spremenile, bosta sklicala novo sejo skupščine.

Mali delničarji se ne strinjajo

Cinkarna Celje je lani imela 43,4 milijona evrov čistega dobička, kar je 31 odstotkov več kot predlani in največ v njeni zgodovini. Uprava in nadzorni svet sta oblikovala bilančni dobiček v višini 25 milijonov evrov, ki naj, kot predlagata, ostane nerazporejen. Društvo Mali delničarji Slovenije (MDS) je že pozvalo upravo in nadzorni svet cinkarne, naj

spremenita takšen sklep, ter predlagalo, da družba za dividende nameni 21,6 milijona evrov. »Argumenti uprave in nadzornega sveta ne zdržijo nobene resne finančne presoje, saj bi zaradi morebitnega vračila prejete državne pomoči po podatkih, ki veljajo za zadnji dan lanskega leta, samo na transakcijskem računu ostalo cinkarni malo več kot 38 milijonov evrov,« je povedal predsednik društva **Rajko Stanković**.

Društvo MDS se s predlogom o delitvi dobička ni strinjalo tudi lani, ko naj bi v cinkarni za dividende namenili 16,4 milijona evrov od skupno

25 milijonov evrov bilančnega dobička. Bruto dividenda na delnico bi znašala 21 evrov. Društvo je predlagalo, naj družba za dividende nameni več denarja. Na seji skupščine so delničarji z večino glasov podprli njegov predlog in cinkarna je svojim lastnikom razdelila skoraj ves predlanski bilančni dobiček, bruto dividenda na delnico je znašala 31,89 evra.

Podobno kot lani se je zgodilo tudi v letih 2020 in 2021. Delničarji so na sejah skupščin vsakokrat izglasovali višjo bruto dividendo, kot sta jo predlagala uprava in nadzorni svet. Leta 2020 so jo zvišali

za malo manj kot štiri evre, leta 2021 za deset evrov.

O letošnjem poslovanju po praznikih

Cinkarna je lani ustvarila 227 milijonov evrov prihodkov od prodaje, kar pomeni 18-odstotno rast glede na leto 2021. Konec leta je na računih imela 45 milijonov evrov. Za letos so v družbi napovedali 11-odstotni upad prihodkov in kar 85 odstotkov nižji čisti dobiček, ki naj bi znašal 5,9 milijona evrov. Ali bo letošnje poslovanje res toliko slabše od lanskega, bo morda znano že 12. maja, ko bo cinkarna objavila poročilo o poslovanju v letošnjih prvih treh mesecih. Najkasneje 16. junija bo jasno, ali bodo delničarji res ostali brez dividend. Takrat se bodo namreč na redni letni seji zbrali lastniki družbe, med katerimi ima največji delež država.

Uprava in nadzorni svet Cinkarne Celje predlagata lastnikom družbe, naj se letos odpovedo dividendam. Društvo Mali delničarji Slovenije ju je že pozvalo, naj sprejmeta sklep o delitvi dobička. (Foto: arhiv NT/Andraž Purg)

MOJA KARIERA V TERMAH OLIMIA

Postanite del ekipe Term Olimia in odkrijte vse prednosti in priložnosti, ki vam jih prinaša kariera v turizmu. Sklepajte nova poznanstva in urite veščine, kot sta komunikacija in sodelovanje. Pridružite se dinamičnemu timu in skupaj z nami ustvarjajte termalne presežke!

PROSTA DELOVNA MESTA:

- KUHAR – IZMENOVOĐJA (m/ž)
- KUHAR (m/ž)
- NATAKAR (m/ž)
- SOBARICA – ČISTILKA (m/ž)
- MASER (m/ž)
- REŠEVALEC IZ VODE (m/ž)
(možnost sofinanciranja licence)

Več info na: www.termo-olimia.com
Prijave: kariera@termo-olimia.com

Terme Olimia

Na svidenje do leta 2025

Na celjskem sejmišču se je končal Mednarodni industrijski sejem, ki je letos še bolj utrdil svoj sloves največjega in najpomembnejšega sejma na področju orodjarstva in strojegradnje, varjenja in rezanja, industrijskega vzdrževanja ter industrijske avtomatizacije, robotike in elektronike v jugovzhodni Evropi. Sejem je bil rekorden tako po številu razstavljalcev kot po številu obiskovalcev.

Letos je svoje novosti predstavilo 330 razstavljalcev iz petnajstih držav, ki so skupaj zastopali več kot tisoč blagovnih znamk iz tridesetih držav. Industrijskemu sejmu se je letos pridružil sejem Lestech, na katerem se

je predstavilo petnajst podjetij iz Slovenije, Italije in Nemčije.

Mednarodni industrijski sejem ni bil rekorden le po številu razstavljalcev, ampak tudi po številu obiskovalcev. »Na zadnjem sejmu, ki je bil leta 2019, smo našli malo več kot 15 tisoč obiskovalcev, letos jih je bilo najmanj dva tisoč več,« je ob izteku zadnjega dne sejma povedal **Robert Otorepec**, izvršni direktor družbe Celjski sejem. Poudaril je, da je letošnje izjemno zanimanje za sejem dobra popotnica za pripravo naslednjega, ki bo leta 2025 in za katerega je med podjetji, ki so se ga udeležila tokrat, že zdaj veliko povpraševanje.

Jl

Mednarodni industrijski sejem je obiskalo tudi rekordno število dijakov in študentov tehniških šol in fakultet. (Foto: Andraž Purg)

Slovenski orodjarji letos govorili o spodbujanju uporabe zelenih tehnologij

Do zelenega prehoda s korenčkom in palico

Razvojni center orodjarstva Slovenije Tecos, ki ima sedež v Celju, je v času mednarodnega industrijskega sejma pripravil že tradicionalni Dan orodjarstva. Gre za najpomembnejši strokovni dogodek slovenske orodjarske industrije, na katerem so letos govorili o spodbujanju uporabe tehnologij za zeleni prehod, o povezovanju najsodobnejših pristopov v orodjarstvu s primeri dobrih domačih in tujih praks ter o projektnem sodelovanju in financiranju. »Zeleni prehod se bo zgodil takrat, ko ga bomo kot družba, predvsem njen mlajši del, jasno zahtevali,« je na srečanju, ki je privabilo več kot dvesto udeležencev, med drugim poudaril dr. Aleš Hančič, direktor Tecosa.

JANJA INTIHAR

Slovenija velja v Evropi za državo, ki ima največ orodjarn na število prebivalcev. V orodjarski dejavnosti, od kate-re je odvisno kar 42 odstotkov predelovalne industrije, delu-je 170 podjetij, ki zaposlujejo 3.500 ljudi. Na leto ustvari malo več kot 400 milijonov evrov prihodkov od prodaje, največ v državah Evropske unije, kjer je pomembna do-

baviteljica avtomobilske indus-trije. V celjski regiji sta naj-večji Gorenjeva orodjarna in Emo orodjarna. Ob njiju je še veliko manjših, ki se večino-ma ukvarjajo z izdelovanjem orodij za izdelke iz plastike. Zaradi upada proizvodnje avtomobilov, ki so se mu pri-družile še visoke cene surovin in energentov, imajo orodjar-ji zadnja leta kar nekaj težav.

»V orodjarstvu sta zelo pomembna povezovanje in pretok znanja,« je na Dnevu orodjarjev poudaril direktor Tecosa dr. Aleš Hančič.

Kljub temu nihče od njih ni zaprl svojih vrat, vendar, opo-zarja dr. Aleš Hančič, nikoli več ne bo tako, kot je bilo. »Podjetja ne dobivajo več na-ročil za mesece vnaprej, vse posle morajo opraviti čim prej, pritisk na cene je velik, bilo je tudi kar nekaj odpovedi

projektov. Kljub temu, pravi dr. Hančič, je za večino dela zaenkrat še dovolj. Poslovanje je še vzdržno, imajo pa podje-tja še vedno velike težave za-radi pomanjkanja kadrov, kar jih omejuje pri njihovi rasti.

Nujna sprememba vrednot

V orodjarstvu sta zelo po-membna povezovanje in pre-tok znanja, poudarja dr. Aleš Hančič. Tudi zato Tecos vsako leto organizira dan orodjarstva in ga nameni različnim temam. Rdeča nit letošnjega srečanja so bili prihodnost zelenih teh-nologij ter izzivi, s katerimi se pri njihovem vpeljevanju v proizvodnjo srečujejo tisti, ki na evropski in državni ravni odločajo o vsebini in finančni podpori zelenega prehoda, a tudi podjetja, stanovska zdru-ženja ter raziskovalne in izo-braževalne ustanove.

V prvem delu srečanja so Denisa Perrin, vodja enote

Evropskega inovacijskega sveta, dr. Roland Willmann, profesor industrijskega menedžmenta na univerzi upo-rabnih znanosti na avstrijskem Koroškem, Marko Hren z ministrstva za kohezijo in regionalni razvoj ter Marija Čebular Zajec z ministrstva za gospodarstvo govorili o spodbujanju uporabe zelenih tehnologij. Ob vprašanju, ka-kšno naj bo uvajanje zelenega prehoda – od ljudi do tistih, ki odločajo, ali naj bo strateško določeno od zgoraj navzdol, od države in Evropske unije do podjetij in posameznikov – so se strinjali, da je prava pot do zelenega prehoda ustrezna in premišljena kom-binacija korenčka in palice. Ob tem so govorci opozorili, da bo treba nujno spremeniti vrednote. Evropa reciklira le 12 odstotkov surovin, je po-vedala Marija Čebular Zajec, podjetja pa izdelujejo aparate, ki delujejo le nekaj let in s tem podpirajo potrošništvo. Dr. Aleš Hančič je prepričan, da so med mlado generacijo zeleni pristopi že postali vrednota, zato je njena vloga v zelenem prehodu ključnega pomena.

Odpadna papir in plastika za nov material

Drugi del Dneva orodjarstva je bil namenjen pred-stavitvi dobrih primerov iz

prakse s področja 3D-tiska, biorazgradljivih materialov, industrije 4.0 in prototipne tehnologije. V Tecosu, ki je zeleni prehod in uvajanje ze-lenih tehnologij opredelil kot svojo strateško usmeritev, zadnja leta vedno več sto-ritev opravijo na področjih digitalizacije proizvodnje ter razvoja novih izdelkov in trajnostnih materialov. Pri tem sodelujejo v številnih do-mačih in mednarodnih razi-skavah ter projektih. »Zeleni prehod pomeni zmanjšanje porabe energije in materia-lov ter s tem tudi znižanje stroškov. Nekatera podjetja so že zavezana načelom ze-lenega prehoda, mnoga pa izpolnjujejo le tiste zahteve, ki jih nalaga zakonodaja,« pravi dr. Aleš Hančič.

Direktor Tecosa kot po-membnejši mednarodni projekt, pri katerem celjsko podjetje sodeluje kot eden od partnerjev, navaja razvoj no-vega materiala iz odpadnega papirja in plastike za embala-žno, avtomobilsko in gradbe-no industrijo. »V Sloveniji bo ta material, ki je zelo trpežen, kmalu začelo uporabljati pod-jetje Adria Mobil za izdelavo opreme v svojih avtomodih. Proizvodno linijo je že name-stilo,« pojasnjuje dr. Hančič, ki upa, da bodo prednosti novega materiala kmalu pre-poznali tudi drugi proizvajalci avtomodov v Evropi.

V ljubenski družbi KLS bodo do leta 2025 končali naložbo v na-kup strojev in opreme za proizvo-dnjo novih zobatih obročev. (Foto: arhiv podjetja)

Napredna tehnologija za zmanjšanje ogljičnega odtisa

V družbi KLS Ljubno pričakujejo malo več kot štiri milijone evrov nepovratnega državnega denarja, ki ga bodo porabili za nakup strojev in opreme za proizvodnjo novih zobatih obročev z notranjim ozobjem za pogon avtomobilov. Gre za večjo naložbo, katere vrednost v celoti znaša 11,9 milijona evrov in naj bi bila končana do leta 2025.

Pomočnica glavnega direktorja Nataša Strašek je povedala, da je podjetje že začelo kupovati stroje in opremo za proizvodnjo novih zobatih obročev. Poudarila je, da bo ta naložba prispevala k doseganju še višje dodane vrednosti na zaposlenega, k okoljsko še bolj odgovornemu ravnanju, večji energetski učinkovitosti ter ohranjanju delovnih mest. Poleg tega je zelo pomembna tudi za hitrejšo zmanjševanje ogljičnega odtisa ter prehod na zelene, bolj čiste tehnologije v svetovni avtomobilski industriji. Ljubenski proizvajalec zobatih obročev namreč sodeluje z vsemi največjimi in najpomembnejšimi proizvajalci avtomobilov. Izvozi kar 96 odstotkov svojih izdelkov in se že zdaj uvršča med najbolj avtomatizirane in robotizirane to-varne v svoji dejavnosti na svetu. Cilj naložbe v proizvodnjo novih zobatih obročev z notranjim ozobjem je tudi zagotoviti družbi vodilno mesto med proizvajalci visoko kakovostnih zobatih obročev za pogon hibridnih in električnih avtomobilov.

Država podprla 63 projektov

Država je KLS odobrila finančno pomoč v okviru javnega razpisa za spodbujanje velikih naložb za večjo produktivnost in konkurenč-

nost. Gre za drugi sveženj ukrepov v okviru državnega načrta za okrevanje in odpornost, katerega namen je predvsem spodbuditi gospodarske družbe k vlaganju v naprednejšo tehnolo-gijo in avtomatizacijo poslovnih procesov, ki bodo prispevali k zmanjšanju ogljičnega odtisa ter k zelenemu in digitalnemu prehodu. Skupna višina sredstev za ta ukrep znaša 95,5 milijona evrov, država pa se je odločila, da bo podprla 63 projektov. Med njimi jih je kar štirinajst, ki so jih prijavila podjetja s širšega celjskega območja. Najvišjo nepovratno spodbudo, ki znaša 5,5 milijona evrov, je država odobrila podjetju VonPharma iz Žalca, ki je napovedalo, da bo v Velenju postavilo proizvodnjo dermatološke kozmetike ter zgradilo največje logistično sre-dišče za farmacijo v vzhodni Sloveniji.

Za podjetja na Celjskem tretjina denarja

Med tistimi, ki jim je država odobrila največ denarja, je tudi šmarsko podjetje Pišek-Vitli Krpan, ki bo predvidoma v prihodnjem letu končalo 12 milijonov evrov vredno naložbo v postavitev dodatne montažno-skladiščne hale ter v nakup opreme za predobdelavo in površinsko zaščito kovin in enega najsodobnejših laserjev za razrez pločevine.

Več kot dva milijona evrov državne subvencije bodo na Celjskem dobile še družbe ErgoPharma, Tehnos, Sico in Uniforest. Med izbranimi so tudi podjetja Konus-Konex, Podkrižnik, Bial, Ema, Ino, Alpox in Rotobox. Višina sredstev, namenjenih njihovim naložbam, je različna in znaša od 650 tisoč do 950 tisoč evrov. JI

Brez sprememb

Predsednik Regionalne gospodarske zbornice Celje bo še naprej Izidor Krivec, di-rektor Celjskih mesnin. To bo njegov že tretji petletni mandat.

Upravni odbor zbornice, v katerem so predstavniki osemindvajsetih uspešnih gospo-darskih družb na Celjskem, je izvolil tudi svoje predstavnike v skupščini Gospodarske zbornice Slovenije. Celjsko gospodarstvo bodo v njej naslednja štiri leta še naprej zastopali Aleš Hančič, direktor Tecosa, Hugo Bosio iz podjetja Bosio, Aleš Skok, predsednik uprave Cinkarne Celje, in Izidor Krivec, ki bo tudi član upravnega odbora Gospodarske zbornice Slovenije. JI

Spet novo vodstvo v HTZ

Premogovnik Velenje se je ponovno odločil za zamenjavo vodstva v svoji največji hčerinski družbi HTZ, ki že nekaj let svojo dejavnost osredotoča predvsem na podro-čje obnovljivih virov energije. Staško Velikonja je na mestu generalnega direktorja zamenjal Damijan Kanduti.

Kot so navedli v Premogovniku Velenje, je bil Damijan Kanduti, ki je po izobrazbi ma-gister znanosti s področja tehniškega varstva okolja, med letoma 1991 in 2001 zaposlen v premogovniku, nazadnje kot tehnični vodja, nato je bil tri leta pomočnik direktorja in komercialni direktor v družbi HTZ, zadnjih petnajst let pa je bil direktor podjetja PLP, lesna industrija, ki je prav tako hčerinska družba Premogovnika Velenje.

Staška Velikonja, ki je v družbah Skupine Premogovnik Velenje prav tako kot Kanduti zaposlena že zelo dolgo, je HTZ vodila le pol leta. Generalna direktorica je bila od novembra lani, ko je zamenjala Nino Mauhler, ki je po malo več kot dveh letih sporazumno prekinila svoj mandat. JI

ŠTOREQSTEEL

Spoštovane delavke in delavci,
ob prvem maju, prazniku dela,
vam iskreno čestitamo in
želimo prijetno praznovanje.

GREEN STEEL

www.store-steel.si

LAŠKO – Obetajo se nove podražitve

Globlje v žep za pomoč in odpadke

Maj za občane Laškega prinaša nove podražitve. Potem ko so cene programov vrtca v občini že od 1. aprila višje za povprečno 15,8 odstotka, so laški občinski svetniki pred nekaj dnevi potrdili tudi nove cene na komunalnem in socialnovarstvenem področju. Od prihodnjega meseca bo tako dražja storitev pomoč družini na domu, prav tako se bodo zvišale cene obdelave, odlaganja ter zbiranja in odvoza komunalnih odpadkov.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Vedno višji stroški dela in materiala ter naraščajoče cene energentov pomenijo tudi višje cene storitev. Zaradi spremembe višine minimalne plače ter višine regresa za letni dopust in za prehrano bo storitev pomoč družini na domu v občini Laško od maja dražja za povprečno osem odstotkov. Ekonomska cena storitve ob delovnikih bo po novem znašala 23,67 evra. Od tega bo Občina Laško prispevala približno 18 evrov, kar pomeni 76-odstotno sofinanciranje (zakonska obveznost je vsaj 50-odstotno sofinanciranje občine). Uporabniki bodo tako po novem

za uro storitve ob delovnikih plačali 5,63 evra (doslej je bil prispevek uporabnika 5,10 evra). Ob nedeljah bo cena za uporabnike znašala 7,63 evra ter ob praznikih 8,14 evra. Kot je dejal vodja občinskega oddelka za družbene dejavnosti **Dimitrij Gril**, je Občina Laško ena redkih občin, kjer cena storitve za uporabnike med tednom tudi

po povišanju ostaja nižja od šestih evrov.

Socialna oskrba na domu je namenjena upravičencem, ki imajo zagotovljene bivalne in druge pogoje za življenje, a se zaradi starosti, invalidnosti ali kronične bolezni ne morejo oskrbovati in negovati sami, njihovi svojci pa takšne oskrbe in nege ne zmorejo ali zanje nimajo mo-

žnosti. Gre za različne oblike organizirane praktične pomoči in opravil, s katerimi se upravičencem vsaj za nek čas nadomesti potrebo po institucionalnem varstvu v zavodu ali drugi organizirani obliki. Storitev pomoč družini na domu v občini Laško od 1. januarja kot koncesionar izvaja Zavod Pristan iz Vipave.

Višje tudi položnice za komunalne storitve

Cene ravnanja z odpadki so določene na podlagi elaboratov o oblikovanju cen Komunalne Laško in družbe Simbio. Slednja je v skladu z Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja pripravila izračun cen storitev obdelave in odlaganja nekaterih vrst komunalnih odpadkov za letos. Po izračunu se ceni omenjenih storitev v povprečju zvišujeta za 22 odstotkov. Del cene ravnanja z odpadki (zbiranje in odvoz), ki se nanaša na storitve Komunalne Laško, se je povečal za 12 odstotkov, kar je v največji meri posledica povečanja stroškov plač in dviga cene energentov, a tudi tega, da so se cene ravnanja z odpadki nazadnje spremenile v letu 2016, indeks rasti cen pa je v tem obdobju znašal kar 21,9 odstotka. Skupno se je cena ravnanja z odpadki (del cene Komunalne Laško in del cene Simbia) tako povišala za približno 17 odstotkov. »Za triletsko gospodinjstvo, ki ni

vklučeno v odvoz bioloških odpadkov, to pomeni približno tri evre več na položnici oziroma malo več kot štiri evre več za gospodinjstva v primeru vključenosti v odvoz bioloških odpadkov,« je pojasnil direktor Komunalne Laško **Tomaž Novak**.

V sistemu odvoza še niso vsa gospodinjstva

Komunala Laško odvažajo odpadke v regionalni center za ravnanje z odpadki v Bukovžlak. V zbirnem centru Strensko izvaja zbiranje in skladiščenje odpadne embalaže, odpadnih nagrobnih sveč ter kosovnih odpadkov iz gospodinjstev, prav tako tudi ločeno zbran papir in steklo. Kot je dejal **Tomaž Novak**, v sistem rednega odvoza odpadkov še niso vključena vsa gospodinjstva v laški občini. Dodal je, da bodo z analizo vključenosti gospodinjstev in z optimizacijo poti dodatno zajeta tudi vsa tista gospodinjstva na podeželju, kjer je odvoz še racionalen ter tehnično izvedljiv ob ustreznem stanju cestne infrastrukture, predvsem ob pogoju zagotavljanja prometne varnosti delavcev. Prav tako nameravajo v laški komunali v prihodnje namestiti nekaj dodatnih ekoloških otokov, pri čemer se v podjetju srečujejo s primeri nestrinjanja lastnikov zemljišč za njihovo postavitve, zato morajo nova mesta zanje iskati predvsem na zemljiščih v lasti Občine Laško.

Od maja bo v občini Laško dražja storitev pomoč družini na domu, prav tako se bodo zvišale cene obdelave, odlaganja ter zbiranja in odvoza komunalnih odpadkov. (Foto: Pixabay)

VINAKOPER

VINAKOPER, podjetje za proizvodnjo in prodajo vina, d.o.o.,
Koper, Šmarska cesta 1, 6000 Koper
vabi dinamičnega sodelavca za izvajanje delovnih nalog:

PRODAJNEGA PREDSTAVNIKA oz. TRGOVSKEGA ZASTOPNIKA
Lokacija dela: Savinjska, Koroška, Podravska in Pomurska regija

ODGOVORNI BOSTE ZA:

pridobivanje novih kupcev na segmentu Horeca,
ohranjanje dobrih stikov in razvoj poslovanja z obstoječimi kupci,
spremljanje zadovoljstva strank in reševanje reklamacij,
usklajevanje prodajnih pogojev in pripravo ponudb,
doseganje prodajnih ciljev in plana prodaje ter
pripravo poročil in posredovanje podatkov.

PRIČAKUJEMO:

delovne izkušnje na podobnem delovnem področju,
vozniški izpit B-kategorije,
prodajno usmerjenost in orientiranost k strankam,
odlične veščine za upravljanje odnosov s strankami
in sposobnost razumevanja potreb strank,
komunikacijske, organizacijske in predstavitvene sposobnosti,
motiviranost za delo, natančnost in odgovornost.

PONUJAMO:

dolgoročno sodelovanje in urejene pogoje dela,
možnost stimulativnega nagrajevanja ter
možnost strokovnega in osebnega razvoja.

Prijave sprejemamo na naslov:

Vinakoper, d.o.o., Koper, Šmarska cesta 1, 6000 Koper
oziroma na e-naslov: vinakoper@vinakoper.si.

Prijavi priložite življenjepis in dokazila o izobrazbi.

Za dodatna pojasnila pokličite na telefon **041 654 776, Danilo Šoster**.

Svetniki ugriznili v kislo jabolko

VOJNIK – »Potrjevanje višjih cen je neprijetna naloga, a je žal nujna, če želimo, da bo sistem še naprej deloval in da bodo občanom še naprej zagotovljene kakovostne storitve,« je ob sprejemu novih cen programov vrtca, storitve pomoč družini na domu ter pogrebni in pokopališki storitev v občini Vojnik na seji minuli teden dejal vojniški župan **Branko Petre**. Višje cene omenjenih storitev so posledica vedno višjih stroškov dela in materiala ter sprememb v višini minimalne plače ter regresa za letni dopust in za prehrano.

Vrtec se je v občini Vojnik podražil že lani oktobra, maja se bo ponovno, in sicer program prvega starostnega obdobja za 15 odstotkov, za drugo starostno obdobje bo cena višja za 13,6 odstotka in za kombinirani oddelek za 15,5 odstotka. »Žal je bilo to nujno zaradi rasti plač v javnem sektorju,« pravi župan in dodaja, da cene programov vrtca v vojniški občini tudi ob povišanju ostajajo na ravni cen, ki veljajo v okoliških občinah.

Pomoč občine občanom

Zvišuje se tudi cena storitve pomoč na domu, ki jo v vojniški občini izvaja celjski Dom ob Savinji. Ekonomska cena storitve tako ob delavnikih (od ponedeljka do sobote) po novem znaša 26,59 evra na uro, kar je približno dva evra več kot doslej. Ob nedeljah je nova cena 34,21 evra (do zdaj 31,75 evra) ter ob praznikih

Vrtec se je občini Vojnik podražil že lani oktobra, maja se bo ponovno, in sicer za povprečno 15 odstotkov. (Foto: SHERPA/arhiv NT)

36,75 evra na uro (do zdaj 34,10 evra).

»Odločili smo se, da potrdimo predlog povišanja cen, ob čemer ne zvišujemo prispevka, ki ga plačujejo uporabniki. Zanje znesek še naprej ostaja 6,50 evra za uro storitve. Razliko bo pokrila občina iz proračuna,« je pojasnil župan **Branko Petre**. Za Občino Vojnik sprememba cene storitve predstavlja letni strošek v višini približno 185 tisoč evrov. Občina na podlagi odločb centra za socialno delo dvema uporabnikoma doplačuje tudi del cene, ki bi ga sicer morala uporabnika plačati sama. Ob tem župan poudarja, da so uporabniki s storitvijo pomoč na domu zelo zadovoljni, pri čemer je potreb v občini po tovrstni pomoči vedno več. Storitve uporabnikom omogoča, da kljub zdravstvenim in drugim težavam ostanejo čim dlje v domačem okolju. Za občino je ta oblika socialnovarstvene storitve tudi cenovno bolj ugodna kot institucionalno varstvo.

Dražja tudi smrt

Občina Vojnik ima koncesijsko pogodbo za urejanje pokopališč ter pokopališke in pogrebne dejavnosti na pokopališčih v občini sklenjeno s koncesionarjem Raj. Zadnje povišanje cen pogrebni in pokopaliških storitev ter cen najema grobnih prostorov je bilo v letu 2018. Koncesionar je že v letu 2021 podal predlog za povišanje cen pogrebni in pokopaliških storitev ter najema grobnih prostorov, a ga je občinski odbor za finance in občinsko premoženje zavrnil. Letos je koncesionar ponovno zaprosil za povišanje cen z obrazložitvijo, da je to nujno zaradi dražje elektrike, vode, materiala, energentov in odlaganja smeti. Pogrebne in pokopališke storitve so se tako zvišale za približno 18 odstotkov, kolikor je znašala stopnja inflacije v zadnjih petih letih. Cene se bodo vsako leto 1. januarja uskladile z rastjo cen življenjskih stroškov.

BA

CELJE – Kako se bo razvijalo Šmartinsko jezero?

RD Celje je v minulih letih uredila ribolovne trase v Ločah in pri ribiškem domu, kjer so na voljo tudi sodobne sanitarije. Konec maja bo proslavila 70-letnico delovanja.

Več kot 200 tisoč evrov je TD Celje porabilo za urejanje ribolovne proge v Ločah in pri ribiškem domu na polotoku Brezova (na sliki). (Foto: arhiv RD Celje)

Pogini rib in druge težave ribičev

Kakšna bo prihodnost Šmartinskega jezera, kjer je bilo v zadnjih letih marsikaj urejeno, a nekatere težave ostajajo nerešene. Na nekatere od teh je na nedavnem srečanju z najvišjimi predstavniki Mestne občine Celje opozorilo vodstvo Ribiške družine Celje, ki ima koncesijo za upravljanje jezera in si želi, da bi pri njegovem razvoju skupno nastopali vsi, ki so povezani s to vedno bolj privlačno izletniško točko.

TATJANA CVIRN

Zadnje novice z jezera žal niso spodbudne, saj ribiče skrbi spomladanski pogin samic krapov. Ta pojav so opazili že lani, a je letos pogina še več. Kot je povedal predsednik RD Celje **Štefan Zidanšek**, so ribiči zadevo predali inšpekcijskim službam, da bi ugotovile, kaj je vzrok in kako preprečiti pogin. »Očitati so nam, da ribe preveč hranimo, kar se je izkazalo za neresnično. Sami predvidevamo, da bi lahko bile krive vremenske spremembe, saj se krapi drstijo marca, ko je toplo, aprila pa se je precej shladilo in se zato verjetno niso mogli drstiti.«

Čista ali umazana?

Če bi bila kriva onesnaženost vode, bi najprej poginile manjše ribe, ne le samice krapov, pravi Zidanšek, ki kljub temu ni zadovoljen s kakovo-

stjo vode v jezeru. Ribiči sami dajejo občasno v analizo vode, s katerimi gospodarijo. »Savinja in pritoki so precej čisti, medtem ko se na Šmartinskem jezeru srečujemo z odplakami v vodi. Večina gospodinjstev v okolici jezera ima namreč iztoke speljane vanj. Najhuje je pri pritoku iz Šmartnega v Rožni dolini in nasproti čolnarne Muzelj, torej prav tam, kjer imamo drstišča ... Menimo, da bi morali urediti biološke greznice, dokler ne bi bila urejena kanalizacija na tem območju. Problem je tudi gnojenje tik ob jezeru, saj gnojnica nazadnje steče v vodo.«

»Savinja in pritoki so precej čisti, medtem ko se na Šmartinskem jezeru srečujemo z odplakami v vodi. Večina gospodinjstev v okolici jezera ima namreč iztoke speljane vanj,« pravi Štefan Zidanšek.

Kot je dejal župan **Matija Kováč**, ki se je v ribiškem domu na Brezovi s sodelavci srečal z ribiči, so podatki o kakovosti vode, s katero razpolaga občina, drugačni, in sicer je lani junija Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano v Mariboru sedemkrat vzel vzorce vode in ocenil, da se na osnovi izvedenih mikrobioloških preskušanj voda jezera uvršča v razred odlična kakovost celinskih kopalnih voda. A dejstvo je, da kanalizacija v okoliških zaselkih ob jezeru ni urejena. Če je na zahodnem delu jezera kar nekaj že zgrajene, bo za vzhodni del letos šele izdelana dokumentacija.

Kanali in kormorani

Kot so opozorili ribiči, so edini, ki plačujejo koncesijo za upravljanje jezera v višini sedem do osem tisoč evrov letno. Ob tem morajo odšteti še tisoč evrov letno za vodno pravico za uporabo jezera. Glavni dohodek predstavljajo prodane ribiške dovolilnice.

So tudi nekakšni skrbniki jezera, ki ga sicer upravlja družba ZPO Celje. Ribičem zato ni vseeno, kako se bo jezero razvijalo in kako bo urejeno. Še zlasti ker so drugi vodotočki, ki jih upravlja RD Celje, po protipoplavnih ukrepih le še kanali, v katerih se ribe ne morejo dolgo zadrževati. Veliko rib pojedo še kormorani in podobne ptice, ki so pogosto zaščitene in jih ribiči ne smejo preganjati.

Občinski svet je lani sprejel plovni režim za jezero, a njegovega izvajanja nihče ne nadzira in mnogi niti ne vedo, da obstaja, čeprav imajo čolne, posojajo pedoline ... Veliko je bilo v preteklosti tudi gradbenih posegov brez nadzora, medtem ko so ribiči pri svojih naložbah naleteli na številne omejitve. Želijo si, da bi našli skupni jezik z okoliškimi prebivalci, saj jih ti pri raznih delih pogosto prijavljajo inšpekciji. Vse to po mnenju Štefana Zidanške zavira hitrejši razvoj turizma na tem območju.

RD Celje gospodari s Šmartinskim jezerom ter s Savinjo in Hudinjo s pritoki, v Goričici pa ima pet ribogojnih ribnikov.

Bomo izvedeli kaj novega?

CELJE – Agencija RS za okolje bo do leta 2026 izvedla program spremljanja kakovosti tal v Sloveniji. Prvo letošnje vzorčenje je opravila v Celju, in sicer na območju Otoka med stanovanjskimi bloki.

Glede na to, da je bilo Celje že pred desetletji prvo v Sloveniji, ki je imelo podatke o veliki onesnaženosti tal s težkimi kovinami, bo zanimivo spremljati, kaj bodo pokazale nove meritve in ali bo nastopil čas še za kakšne menjave zemljine, kot so bile minula leta tiste pri celjskih vrtcih.

Vzorci tal za kemijske in pedološke analize jemljejo strokovnjaki iz treh globlin: do 5 cm, do 20 cm in do 30 cm. Tako naj bi pridobili zanesljive podatke o stopnji onesnaženosti tal, različnih spremembah kakovosti in predvidenih posledicah različne rabe tal. Vzorčna mesta so namreč določili na območjih kmetijskih zemljišč, otroških igrišč, stanovanjskega območja in industrijskega oziroma opuščenega industrijskega območja. V Celju so vzorce pri dveh vrtcih odvzeli že lani, kmetijsko in industrijsko območje bosta sledila v naslednjih letih.

S temi meritvami naj bi na osnovi enotne in mednarodno primerljive metodologije na ravni države pridobili okrepljene in usklajene podatke o kakovosti tal, omogočili boljše dostopnost do okoljskih podatkov in prispevali k večji osveščenosti o pomenu tal. Izsledki spremljanja kakovosti tal naj bi služili kot osnova za pripravo predpisov, strateških dokumentov, kazalcev okolja, odločanj v upravnih postopkih in poročanj s področja varovanja okolja.

Rezultati kemijskih in pedoloških analiz odvzetih vzorcev bodo objavljeni proti koncu letošnjega leta. TC

Na Otoku v Celju so strokovnjaki Agencije RS za okolje nedavno odvzeli vzorce zemlje za spremljanje kakovosti tal. (Foto: arhiv Arso)

Doza narave v malhi zabave

CELJE – Na svetovni dan Zemlje se je s slovesnostjo na Šmartinskem jezeru končal večletni projekt Doza narave v malhi zabave.

Mestna občina Celje je kot članica Lokalne akcijske skupine Raznolikost podeželja

Na prireditvi ob zaključku projekta so nastopili otroci Podružnične osnovne šole Šmartno v Rožni dolini, Društvo podeželskih žena Meta pa je ponudilo domače dobrote. (Foto: SHERPA)

pred leti pridobila sredstva za projekt Doza narave v malhi zabave. Las povezuje območje občin Celje, Laško, Štore in Vojnik z namenom spodbujanja razvoja podeželja. K sofinanciranju projektov največ prispevata Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja in Evropski sklad za regionalni razvoj.

Pri Šmartinskem jezeru je projekt vključeval postavitev novih igral, treh platojev za mize in stole, devet stebrov z informacijami o vplivu narave na počutje ljudi, ki so hkrati nosilci za viseče mreže, izdelavo celotne grafične podobe jezera in oblikovanje novih tabel okoli jezera ter izdelavo promocijskega videa in fotografij. Za 75 tisoč evrov vreden projekt bo približno 41 tisoč evrov prispeval Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja. Občina tako nadaljuje prizadevanja, da bi Šmartinsko jezero postalo privlačna turistična točka. TC

• ZA VAS IN VAŠ DOM SKRBI UPRAVNIK

Storkom

ponujamo tudi:

- RAČUNOVODSKE STORITVE
- GEODETSKE STORITVE
- PRAVNO SVETOVANJE

Iskrene čestitke ob mednarodnem prazniku dela in prijetno prvomajsko praznovanje ter veliko delovnih uspehov.

Koletektiv Storkom Štore

Storkom Store, d. o. o.
Zelezarska cesta 1, 3220 Štore
03 780 58 00
info@storkom.si
www.storkom.si
www.facebook.com/storkom.si

ŠENTJUR – Planinski dom na Resevni po 60 letih popolnoma obnovljen

Sveža energija priljubljene planinske točke

Odprtje povsem obnovljenega doma na Resevni v občini Šentjur so mnogi minulo nedeljo označili kot planinski praznik. Ta priljubljena postojanka je zdaj še bolj gostoljubna, hkrati prinaša nove možnosti za planinsko dejavnost in razvoj turizma v občini.

TINA STRMČNIK

Ker je zob časa precej načel Planinski dom na Resevni, je v Planinskem društvu (PD) Šentjur, ki je lastnik stavbe, dolgo tlela želja po obnovi. Kot je bilo mogoče slišati na nedeljski prireditvi ob odprtju nove pridobitve, so k uresničitvi želje prispevali trdo delo prostovoljcev, pomoč občine in radodarnost številnih donatorjev. Predsednik PD Šentjur

Peter Jevšnik je dejal, da je obnovljen planinski dom temelj za nadaljevanje planinske tradicije v občini in zagotovilo za razvoj novih rodov planincev, zagovornikov zdravega načina življenja. »Prav skrb za zdrav način življenja je tisto, kar sodoben človek kljub vsemu izobilju danes nujno potrebuje.«

Od temeljev do stropa

Da je udarniško grajen dom skrival marsikatero presenečenje, je dejal Miro Rožej, ki je od začetka bdel nad obnovo stavbe. Dejal je, da je bila slednja že zelo dotrajana, hkrati so bile v njej neizkoriščene zmogljivosti za nastanitev gostov. »Obnovili smo vse – od temeljev do strehe. Uredili smo skupna ležišča na podstrešju, prostore za družinske apartmaje, sobo za usposabljanje, posodobili smo tudi del, namenjen gostinski ponudbi. Manjka še nekaj notranje opreme, a jo kmalu pričakujemo.«

Miro Rožej, ki je bdel nad obnovo planinskega doma.

Miro Rožej: »Zdaj so vzpostavljeni dobri pogoji za nadaljnji razvoj planinstva v Šentjurju in odlični pogoji za uporabo celotne stavbe planinskega doma. Uporabljati ga bo možno za različne dejavnosti – med drugim za izobraževanja, hkrati bo omogočal prijetno bivanje za vse uporabnike.«

Celotna naložba je bila vredna približno 420 tisoč evrov. PD Šentjur je del denarja zanj med drugim pridobilo zahvaljujoč uspešnima prijavama na razpisa Lokalne akcijske skupine Od Pohorja do Bohorja in na razpis Ministrstva RS za gospodarstvo, turizem in šport. Po besedah Rožaja planinsko društvo, ki deluje na temelju prostovoljstva, takšnega zaloga nikakor ne bi zmoglo samo.

S solidarnostjo in skupnimi močmi

Kako pomembno je ljudem omogočati, da najdejo zeleno oazo v vedno bolj nemirnem tempu življenja, je med dru-

»Zahvaljujemo se vam za vso pomoč in bodite prošeni še naprej,« je ob izročitvi zahvale predsednik PD Šentjur Peter Jevšnik dejal šentjurskemu županu Marku Diaciju.

Marko Diaci: »Ko je bil predstavljen obseg obnove, je tudi občinski svet podprl idejo, da obnovimo celoten planinski dom in iz proračuna v ta namen zagotovimo več denarja. Upam, da bo dom ustrezal potrebam za naslednjih 60 let.«

Planinski dom na Resevni mnogi obiščejo med pohodni, prvomajskimi druženji in izleti.

Črna točka pomahala v slovo

ŠTORE – Občina je porušila staro telovadnico v bližini Doma Lipa. Čeprav imajo številni domačini nanjo lepe spomine, je zgradba po besedah župana Mirana Jurkoška v zadnjem času postala črna točka, povezana z neprimer- nim vedenjem. Morda bo prostoru dal novo vsebino prav dom starejših.

Župan Občine Štore Mi- ran Jurkošek je povedal, da je bilo rušenje telovadnice predvideno že zadnjih pet let, vsaj toliko časa stavba ni bila več v uporabi. »Zadnje leto ali

dve je bila stavba povezana z vandalizmom, v njej so se zbirali mladi, celo kurili so v dvorani, zato je bilo nujno, da smo jo podrli.« Dodal je, da je naselje Lipa sicer lepo urejeno, stara telovadnica pa je bila v zadnjem času črna točka. Včasih je bilo drugače. Na telovadnico, zgrajeno leta 1962, številne domačine vežejo lepi spomini, povezani z urami športne vzgoje. Tam so se, kot pravi Jurkošek, številni ljudje navdušili nad košarko in malim nogometom. Pozimi je bila telovadnica dobro izkoriščena za rekreacijo. »Vesel sem, da smo zdaj dobre pogoje za športa in rekreacijo zagotovili v novi športni dvorani, hkrati sem vesel, da smo odstranili dotrajan »spomenik«.

Na mestu, kjer je bila stara telovadnica, bo občina uredila zelenico. Za nakup zemljišča se po besedah župana zanima Dom Lipa, ki v svoji okolici nima na voljo ravno veliko prostora. »Objavili bomo razpis za prodajo zemljišča in če bo dom pri nakupu uspešen, bo lahko tam uredil park. V prihodnosti bo morda zemljišče prišlo prav za širitev doma.« TS

Čezmejno reševanje

OBSOTELJE IN KOZJANSKO – Kako bi izvedli protokol reševanja v primeru masovne nesreče, so minulo soboto gasilci, reševalci, policisti, predstavniki civilne zaščite in drugih reševalnih služb z obeh strani meje preverjali na vaji v središču hrvaškega Huma na Sotli. Mednarodno vajo so izvedli v sklopu projekta Cro-si-safe, pri katerem med drugim sodelujeta Občina Rogatec in Razvojna agencija Sotla.

Vaje se je udeležilo približno 180 predstavnikov reševalnih služb, med drugim predstavniki Civilne zaščite Rogatec, tamkajšnjega prostovoljnega gasilskega društva, Rdečega križa in Gasilske zveze Šmarje pri Jelšah. Udeleženci vaje so preverili protokol reševanja v primeru zrušenja in poškodovanja stavb ter osnovne šole v primeru potresa in spremljajočih požarov. Namen vaje je bilo izboljšati sodelovanje reševalnih služb z obeh strani državne meje. Udeleženci so s sodelovanjem krepili svoja znanja in veščine.

Izboljšati pripravljenost ob naravnih nesrečah in nesrečah zaradi človeške napake ter vzpostaviti zdravo, varno in dostopno obmejno območje je nasploh cilj čezmejne projekta Cro-si-safe. Vodi ga Zagorska razvojna agencija iz Hrvaške, Razvojna agencija Sotla je koordinatorica dejavnosti na slovenski strani. Projektni partnerici, Krapinsko-zagorska županija in Občina Rogatec, bosta pridobili denar za nakup opreme. Občina Rogatec bo kupila terensko reševalno vozilo, namenjeno lokalnim gasilskim društvom, dvizžno ploščad, s katero bo omogočeno reševanje na višini in večji šotor za vzpostavitev mobilne enote reševanja. Skupna vrednost projekta znaša približno 740 tisoč evrov, od tega je predvidenih približno 629 tisoč evrov sofinanciranja iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. TS

Staro telovadnico na Lipi so porušili pred dnevi. (Foto: SHERPA)

gim prepoznala Občina Šentjur, ki je pomagala planincem pri pridobivanju zunanjih virov financiranja, hkrati je za obnovo namenila 250 tisoč evrov. Župan mag. Marko Diaci je izrazil hvaležnost vsem, ki so dom gradili pred 60 leti ter so na vrh Resevne nosili zidake in ves drugi potreben gradbeni material. Veliko teh prostovoljcev se je udeležilo nedeljske prireditve ob odprtju doma. Po besedah Diacija je bilo tudi tokrat bistveno, da so vsi sodelujoči k obnovi doma pristopili s skupnimi močmi, solidarnostjo, z voljo in energijo. Župan se je zahvalil tudi številnim donatorjem. »Pripravljenost vseh sodelujočih, da pomagajo, je pokazatelj, da znamo v Šentjurju marsikatero stvar, čeprav ni povsem v javni lasti, urediti skupaj.« Dodal je, da obnovljen dom prinaša nove možnosti za razvoj turizma, športa in rekreacije. Številni občani in obiskovalci od drugod prihajajo na Resevno dnevno in jim ta planinska točka ogromno pomeni. Zato je bila odločitev za obnovo po njegovem prepričanju še toliko bolj pomembna.

Foto: SHERPA

BRASLOVČE – Slavnostna akademija ob 30-letnici obnavljanja gradu Žovnek

Želeli so ga zavarovati, a so ga nevede začeli obnavljati

Do obnove žovneškega gradu, ki kraljuje na malo več kot 400 metrov visoki vzpetini nad jezerom na obrobju Savinjske doline, je v začetku 90. let prišlo povsem po naključju. Skupina domačih ljubiteljev kulturne dediščine, povezanih v kulturno-zgodovinsko društvo Žovnek, je ruševine želela očistiti in zavarovati. Postopoma so se njihova dela prevesila v obnovo, pri kateri je v tridesetih letih sodelovalo približno 300 prostovoljcev, ki so opravili 30 tisoč ur prostovoljnega dela. Občina Braslovče se je vsem poklonila na sobotni slavnostni akademiji, s katero jim je obenem napovedala podporo tudi v prihodnje.

BINA PLAZNIK

Eden glavnih pobudnikov za reševanje gradu je nekdanji predsednik Kulturno-zgodovinskega društva Žovnek Braslovče in predan zgodovinar **Franci Kralj**. Kot bi bilo včeraj, se še danes spominja, kako se je vse skupaj začelo. »Nekoč nam je pri druženju pijača stopila v glavo, s skupino prijateljev smo postali nerazsodni in odločili smo se, da bomo začeli oživljati grad.« Najprej so postopoma očistili okolico, zaradi česar je ruševine začelo obiskovati vedno več ljudi. »V bližini je bila pet metrov globoka jama in nekega dne sem v zadnjem trenutku rešil deklico, ki je tekla proti njej. Naša skupina se je odločila, da bo luknjo zavarovala. Izток Omladič, ki ima v bližini gozd, je nasekal sušice in zgradili smo ograjo,« je nadaljeval Kralj. A ograja je bila še bolj privlačna za otroke. Ugotovili so, da ni dobra rešitev, zato so pozidali še zid. »Kamenja je bilo dovolj, prinesli smo pesek in cement ter začeli delati. Dela so se sprevrgla v pravo obnovo in v rezultat, ki ga vidite danes.«

Z Žovneka po Evropi

Ruševine so restavrirali s pomočjo starih fotografij in

pri tem ves čas sodelovali z zavodom za kulturno dediščino, ki jim je priskrbel skice. »Tako je do danes vse teklo gladko. To ni naše, Kraljevo

»Kamenja je bilo dovolj, prinesli smo pesek in cement ter začeli delati. Dela so se sprevrgla v pravo obnovo in v rezultat, ki ga vidite danes,« je povedal Franci Kralj.

ali tvoje. To je skupna slovenska kulturna dediščina. Nekoč nas je obiskal nekdanji škof Lipovšek in dejal, da je to naša preteklost in tudi naša prihodnost,« je še povedal Kralj in dodal, da moramo biti na svojo zgodovino zares ponosni. Gospodi Žovneški so spadali v posebno kategorijo »svobodni«, zaradi česar so lahko sami razpolagali s svojim ozemljem in na njem gradili. Kupili so si grofovski naziv in čez pet desetletij postali knezi. Dokazano se po Kraljevih besedah po žilah vseh britanskih kraljev pretaka malce krvi Celjskih grofov, natančneje Barbare,

najmlajše hčerke Hermana II. Celjskega, najvplivnejšega med Celjskimi grofi.

So šele na začetku

Župan Občine Braslovče **Tomaž Žohar** je ob tej priložnosti povedal, da tako sam kot vsi občani zelo cenijo dolgoletno delo prostovoljcev. »Grad predstavlja res pomemben kulturni spomenik ne le za Slovenijo, temveč tudi širše za Evropo.« Kot je še dodal, imajo z njim še veliko načrtov. »Tukaj ni nikoli konca, težko bomo kdaj dosegli končno različico gradu, želimo si, da bi to ostala ruševina, da bi ohranila ta duh in prvinskost ter energijo, ki jo čutimo tukaj na vsakem koraku. Gradu moramo dodati še nekaj vsebin in nadaljevati obnovo, da bomo dvignili tloris gradu iz zemlje na plan. Pravzaprav smo šele na začetku.«

Dogodka se je udeležil tudi celjski župan **Matija Kovač**, ki se je, kot je povedal, zelo razveselil povabila. »Z velikim zanimanjem sem si ogledal delo. Še posebej zanimiva se mi zdi notranjost obnovljenega stolpa z obokom. Pred leti sem bil tukaj na izrednem predavanju dr. Nataše Golob, ki nam je podrobneje predstavila zgodovino tega gradu. To je zares naša skupna dediščina in na takšnem dogodku celjski župan ne sme manjkati.«

Obnavljajo ob nedeljah

Približno 300 prostovoljcev in 30 tisoč opravljenih prostovoljnih ur šteje seštevku truda, vloženega v obnovo. Na slavnostni akademiji so posvetili posebno pozornost

njegovemu trudu pri ohranjanju kulturne dediščine, ki je bila zapuščena več stoletij. Prisotne je pozdravil novi predsednik Kulturno-zgodovinskega društva Žovnek Braslovče in eden od prostovoljcev **Boštjan Kragl**. »Počutimo se svobodno, tako kot so bili naši predniki, zato smo tudi vsako nedeljo tu. Danes je čas za veselje in praznovanje. Jutri je nedelja in bomo šli delat v severno steno,« je povedal.

Župan Žohar jim je v zahvalo za njihovo delo in ohranjanje kulturne dediščine podelil bon v višini dva tisoč evrov in obljubil podporo tudi v prihodnje, saj gre za lokalni in državni kulturni spomenik ter biser. V programu so sodelovali vitezi in plesalci iz skupine Vitezov Šaleške doline, fanfare KUD Štajerski rogisti, harfistka Katja Šumečnik in Konrad Prvi Žovneški. Ob koncu praznovanja je bila za oči privlačna ognjena predstava.

Foto: Bina Plaznik

Približno 300 prostovoljcev in 30 tisoč opravljenih prostovoljnih ur šteje seštevku truda, vloženega v obnovo. Na slavnostni akademiji so posvetili posebno pozornost njegovemu trudu pri ohranjanju kulturne dediščine.

Gospodi Žovneški so spadali v posebno kategorijo »svobodni«, zaradi česar so lahko sami razpolagali s svojim ozemljem in na njem gradili. Kupili so si grofovski naziv in čez pet desetletij postali knezi.

»Tukaj ni nikoli konca, težko bomo kdaj dosegli končno različico gradu, želimo si, da bi to ostala ruševina, da bi ohranila ta duh in prvinskost ter energijo, ki jo čutimo tukaj na vsakem koraku,« je izpostavil Tomaž Žohar.

Zapušča jo že četrta generacija učencev

ŽALEC – Waldorfska šola in vrtec Savinja, ki imata sedež v Žalcu, letos praznujeta dvanajsto obletnico delovanja. Ob tej priložnosti so učenci z učitelji v soboto v žalskem domu II. slovenskega tabora pripravili prireditev z naslovom 10+2. V prostorih šole, ki sicer domuje v stavbi žalske ljudske univerze, so poskrbeli za bogat spremljevalni program, ki so ga sestavljali ustvarjalne delavnice, poligon, razstava in ogled šolskih prostorov.

Ideja o ustanovitvi šole se je porodila leta 2011 skupini staršev, ki je ob pomoči matične šole v Ljubljani uresničila svoje sanje o prvi waldorfski šoli v Spodnji Savinji-

ski dolini. Šola, ki je najprej delovala v Celju, se je po dveh letih zaradi naraščajoče prostorske stiske preselila v nove prostore v Žalcu. Ob izdatni pomoči lokalne skupnosti, žalske ljudske univerze in seveda ob pomoči staršev je začela delovati v prostorih UPI ljudske univerze Žalec. Hkrati s šolo je vrata odprl tudi waldorfski vrtec. Šolo, ki jo danes obiskuje več kot 150 učencev od 1. do 9. razreda, letos zapušča že četrta generacija učencev.

Kot spominski pogovor

Na dogodku, ki sta ga povezovala dva nekdanja učenca šole Laura Mlinar in Aleks Apat, so sodelovali vsi učenci od 1. do 9. razreda z učitelji. Prireditev, ki je bila zasnovana kot spominski pogovor dveh nekdanjih učencev, je obiskovalcem omogočila podroben vpogled v ogroditve delovanja

waldorfske pedagogike. Ravnatelj šole **Jožetu Školcu** sta se kot vabljeni govorca pridružila direktor Waldorfske šole Ljubljana **Iztok Kordiš** in župan Občine Žalec **Janko Kos**.

Žalska ena od šestih

Prva waldorfska šola v Sloveniji se je sicer rodila septembra 1992 v Ljubljani, obiskovalo jo je 58 učencev, ki so bili razporejeni v dva razreda. Danes v Sloveniji deluje šest waldorfskih šol, obstaja tudi močna iniciativa na Dolenjskem. »Tisto, kar waldorfsko šolo razlikuje od javnošolskega izobraževalnega programa, je, da temelji na celostnem pristopu pri razumevanju otroka in mu skuša ob pravem času na pravi, ustrezen, njemu razumljiv način ponuditi prave vsebine,« je pojasnila učiteljica **Jerneja Kolar** iz žalske waldorfske šole. ŠO

Na dogodku, ki sta ga povezovala dva nekdanja učenca šole Laura Mlinar in Aleks Apat, so sodelovali vsi učenci od 1. do 9. razreda z učitelji. (Foto: Nik Jarh)

CELJE – V mladinskem centru ob festivalu prostovoljstva še več drugih vsebin

Naj prostovoljci so postali Uma Jevšnik, Teja Vengust, Amar Ibrahimović in Daša Smole, Armenda Haliti, Tinkara Anžur, Zoran Jeranko, Peter Čepin Tovornik, Anton Mlinarič in Darja Pretner. (Foto: SHERPA)

Ob nekaterih se jim je utrnila solza

Ponosni zaposleni v Celjskem mladinskem centru, prejemniku srebrnega celjskega grba, ne počivajo na lovorikah, temveč se lotevajo vedno novih projektov, razširjajo stare in jih vedno bolj približujejo mladim v mestni občini Celje. Tako so minuli petek pripravili že 18. Festival prostovoljstva, kjer so med velikim številom prijavljenih letos še posebej težko izbrali dobitnike priznanj. Pripravili so tudi prvi javni poziv za mladinske dogodke na poletnem odru MCC. Veselijo se še dogodkov ob letošnjem tednu Evrope in ponosno predstavljajo nekatere druge mednarodne projekte.

EVA RUDMAN

V sodelovanju z Mestno občino Celje so minuli petek podelili priznanja naj prostovoljcem in prostovoljkam. »Za-

nimanja je vedno več. Včasih je bilo treba društva in zavode skoraj prositi, naj prijavijo svoje prostovoljce. Letos je bilo

drugače – dobili smo več kot štirideset prijav,« je povedala sodelavka za projekte v CMC Samanta Hadžić Žavski in dodala, da je komisija preučila vse zgodbe, ob nekaterih se ji je utrnila celo solza. Zaradi težke odločitve so letos tako v vsaki kategoriji izbrali po dva zmagovalca oz. prejemnika naziva naj prostovoljec.

Kdo so naj prostovoljci?

Naj prostovoljki leta 2022 v starostni kategoriji od 12

do 15 let sta postali **Uma Jevšnik** in **Teja Vengust**, v kategoriji od 16 do 19 let **Amar Ibrahimović** in **Daša Smole**, v starostni kategoriji od 20 do 29 let **Armenda Haliti** in **Tinkara Anžur**, v kategoriji od 30 do 60 let **Zoran Jeranko** in **Peter Čepin Tovornik**. Naj prostovoljca leta 2022 v starostni kategoriji nad 60 let sta postala **Anton Mlinarič** in **Darja Pretner**.

Mladinski center je ob tej priložnosti ob slavnostnih govoricah direktorici centra

»Zanimanja je vedno več. Včasih je bilo treba društva in zavode skoraj prositi, naj prijavijo svoje prostovoljce. Letos je bilo drugače,« pravi Samanta Hadžić Žavski.

»Naš cilj je, da mlade aktiviramo v času počitnic, da pripravijo raznolike vsebine in tako aktivno preživljajo svoj prosti čas,« je povedala Sonja Majcen.

Sonji Majcen, podžupanu Samu Seničarju ter državnem sekretarju z ministrstva za kohezijo in regionalni razvoj Marku Koprivcu pripravil tudi pester kulturni program. Pri tem se je povezal z Glasbeno šolo Celje, s Srednjo zdravstveno in kozmetično šolo Celje, z zaposlenimi in s prostovoljci iz Vrtca Zarja ter z učenci OŠ Ljubečna. Na tržnici prostovoljstva so se predstavili nekateri zavodi in organizacije: Škofijska karitas Celje, Ljudska univerza Celje, Socio, Slovensko društvo Hospic, Tehnopark Celje ter Slovenska vojska in Celjski gasilci PGD Babno, ki so na ogled postavili tudi svoja vozila.

mladimi, se bo sicer končal letos poleti.

V sklopu projekta CO-MIX so v mladinskem centru razvili digitalno platformo za pripravo stripov, ponosni so tudi na pravkar začel projekt Agora NextGen, ki želi mladim približati politiko ter zapolniti vrzeli znanja in vedenja o tej tematiki.

Ne nazadnje so vodilni v mladinskem centru ponosni tudi na projekt YouWell, ki je namenjen učiteljem, kjer lahko starejši postanejo mentorji mlajšim kolegom in jih usmerjajo pri poklicu učitelja, ki zajema več kot le učenje znotraj učilnice.

Smeh in hrana v tednu Evrope

V mladinskem centru so letos pripravili prvi javni poziv za mladinske dogodke na poletnem odru. Poziv, ki je odprt do 15. maja, je namenjen mladim med 15. in 29. letom, ki bi želeli pokazati svoj talent. »Naš cilj je, da mlade aktiviramo v času počitnic, da pripravijo raznolike vsebine in tako aktivno preživljajo svoj prosti čas,« je o projektu povedala direktorica Sonja Majcen.

Celjski mladinski center bo tudi letos v tednu Evrope sodeloval pri projektu Evropska vas, v katerega je sicer vključenih devet regij, v naši ga vodi III. OŠ Celje v sodelovanju z informacijsko točko Europe Direct Savinjska. 11. maja bodo v sklopu tedna Evrope pripravili dogodek Evropska vina in siri, 12. maja Stand-Up Europe s Perico Jerkovičem in z Rokom Škrlepom. Še zadnji v sklopu tedna Evrope bo dogodek na mestni tržnici v Celju z naslovom Okusi Evrope.

Razglasili prostovoljko leta

BRASLOVČE – V avli doma kulture je bilo srečanje društev in prostovoljcev občine Braslovče, ki s svojim nesebičnim in prizadevnim delom puščajo pomemben pečat v kraju in družbi. Prostovoljka leta 2022 je na podlagi javnega razpisa občinske komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja postala Ivanka Krevh.

Župan Tomaž Žohar ji je izročil posebno priznanje za njeno nesebično pomoč in požrtvovalno delo v preteklem letu. Ivka – pod tem imenom jo poznajo domačini – je članica številnih društev in »je človek sočloveku v času njegove stiske«, kot so v predlogu na javni razpis za naj prostovoljca zapisali tisti, ki jo najbolj poznajo.

Da ima prostovoljstvo v Braslovčah dolgo tradicijo, je bila dokaz polna dvorana doma kulture. Žohar je ob tej

Prostovoljka leta 2022 občine Braslovče je postala Ivanka Krevh. (Foto: TT)

priložnosti poudaril pomen društev za občino, se zahvalil njihovim članom ter jim izkazal vidno spoštovanje in podporo njihovem delovanju. Po slavnostni podelitvi in osrednjem delu programa je nastopil Klemen Slakonja s Small bandom, s katerim je poskrbel za odlično glasbo in obilico smeha. ŠO

Svet spreminjajo na bolje

ŠENTJUR – Sredi aprila je priznanja in pohvale za naj prostovoljce podelila tudi Občina Šentjur v sodelovanju z mladinskim centrom (MC), ki deluje pod okriljem Razvojne agencije Kozjansko.

V kategoriji prostovoljcev do 18 let je priznanje prejel Matic Frlež na predlog

MC Šentjur. V kategoriji prostovoljcev od 19 do 30 let je priznanje prejela Sara Vehovar, ki jo je predlagalo Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov Šentjur. Priznanje za prostovoljca, starejšega od 31 let, sta prejela Ivo Brodej na predlog Društva likovnih ustvarjalcev Rifnik Šentjur in Miro Rožej na

predlog Planinskega društva Šentjur. Priznanje je prejel še projekt Prostofer na predlog Društva upokojencev Šentjur. Priznanje za prostovoljce, starejše od 31 let, ki delajo z otroki in mladino, sta prejela Simon Jecl in Majda Šporn. Za priznanje ju je predlagala Občinska zveza prijateljev mladine Šentjur. Številni posamezniki so za svoj prispevek k boljši družbi prejeli pohvale.

TS

Skupinska fotografija vseh prejemnikov priznanj in pohval (Foto: Jure Godler)

Razvoj plovil pripovedujejo znamke z najrazličnejših koncev sveta

V železarskem muzeju razpeli jadra

V Galeriji Železarskega muzeja Štore na Teharjah bo do 12. maja na ogled filatelistična razstava z naslovom Jadrnice sveta. Razstava obeležuje tudi 44 let delovanja jadrnega kluba Živaana, ki ga je ustanovil Janez Kuntarič.

TINA STRMČNIK

Janez Kuntarič, ki v rokah drži tematsko razglednico prireditve, počasi končuje vodenje tekem in vzgojo tekmovalcev jadrnanja. Zato je razstava nastala ob tej prelomnici.

»V obdobju, ko sem osnoval klub, v Celju resnega tekmovalnega jadrnanja ni bilo.« S prijatelji smo poiskali načrte za gradnjo tekmovalnih jadrnic in smo jih izdelali,« pravi Janez Kuntarič.

Avtor filatelistične razstave **Tone Petek**, član Filatelističnega in numizmatičnega kluba Celje, je pojasnil, da je jadro eden najstarejših in najpogostejših načinov premikanja civilizacij skozi zgodovino.

Po poti razvoja

Petek je razstavo pripravil kronološko, nanjo je uvrstil znamke, ki prikazujejo najstarejše jadrnice sveta – feničanske jadrnice – do današnjih jadrnic in srfov. Vključena je tudi zlata doba jadrnanja, ki je povezana z odkrivanjem Amerike in različnih držav ter s širjenjem civilizacij. Čeprav so jadra zelo pogosto uprizorjena na znamkah, je avtor pripravil jagodni izbor, želel je namreč, da bi bila razstava čim bolj zanimiva, slikovita in dokumentarna. Znamke izvirajo z najrazličnejših koncev sveta, kar še dodatno odkriva zanimivost filatelističnega sveta. Slovenija ima na temo jadrnic malo znamk, zato je Petek pri slovenskih znamkah vključil tudi druga plovila, kot sta drevak in pletna.

Jagodni izbor znamk z motivom jader in jadrnic, ki ga je naredil Tone Petek.

Od prvih poskusov do uspehov

Razstava je posvečena tudi 44-letnici delovanja jadrnega kluba Živaana, katerega poslanstvo so tekmovalno jadrnanje, izobraževanje in organizacija regat. Predsednik kluba **Janez Kuntarič** je povedal, da razstava predstavlja zgodovino delovanja kluba in osvojene rezultate. V

obdobju, ko je osnoval klub, v Celju resnega tekmovalnega jadrnanja ni bilo. »S prijatelji smo poiskali načrte za gradnjo tekmovalnih jadrnic in smo jih izdelali. V Ljubljani je takrat že delovala precej močna jadrnalna zasedba, zato smo najprej obiskovali tekme, ki so jih prirejali v prestolnici,« se spominja.

Klub Živaana je v preteklosti tekmovalja organiziral na

Šmartinskem jezeru. Slednje nima najboljših pogojev za ta šport, saj vetrovi pihajo previsoko, v vsakem rokavu veter drugače piha, obala je močno zaraščena. Zato je društvo ta del dejavnosti preneslo na Velenjsko jezero, člani kluba pa so se ves čas udeleževali tekmoval na Obali, Bledu, v Bohinju, Mariboru in Cerknici.

Foto: SHERPA

»Jadro je eden od najstarejših in najpogostejših načinov premikanja civilizacij skozi zgodovino,« je pojasnil Tone Petek.

Katere so najboljše lutkarske predstave?

Šentjurska izpostava javnega sklada za kulturne dejavnosti je prejšnji četrtek gostila regijsko srečanje lutkovnih skupin Slovenije, na katero so se uvrstile najboljše lutkovne predstave celjske in koroške regije. Predstave si je ogledala selektorica Nika Bezeljak, ki bo po končanih regijskih srečanjih med skoraj 50 predstavami izbrala osem najboljših. Slednje bodo 6. junija uprizorjene na državnem srečanju lutkovnih skupin Slovenije na Ptuj.

S Celjskega so se na regijsko srečanje v Šentjurju uvrstile predstave Alma (Društvo Škratovo gledališče Celje), Strikec v Sloveniji (Zohn teater, LiVra z Vranskega) in Cesarjevi novi lasje (Lutkarska banda OŠ Vransko). Predstavo Vesoplanet so pripravili v Lutkovni sekciji Mavrica, ki deluje pod okriljem Kulturnega društva Dravograd.

Po besedah vodje šentjurske izpostave JSKD **Anite Koleča** uvrstitev predstav na regijsko srečanje dokazuje izjemno kako-

vostno delo na gledališkem področju. »Na žalost je lutkovnih skupin vedno manj in zato tudi število predstav usiha. V Javnem skladu RS za kulturne dejavnosti vsako leto pripravimo veliko novih izobraževanj, s katerimi želimo ohrabriti skupine, da bi se začele ukvarjati z lutkovno dejavnostjo. Lutke omogočajo otrokom spremljanje raznolikih možnosti odrske čarovnije in budijo njihovo domišljijo ter jih spodbujajo k ustvarjalnosti,« je dejala. TS

NE PREZRITE

Na praznični 27. april bo v Narodnem domu še en koncert, ki sodi v okvir glasbenega abonmaja Hiše kulture Celje. Koncert z naslovom Preobrazbe bo ob 19.30, pol ure prej bo tudi tokrat pogovor z umetniki.

Godalni sekstet Uroša Kreka in slavne Metamorfoze Richarda Straussa bo izvedla mednarodna zasedba priznanih mladih glasbenikov: violinista v njej sta Anna Morgoulets in Vid Sajovic, violista Roberto Papi in Anuša Plesničar, violončelist Maruša Turjak Bogataj in Milan Hudnik, kontrabasist v zasedbi je Miha Firšt. TC

Nastop orkestra Glasbene šole Rista Savina Žalec pod vodstvom profesorice Maruše Mirkov (Foto: TT)

Zaigrali so kitaristi

V avli Doma II. slovenskega tabora Žalec je bilo nedavno deseto srečanje kitaristov in ansamblov Slovenije v organizaciji Glasbene šole Rista Savina Žalec pod vodstvom ravnatelja mag. Gorazda Kozmusa.

Srečanje kitaristov in ansamblov je nastalo v Žalcu na pobudo upokojene profesorice Marije Alatič, ko kitaristi še niso bili del učnih načrtov. Od takrat poteka bienalno in je odprto za vse orkestre in ansamble, delujoče tudi zunaj glasbenih šol Slovenije. Na srečanje se je letos prijavilo rekordno število udeležencev, kar 450 otrok v 22 zasedbah.

V uvodni besedi se je ravnatelj mag. Gorazd Kozmus zahvalil vsem sodelujočim za udeležbo in sodelovanje. Poudaril je, da gre za izjemen organizacijski podvig, in se zato vsem

zaposlenim, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji, iskreno zahvalil. Srečanje so, kot velevala tradicija, pred popolnoma napolnjeno dvorano otvorili domači glasbeniki, orkester Glasbene šole Rista Savina Žalec, ki ga vodi profesorica Maruša Mirkov. Za tem sta se predstavila orkestra sosednjih glasbenih šol, Velenje in Celje, sledilo je še sedem orkestru v prvem delu, ki se je začel ob 10. uri, ter 11 v drugem delu, ki se je začel ob 15. uri.

Kolektiv Glasbene šole Rista Savina Žalec se je ponovno izkazal kot izjemno homogen in ustvarjal, za kar gre zahvala ravnatelju mag. Gorazdu Kozmusu, ki je razumeval do vseh projektov, podpira vse ideje in s tem krepi ustvarjalnost kolektiva in otrok.

ŠO

Češki pečat v knežjem mestu

Češki veleposlanik v Sloveniji **Juraj Chmiel** in celjski župan **Matija Kovač** sta prejšnji četrtek na celjskem Krekovem trgu odprla razstavo Češke sledi. Ob češkem predsedovanju Svetu Evropske unije jo je pripravilo veleposlaništvo Češke republike v Ljubljani. Njena tema je dediščina češko-slovenskih odnosov v Sloveniji, ki so svoj pečat pustili tudi v Celju.

Razstava na 22 panojih predstavlja osebnosti češkega rodu, ki so uspešno prispevale h gradnji slovenske narodne identitete, kulture, izobraževanja, infrastrukture in športnega gibanja.

Čehi in Slovenci so v preteklosti živeli v skupnih državnih tvorbah, nazadnje v Avstro-Ogrski. Njihova zgodovina in kultura sta se zato oblikovali na podlagi skupne usode in

medsebojnega navdihovanja. »Čehi so poseben pečat pustili tudi v Celju. To sta na primer Jan Vladimír Hráský, arhitekt, ki je zasnoval stavbo Narodnega doma, ki je od konca 19. stoletja dom slovenske kulture v Celju, in priznan celjski fotograf Josip Pelikan, ki je bil sin čeških staršev,« je ob tej priložnosti povedal celjski župan.

Odprtje razstave je bilo tudi zabavno, saj se je Juraj Chmiel dotaknil podobnosti med slovensčino in češčino, izpostavil je predvsem dve besedi, ki sta v obeh jezikih enaki, njuna pomena pa se razlikujeta. To sta besedi otrok in jed, prva v češčini pomeni suženj, druga strup. Kot je veleposlanik rekel: »Zelo se mi zdi zabavno, ko vidim na avtomobilnih napisih otrok v avtu ali da v restavracijah ponujajo jedi.« ŠO

Pred Celjskim domom je na ogled razstava, katere tema je dediščina češko-slovenskih odnosov v Sloveniji, ki so svoj pečat pustili tudi v Celju. (Foto: SHERPA)

Ne le v prestolnico, živahne delovne migracije beležimo tudi v našo regijo

S trebuhom za kruhom mnogi na Celjsko

Ste vedeli, da vsaka druga delovno aktivna oseba v Sloveniji na delo odhaja v drugo občino? Število medobčinskih delovnih migrantov se še povečuje, lani jih je bilo približno deset tisoč več kot leto prej. Največ ljudi na delo odhaja v Ljubljano. A morda včasih pozabljamo, da se tudi na Celjsko iz precej oddaljenih krajev na delo vozijo številni ljudje, ki prispevajo k razvoju gospodarstva, kulture, zdravstva in drugih področij. Nekaj njihovih zgodb vam predstavljamo tokrat.

TINA STRMČNIK, JANJA INTIHAR, DEAN ŠUSTER

Med občani 33 občin s Celjskega je bilo lani malo več kot 12.500 ljudi, ki so imeli delovno mesto v prestolnici. Največ ljudi s službo v Ljubljani je bilo iz mestne občine Celje (2.795), sledili so Velenjčani (1.723) in Žalčani (1.100). Na repulstevici števila občanov, ki prebivajo na Celjskem, delali pa so v Ljubljani, so bili prebivalci Kozjega (82 občanov), Vitanja (56 občanov), Bistrice ob Sotli (54 občanov), Dobja (21 občanov) in Solčave (14 občanov).

Iz Ljubljane v savinjsko regijo

V katerih občinah s Celjskega so lani delali ljudje iz prestolnice? Največ jih je imelo službo v Celju (638), več kot trikrat manj v Velenju (175), v Žalcu je službovalo 140 Ljubljančanov. V Slovenskih Konjicah je lani delalo 64 oseb iz prestolnice, v Laškem 58 in v Šentjurju 53. Na repulstevici občin, v katerih so lani imeli delo ljudje iz Ljubljane, so občine Dobje (4), Bistrica ob Sotli in Tabor (2) ter Dobrna (1).

Seveda v naše kraje na delo ne prihajajo le ljudje iz Ljubljane. V mestni ob-

čini Celje je na primer lani delo imelo 20 tisoč ljudi, ki so imeli kraj prebivališča v drugi občini. Največ jih je prihajalo iz bližnjih občin, kot so Šentjur, Žalec, Vojnik, Laško, Šmarje pri Jelšah in Store. Med bolj oddaljenimi občinami prebivališča so bile na primer občine Maribor (595), Koper (85), Novo mesto (78), Piran (70), Jesenice (55) in Bled (14).

Izstopajo Nazarje in Rogaška Slatina

Med tako imenovane izrazito delovne občine uvrščamo tiste, v katerih je število delovnih mest vsaj za 16 odstotkov višje od števila delovno aktivnih prebivalcev, torej imajo presežek delovnih mest. Ob koncu prejšnjega leta je bilo takšnih občin 17. Približno dvakratni presežek delovnih mest glede na število delovno aktivnih oseb s prebivališčem v tej občini je imela občina Nazarje. V skupino izrazito delovnih občin sta se uvrstila Celje in tudi Rogaška Slatina, ki je bila v letu 2021 še med zmerno delovnimi občinami.

Foto: Andraž Purg, SHERPA, SB Celje

Med vožnjo vadijo za predstave

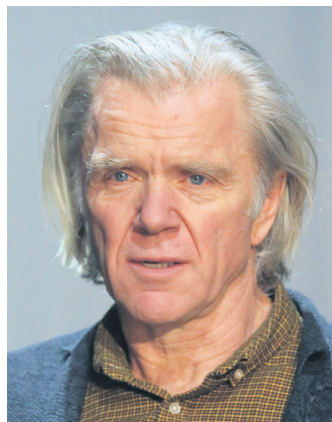
Razdaljo med Ljubljano in Celjem zadnjih trinajst let redno premaguje igralec Branko Završan, član ansambla Gledališča Celje. Pogosto se na pot odpravi z drugimi igral-skimi kolegi, s katerimi skupaj ponavljajo besedilo ali čas med vožnjo porabijo za urejanje obveznosti. »Avtomobil se velikokrat spremeni v našo pisarno,« pravi uspešen gledališki in glasbeni ustvarjalec.

Igralec Branko Završan je v Gledališče Celje prišel na povabilo nekdanje upravnice mag. Tine Kosi. Zanimalo ga je, kako je imeti redno službo, biti ves čas vpet v ekipo, s katero sodeluješ, in imeti zastavljen program predstav, medtem ko je prej vrsto let delal kot »svobodnjak«. To, da bo na delo potoval nekoliko dlje, mu pri odločanju o tem, ali naj ponudbo sprejme ali ne, ni predstavljalo pomslekov, saj rad vozi.

Med vožnjo iz prestolnice in nazaj domov včasih posluša glasbo, novice, včasih telefonira, spet drugič ponavlja besedilo. Samo trije člani ansambla so iz Celja, drugih 18 igralcev celjskega ansambla se na delo vozi od drugod. Tisti iz Ljubljane se na delo in nazaj večkrat vozijo skupaj. »Avtomobil se velikokrat spremeni v našo pisarno. Medtem ko eden vozi, se skušamo drugi dogovarjati o kakšnih opravkih in obveznostih, ki jih imamo v zasebnem življenju. Redno med vožnjo

»Avtomobil se velikokrat spremeni v našo pisarno,« pravi Završan.

ponavljamo besedilo predstav. Kadar se skupaj peljemo tisti, ki nastopamo v istem prizoru, je to zelo uporabno.«

Igralec Branko Završan

Pogreša štoparje

Završan je na svoji poti vedno rad ustavil štoparjem. Še posebej veliko jih je bilo na Dolgem mostu, namenjeni so bili na različne konce države. A v zadnjem času opaža, da »analognih« popotnikov, ki bi z dvignjenim palci stali ob cesti in upali na prevoz, ni več. »Sploh kadar se vozim sam, njihovo družbo pogrešam. Težko mi je pri srcu, da je toliko sedežev v mojem avtu praznih, medtem ko porabljam bencin in povzročam izpuste.«

Zgodilo se je že, da so člani ansambla Gledališča Celje

zaradi nepredvidenih razmer na cesti zamudili predstavo. »Spominjam se, da sem se sam še uspel pripeljati do gledališča pravočasno, skupina igralcev za mano pa je na avtocesti obstala, saj je prišlo do nesreče.« Takrat predstava odpade, gledališče se občinstvu opraviči in pripravi nov datum dogodka.

O tem, da bi se v Celje preselila, doslej s partnerko Lučko Počkaj nista razmišljala, čeprav tudi ona dela v Celju. »Za naju je najljubše bivališče na svetu v Ljubljani. Imava domovanje, kot ga drugje ni, najino gnezdo je preveč prijetno, da bi se mu odrekla.«

Slabe železniške povezave

Vožnja sem in tja je vsakodnevni napor, a ker se igralci vozijo v nasprotni smeri največjih prometnih konic, je vseeno nekoliko lažje. »Ko gledam kolone v nasprotni smeri, preprosto ne razumem, kako lahko ljudje to preživijo. Zastoji so že 20 kilometrov pred Ljubljano,« je kritičen Završan. Ob tem se sprašuje, zakaj pri nas ni boljših železniških povezav. Glede na to, da v prestolnico na delo po podatkih statističnega urada prihaja 140 tisoč ljudi iz drugih občin, bi morala država po njegovih besedah ponuditi boljše rešitve. »Jaz bi se z veseljem vozil z vlakom, če le ob tem ne bi izgubljal še dodatnega časa,« pravi igralec, ki se zelo pogosto na pot odpravi tudi proti Kranju. Tam namreč organizira igralski filmski festival.

Iz izkušenj ve, kdaj mora na cesto

Med tiste, ki skoraj vsak dan sedejo v jekleni konjiček in se iz Ljubljane odpravijo v knežje mesto, spada odvetnik, nekdanji atlet in predsednik Atletske zveze Slovenije Primož Feguš.

Doslej ni razmišljal, da bi se zaradi stalnih voženj vrnil v Celje, kjer je preživel otroštvo in del mladosti. »Ne, na življenje v Ljubljani sem se toliko navadil, da se najverjetneje ne bom vrnil v Celje. Ampak saj mesta nisem nikoli zapustil. To, da večino dneva preživim v Celju in da v njem delam, mi daje občutek, da sem še vedno Celjan,« pravi Feguš, ki je obenem poudaril, da vožnja zanj ni naporna in da mu ne odžira prostega časa. »Celo nasprotno, v vožnji največkrat uživam. Med njo lahko opravi telefonski pogovor, se miselno pripravim na obravnavo na sodišču

ali na sestanek, kamor se odpravljam. V popoldanskih urah, ko se vračam v Ljubljano,

Odvetnik Primož Feguš

no, mi vožnja predstavlja čas sprostitve, čas za razmislek.«

Rad je točen

Za vožnjo iz Celja v Ljubljano ali obratno je treba biti vedno bolj »taktično« pripravljen glede odhoda. »Pravočasen prihod na sestanek mi predstavlja vrednoto in vrlino. Zelo pazim, da sem točen. Zato mi je pravilno načrtovanje odhoda od doma ali

»V vožnji največkrat uživam. Med njo lahko opravi telefonski pogovor, se miselno pripravim na obravnavo na sodišču ali na sestanek,« pravi Primož Feguš.

iz pisarne pomembno. Iz izkušenj vem, kdaj moram na pot, ob katerem času dneva, saj so neke razlike v gostoti prometa. Občasno se vseeno zgodi, da se znajdem v prometnem zamašku, bodisi zaradi dela na cesti ali zaradi prometne nesreče.« Lahko se pripeti tudi kaj zanimivega ali celo smešnega.

Obstal ob cesti

V Celje in nazaj se vozi že 17 let. Zagotovo je prevozil že več kot pol milijona kilometrov. Kot pravi, se mu je v tem času na cesti dogodilo že skoraj vse, le v hujši nesreči še ni bil bil udeležen, za kar je hvaležen. »Najbolj smešna je zgodba, ki se mi je zgodila pred kratkim. Že nekaj let vozim električni avtomobil in v tem času še nisem ostal brez elektrike, čeprav sem se kdaj domov vrnil s preostanim zgolj enim kilometrom dosega. Zato sem želel preizkusiti, koliko ima vozilo še rezerve po tistem, ko baterija pokaže nič odstotkov. Izkazalo se je, da rezerve ni, zato sem obstal na eni od regionalnih cest. Poklicati sem moral avtomobilsko asistenco, ki je vozilo naložila in me odpeljala domov. Zanimivo je, da se je več voznikov ustavilo in vprašalo, ali potrebujem pomoč, vendar sem odgovoril, da je vlečna služba že na poti.«

Hvaležen, da se izogne gneči

Zadnjih pet let na delo v Celje prihaja pediatrični in fetalni karidolog doc. dr. Samo Vesel, dr. med. Preden je sprejel ponudbo za delo v splošni bolnišnici, mu je največ nelagodja povzročala misel na vožnjo. Slednja se je izkazala kot manjši problem, kot si je predstavljal. A v čevljih tistih, ki se v jutranji prometni konici vozijo v Ljubljano, popoldne pa iz nje, nikakor ne bi rad bil.

Pediatrični in fetalni kardiolog Samo Vesel je bil 23 let zaposlen na Pediatrični kliniki Univerzitetnega kliničnega centra v Ljubljani. Ko se je tam njegova zgodba končala, se je odločil za nove izzive. Razmišljal je o nadaljevanju kariere v tujini, ko je od takratnega strokovnega direktorja Splošne bolnišnice (SB) Celje in takratne predstojnice otroškega oddelka prejel ponudbo za delo v knežjem mestu. »Zelo hitro smo našli skupni jezik. Odločil sem se, da bom poskusil, in ni mi žal.«

Manj nevšečnosti, kot je predvideval

Preden je sprejel delo, mu je največ nelagodja povzročala misel na vožnjo. Ko je

delal v Ljubljani, je lahko na delovno mesto odšel peš ali s kolesom. Vožnja se je zelo hitro izkazala kot manjši problem, kot si je predstavljal. »Živim blizu obvoznice in ker grem tako zjutraj kot popoldne v nasprotni smeri od prometnih konic, je promet zelo obvladljiv. V petih letih sem morda dvakrat naletel na daljše zamude zaradi razmer na cesti ali prometne nesreče. Teh nevšečnosti je veliko manj, kot sem predvideval.«

Na vožnjo se je navadil. »Včasih z ženo, ki dela v UKC Ljubljana, odhajava domov ob približno istem času. Zgodi se celo, da sem jaz prej doma kot ona ali pa se srečava v garaži. Čeprav ona opravi pet kilometrov razdalje, jaz

Pediatrični in fetalni kardiolog Samo Vesel

pa 75, je v prestolnici včasih neverjetna gneča.« Potovanje proti delovnemu mestu in nazaj se mu zdi bolj prijetno spomladi, poleti in zgodaj jeseni. Težje je pozimi, ko se

»Včasih med vožnjo mislim na preiskavo, ki jo imam na urniku. Služba se na nek način pri meni začne že, ko sedem v avto, in konča šele, ko pridem domov. Včasih seveda o delu premišlujem še kasneje,« pravi Samo Vesel.

na pot odpravi po temi in po temi pride tudi domov.

V Celju rad ostane tudi po službi

Na otroškem oddelku SB Celje, ki je sicer po besedah Vesela precej majhen, so zaposleni štirje zdravniki iz Ljubljane. Kadar lahko, se kolegi povežejo in si delijo prevoz, saj vožnja ob pogovoru hitreje mine. Ker imajo precej različne urnike, se Vesel v približno 70 odstotkih na delo in z njega pelje sam.

Celje je bilo zanj najprej le kraj delovnega mesta, ob spoznavanju širšega kroga ljudi in kraja mu je mesto postalo bližje. Tukaj in v okolici je spletel precej novih poznanstev in prijateljev, zato v mestu ob Savinji z veseljem ostaja tudi zunaj delovnega časa. »V tej sredini sem se našel,« pravi.

Direktor Term Dobrna Leon Tomašič

enajsti uri. »Če je kakšna prometna nesreča in nastanejo zastoji, za nekaj ur običim v avtu. Tudi na to sem se že navadil in sprejel kot nekaj, česar ne morem spremeniti,« pojasnjuje.

O občasnem delu od doma ne razmišlja

Med tistimi, ki imajo stalno bivališče v osrednji regiji, službo pa v Celju, je tudi Aleš Skok, predsednik uprave Cinkarne Celje. Vodenje največjega celjskega podjetja je prevzel julija 2020 in od takrat se iz domačega Mengša vozi na delo malo več kot petdeset kilometrov.

»Za cinkarno sem se odločil predvsem zato, ker sem jo dobro spoznal že v eni od prejšnjih služb, v domžalskem Heliosu, za katerega je dobavljala pigment titanovega dioksida. Vedel sem, da gre za uspešno, urejeno in perspektivno podjetje,« pojasnjuje Aleš Skok, ki je bil pred prevzemom vodenja cinkarne tri leta tudi član njenega nadzornega sveta.

Aleš Skok se v Celje vozi vsak delovni dan. Včasih bi lahko delal tudi od doma, ampak menedžer si tega ne sme privoščiti, pravi. Prisoten mora biti tam, kjer je tovarna. Za pot do službe, če seveda na cesti ni zastojev, običajno porabi štirideset minut. To je le deset minut več, kot je trajala vožnja, ko je še delal v Ljubljani, čeprav je ta od njegovega domačega kraja oddaljena le 15 kilometrov. »Čas na poti v službo in potem domov mi

OB ROBU

Prežarčiti se (še) ne da

TINA STRMČNIK

Dolžina potovanja je, kot še marsikaj v življenju, relativna stvar. Ko polni pričakovanj potujemo na dopust, vožnja morda hitreje mine kot takrat, ko sredi največje prometne konice stojimo v koloni in se zavedamo, da že zamujamo na delo. Včasih se nam pot iz enega kraja države do drugega zdi dolga. A v primerjavi z razdaljami, ki jih, da pridejo od točke a do točke b, prevozijo prebivalci večjih držav, se zdi vse skupaj kot kaplja v morje.

Kraj našega delovnega mesta je mnogo več kot le naslov, napisan v uradnih zbirkah podatkov, in prikaz potnih stroškov na plačilni listi. Je posledica skupka odločitev, ki jih vlečemo skozi življenje. Vse od izbire izobraževanja, prepoznavanja poslovnih priložnosti, spletenih poznanstev in naše predanosti pri uresničevanju naših želja. Kdor je našel sanjsko službo, se je morda zanj pripravljen peljati dlje. Za koga drugega je morda najbolj sanjsko, da lahko gre na delo peš ali s kolesom.

Čeprav so včasih razdalje od doma do službe dolge, se zdijo vseeno krajše kot nekoč. Ljudje iz oddaljenih krajev so se v preteklosti pogosto preseljevali v kraj delovnega mesta in bogatili tamkajšnjo skupnost. Tako mi je pred časom povedala legendarna upokojena učiteljica, ki je po končanem učiteljsku kar z dekretom prišla učiti na Kozjansko. Z možem sta v šoli, ki ni imela niti vrat, zbudila kulturni utrip za ves kraj. Tam sta si ustvarila družino, vodila krožke, sodelovala v društvih. Danes, ko državo prepredajo ceste in imamo sodobna vozila, marsikdo kljub oddaljenosti od delovnega mesta ne razmišlja o selitvi. Številne naloge v različnih poklicih se da opraviti celo od doma. Le učinkovitega javnega prevoza med večjimi kraji še nimamo. In prežarčiti se (zaenkrat) še ne da.

»Čeprav odhajam zgodaj in prihajam bolj pozno, mi zelo veliko pomeni, da vsaj prespim doma,« pravi Leon Tomašič.

Z vsakodnevno vožnjo v službo in nato spet domov na leto prevozi 100 tisoč do 120 tisoč kilometrov. V desetih letih je zaradi tolikšne kilometrine moral zamenjati že pet avtomobilov. V avtu je vedno sam. Ko se vozi proti Dobrni, razmišlja o delu, ki ga čaka, načrtuje pogovore s sodelavci in poslovnimi partnerji, na poti domov premlewa dogodke tistega dne. »Domov vedno

pridem s »čisto glavom in prav to je velika prednost vsakodnevne vožnje,« je prepričan.

Leon Tomašič o tem, da bi si poiskal službo bližje domu, doslej ni razmišljal in najbrž tudi nekaj časa še ne bo. »Službene obveznosti in družinsko življenje dobro usklajujem, žena in otroci me pri vsem podpirajo. Zato kakršnekoli spremembe zaenkrat niso v mojih načrtih,« pravi.

najbrž zelo utrujajoče in bi razmislil, ali sprejeti takšno službo,« priznava. V avtu se vozi sam, nesreče doslej še ni imel. Ampak nikoli ne veš, kaj se lahko zgodi, pravi.

Prednost manjših mest

Čeprav dela v Celju šele tretje leto, mu je mesto priraslo k srcu in ne razmišlja o tem, da bi službo poiskal kje drugje. »Manjša mesta imajo veliko prednosti pred velikimi. Ljudje se bolje poznajo, bolj so povezani, tudi zaupajo si bolj, zato se da marsikaj lažje urediti,« o delu v Celju razlaga Skok. Mesta sicer doslej še ni uspel tako dobro spoznati, kot si želi, saj mu delo v cinkarni vzame zelo veliko časa. »Vabijo me na številne kulturne, športne in druge prireditve, a se večine, žal, ne morem udeležiti. Dogodki so običajno zvečer, kar pomeni, da bi moral v enem dnevu pot od doma do Celja in nazaj opraviti dvakrat,« pojasnjuje.

Predsednik uprave Cinkarne Celje Aleš Skok

zelo hitro mine. Porabim ga za razmišljanje, sprostitev ... Če bi se do delovnega mesta moral voziti dlje, bi bilo to

»Manjša mesta imajo veliko prednosti pred velikimi. Ljudje se bolje poznajo, bolj so povezani, tudi zaupajo si bolj, zato se da marsikaj lažje urediti,« pravi Aleš Skok.

Več hujših nesreč

V zadnjem tednu se je na Celjskem zgodilo več hujših nesreč.

Pristal na strehi v jarku

V zadnjem tednu se je na Celjskem zgodilo več hujših nesreč. Najprej sta trčila voznika v Vitanju. Voznik v Pirešici je zapeljal s ceste in trčil v ograjo. Na Polzeli se je hudo poškodovala kolesarka. Nesreča se je zgodila tudi na območju Šmarja pri Jelšah.

SIMONA ŠOLINIČ

V Vitanju sta trčila voznika dveh vozil. Do trčenja je prišlo zaradi nepravilne strani in smeri vožnje. Oba, tako povzročitelj kot drugi voznik, sta bila pod vplivom alkohola. Povzročitelj je imel približno dva promila alkohola v krvi, drugi udeleženec približno promil alkohola. Oba sta se pri trčenju lažje poškodovala. Povzročitelja bodo kazensko ovadili, drugemu udeležene-mu vozniku so izdali plačilni nalog.

Odnosla sta jo brez poškodb

V nedeljo se je nesreča zgodila v Pirešici. Voznik je zapeljal s ceste in trčil v ograjo. Alkotest mu je pokazal 0,66 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka. V vozilu je prevažal sopotnika, vendar ni bil nihče telesno poškodovan.

Zoper voznika bodo policisti podali kazensko ovadbo na pristojno državno tožilstvo zaradi suma kaznivega dejanja nevarne vožnje.

Smolo je imela kolesarka

Dan prej se je na Polzeli hudo poškodovala 70-letna kolesarka. Ta je padla zaradi vožnje preblizu desnega roba vozišča. S kraja nesreče so jo odpeljali v bolnišnico, kjer je ostala na zdravljenju.

Nesreča se je zgodila tudi na območju Šmarja pri Jelšah. Do nje je prišlo zaradi nepravilne hitrosti 67-letnega voznika, ki je vozil proti Loki pri Žusmu. V kraju Bukovje v Babni Gori je v ovinku zapeljal čez vozišče in bankino v obcestni jarek. Pri tem je vozilo obrnilo in je obstalo na strehi v jarku.

Za več nesreč je bil kriv alkohol.

Umrli pri podiranju drevesa

V zadnjem tednu so se na Celjskem zgodile tri hude delovne nesreče, ena od njih se je končala celo s smrtjo poškodovanca.

Minulo soboto nekaj minut pred 17. uro se je v gozdu na območju Savine pri Ljubnem ob Savinji smrtno ponesrečil 63-letni moški. Policisti in

kriminalisti so na kraju opravili ogled in ugotovili, da je do nesreče prišlo zaradi podiranja drevesa. Slednje je moškega poškodovalo, zaradi česar je na kraju umrl. Pomoč na kraju so nudili gasilci, tuja krivda je izključena, policisti bodo o nesreči obvestili pristojno državno tožilstvo.

Na območju Hrastja pri Šentjurju se je pri žaganju lesa s krožno žago poškodoval moški. Žaga mu je poškodovala dlan. Tuja krivda za nesrečo je izključena. V Radečah se je ponesrečila 26-letna ženska. Do poškodbe je prišlo v podjetju, kjer je stroj za izdelavo izdelkov delavko stisnil in jo huje poškodoval. Poškodovana je bila s helikopterjem odpeljana v UKC Maribor, kjer je ostala na zdravljenju. Ogleda kraja nesreče so se udeležili dežurni preiskovalni sodnik, tožilec in inšpektor za delo. Policisti in kriminalisti zbirajo obvestila, da bi ugotovili dejstva in okoliščine nastanka poškodbe. O vseh ugotovitvah bodo obvestili pristojno državno tožilstvo.

Foto: SHERPA

Vozilo je bilo ukradeno v Franciji

Policisti Policijske postaje za izravnalne ukrepe Celje so pred dnevi na počivališču Lopata ustavili 31-letnega voznika tovornega vozila, državljana Romunije. Ta je med tovorom prevažal več različnih predmetov. Policisti so v postopku ugotovili, da je med predmeti prevažal kolo z motorjem, za katero so ugotovili, da je bilo ukradeno v Franciji. Vozilo so mu zasegli, zoper 31-letnika bodo podali kazensko ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja prikrivanja.

Padla po pobočju

V soboto popoldne so policisti obravnavali poškodbo planinke na Donački gori. 54-letna planinka se je poškodovala pri sestopu, kjer ji je zdrsnilo, nato je padla po pobočju. S helikopterjem so jo odpeljali v Univerzitetni klinični center Maribor, kjer so ugotovili, da se je lažje telesno poškodovala. Tuja krivda je izključena.

Nezakonito v Slovenijo

V Rogaški Slatini so policisti pred dnevi izsledili dva državljana Nepala in štiri državljane Šrilanke. Policisti so ugotovili, da so nezakonito prestopili notranjo mejo in vstopili v Slovenijo na območju Rogatca. Vsi tujci so za azil in bili po

opravljenih postopkih odpeljani v azilni dom. Nato so policisti v Eškem prišli državljana Albanije, ki je na tovornem vlaku nezakonito prestopil notranjo mejo in vstopil v Slovenijo na območju Dobove. Zaprošil je za azil in bil odpeljan v azilni dom.

Foto: Pexels

Fotografije so simbolične.

Od ovadb do prepovedi vožnje

Je v prometu res vedno več pijanih žensk?

Sredi preteklega tedna je na Ljubecni voznica povzročila prometno nesrečo in odpeljala s kraja. Močno je bila pod vplivom alkohola, saj ga je imela v krvi približno dva promila in pol. Nesreča se je zgodila, ko je voznica pri vključevanju na prednostno cesto izsilila prednost drugemu vozniku in trčila vanj. Ko je odpeljala s kraja, je še večkrat kršila cestnoprometne predpise. Pred kratkim so celjski policisti ustavili drugo voznico, ki je prav tako imela visoko stopnjo alkoholiziranosti.

SIMONA ŠOLINIČ

Spomnimo, da so policisti pred tedni obravnavali tudi žensko na območju Vojnika, ki je trčila v stanovanjsko hišo, nato še v vozilo in nadstrešek. Ne le da je bila pijana, ampak je bila tudi pod vplivom konoplje in kokaina. A tu se še ni ustavilo. Policisti so ugotovili, da je pred tem povzročila že eno prometno nesrečo in s kraja pobegnila. Na Celjskem se je zgodilo tudi, da so policisti ustavili pijane voznice ali kršiteljice, ki so v vozilih ob tem prevzale otroke.

Kot pravi pomočnik načelnika Policijske postaje Celje **Tomaž Aubreht**, statistika sicer ne kaže bistvenega porasta števila pijanih voznic na našem območju, vendar

»Gre za visoko stopnjo alkoholiziranosti, ki prinese hude posledice s pravnega vidika in tudi življenjskega. Ovrednotena je kot kaznivo dejanje, pomeni tudi razveljavitev vozniškega dovoljenja in prepoved vožnje,« izpostavlja **Tomaž Aubreht**.

ne smemo prezreti, da jih policisti ustavijo kar nekaj. Policijska statistika namreč prometne kršitve ne ločuje po spolu storilcev, drugače pa je pri povzročitvah prometnih nesreč.

Visoka stopnja alkoholiziranosti

»V letih 2021 in 2022 so ženske pod vplivom alkohola povzročile 12,3 odstotka prometnih nesreč,« dodaja Aubreht. Povprečna stopnja alkoholiziranosti je bila 1,26 promila, kar je zelo velika težava. »Gre za visoko stopnjo alkoholiziranosti, ki prinese hude posledice s pravnega vidika in tudi življenjskega. Ta stopnja alkoholiziranosti pomeni, da je nesreča ovrednotena kot kaznivo dejanje, pomeni tudi razveljavitev vozniškega dovoljenja

in prepoved vožnje,« dodaja sogovornik.

Aubreht nadaljuje, da se voznice od voznikov sicer ne razlikujejo glede narave kršitev. »Gre za vse kršitve, od milejših, kot je neuporaba smernikov ali to, da s seboj nimajo vseh potrebnih dokumentov za vožnjo, do hujših kršitev prometnih predpisov, kot so prekoračitve hitrosti. Res je tudi, da je več kršitev vseeno nekoliko bolj na strani moških,« še dodaja sogovornik in nadaljuje, da je družba dosegla pozitiven preboj predvsem pri mlajših voznikih, torej tudi pri voznicah. »Redkokdaj se zgodi, da bi policija obravnavala mladega voznika oziroma voznika začetnika, ki bi storil hudo kršitev ali kaznivo dejanje v prometu. Na tem področju menim, da gre izobraževanje oziroma preventivno osveščanje mladih v pravo smer, ki se kaže tudi v prometu.«

Foto: Pixabay

Spol in delovanje alkohola

Koliko gramov alkohola je v vaši krvi, je odvisno od telesne teže, spola, telesnih sposobnosti, navajenosti na alkohol, od vrste alkoholne pijače, od tega, kaj ste jedli pred ali med pitjem in kako ste pili. Podlaga za izračun sta telesna teža in spol.

Primer 1

80 kg težak moški popije liter piva, v katerem je 40 gramov čistega alkohola. Približno 70 odstotkov telesne teže so tekočine, na katere se porazdeli zaužiti alkohol. Torej se razdeli na 56 kg telesne teže. Če 40 gramov zaužitega alkohola delimo s težo telesnih tekočin, dobimo stopnjo vsebnosti alkohola v krvi, ki znaša 0,71 grama na kilogram krvi ali 0,34 miligrama v litru izdihanega zraka.

Primer 2

60 kg težka ženska prav tako popije liter piva. Pri njej tekočine obsegajo le 60 odstotkov telesne teže, torej 36 kilogramov. Če 40 gramov alkohola delimo s težo, znaša ocena vsebnosti alkohola v krvi 1,1 grama na kilogram krvi ali 0,52 miligrama v litru izdihanega zraka.

Zaskrbljujoče visoke stopnje alkoholiziranosti

»Skoraj ne mine dan, da na cestah naše policijske uprave ne bi obravnavali voznikov, ki vozijo pod vplivom alkohola. Še bolj zaskrbljujoče so visoke stopnje alkoholiziranosti. Glede na to, da so pred nami

praznični dnevi in pogoštevša druženja, opozarjamo vse voznike, naj ne volijo, če uživajo alkoholne pijače. Odzivi voznikov, ki so pod vplivom alkohola, so običajno prepozni in napačni, na nekatere ne

varnosti se sploh niso več sposobni odzvati. Zato svetujemo vsem voznikom, če bodo uživali alkoholne pijače, nikar za volan. Naj bodo odgovorni in si uredijo prevoz,« so sporočili iz Policijske uprave Celje.

Pri kršenju omejitev hitrosti razlik med ženskami in moškimi ni. Vsi prepogosto preveč pritisnemo na plin ... (Foto: Andraž Purg)

V SLOVO

Primož Rifelj

(1975–2023)

V 49. letu se je po hudi bolezni poslovil Primož Rifelj, vrhunski tekmovallec v konjeniškem športu v preskakovanju ovir in najuspešnejši slovenski trener. Rodil se je v Mozirju, kjer je odraščal obdan s konji in kjer je začel svojo športno pot. S svojim neizmernim poslušom za konje, pogumom, predanostjo, z navdušenostjo, s trdim delom in karizmatičnostjo je v več kot tridesetletni karieri zabeležil vrsto odmevnih rezultatov doma, predvsem pa v tujini, kjer si je zgradil spoštovanje in ugled med najvidnejšimi predstavniki tega športa v svetu.

Bil je dolgoletni član in predsednik strokovnega sveta v preskakovanju ovir pri Konjeniški zvezi Slovenije, kjer je oral ledino in iz strokovnega vi-

dika postavil Slovenijo ob bok razvitejšim državam. Rezultati so pokazatelj dolgoletnega trdega dela.

Svoje znanje je nesebično delil vrsti mlajšim tekmovalcem in naslednikom, ki so – tako kot on – pod njegovim vodstvom želi vidne rezultate na mednarodnih tekmovanjih. V zadnjih letih je deloval na posestvu Cerovec v Šentjurju, kjer se je poleg športnega treniranja ukvarjal tudi z rejo vrhunskih športnih konj, s katerimi je njegova pastorka Nina Pangeršič segala po zelo visokih mestih v svetovnem pokalu.

S svojim delom je pustil neizbrisen pečat v slovenskem konjeništvu, kjer zdaj ostaja praznina. Za sabo je pustil dvanajstletno hčer Najo, ki odločno in ponosno stopa po njegovih stopinjah. DŠ

Po zmagi v Šiški bo v soboto sledil štajerski derbi

Aljoša Matko je ob koncu oktobra dvakrat zabil žogo v mrežo Maribora

Nogometaši v drugi slovenski nogometni ligi so odigrali tekme 26. kroga. Rogaška je po zmagi s 3 : 0 v gosteh proti Rolteku Dobu obdržala vodilni položaj. Strelci so bili Matic Marcius, Andrej Pavlovič in Tomi Gobec. Slatinčani imajo na vrhu lestvice 59 točk oziroma dve več od drugega Aluminija. Do konca tekmovanja so le še štirje krogi. Moštvo trenerja Oskarja Drobneteta bo pričakalo Bilje in Krko, gostovalo pa bo v Ajdovščini in v zadnjem krogu v Krškem.

Bravo, Celje! V soboto skok na drugo mesto?

Nogometaši Celja so se s petnajsto zmago v 1. slovenski ligi utrdili na tretjem mestu, v soboto pa lahko skočijo na drugi položaj razpredelnice. V Šiški so ljubljanski Bravo premagali s 3 : 0.

DEAN ŠUSTER

Prvi gol je dosegel Charles Ikwuemesi, preostala pa Aljoša Matko.

Pilipčuk ni menja(va)l

Izidi 32. kroga so bili: Kalcer Radomlje – Koper 1 : 1, Tabor – Mura 1 : 2, Maribor – Domžale 1 : 0, Gorica – Olimpija 2 : 2 in Bravo – Celje 0 : 3. Celje je neporaženo že pet krogov. Po klavni predstavi proti sežanskemu Taboru so se varovanci trenerja Romana Pilipčuka dobro odzvali in visoko slavili na vedno neugodnem gostovanju. Celotno tekmo so odigrali Matko Obradović, Žan Karničnik, David Zec, Damjan Vuklišević, Nejc Ajhmajer, Mark Zabukovnik, Nino Kouter, Denis Popović, Luka Bobičanec, Aljoša Matko in Charles Ikwuemesi. Na klopi so zaman na priložnost čakali Matjaž Rozman, Daniel Štefulj, Klemen Nemanič, Tin Matić, Lucas Mačak, Gregor Bajde, Ibrahim Kargbo, Lovro Bizjak in Matic Vrbaneč. Prvi je v 15. minuti zapretel branilec Zec, a je žogo udaril proti sredini vrat. Po pol ure je bilo

0 : 1. Charles Ikwuemesi se je z levega roba kazenskega prostora nenadoma odločil za diagonalni udarec, ki ni bil močan, ampak izredno natančen. To je bil njegov deveti prvenstveni gol.

Dobra popotnica za derbi

V uvodu drugega dela se je moral po strelu Davida Flakusa Bosilja zelo potruditi vratar Obradović. Gostje so podvojili prednost v 59. minuti po izvrstnem prodoru Aljoše Matka. Zelo hladnokrven je bil tudi v izdihljajih tekme, ko se je ponovno sam znašel pred vratarjem in je spretno poslal žogo čez njega: »Pomembno je bilo, da smo uspešno lovili odbite žoge in nadaljevali napade, s katerimi smo imeli nadzor

nad tekmo. To nam je omogočalo, da smo si ustvarjali več priložnosti, ki smo jih danes tudi izkoristili. Vesel sem, da se je tudi meni odprlo in da sem uspel celo dvakrat zadeti.« Zatem je hitronogi Matko priznal: »V zadnjem obdobju nisem bil najboljši pri izkoristku priložnosti. Tokrat mi je uspelo po željah. Upam, da bom takšne izvedbe ponavljal do konca sezone. Današnja zmaga zagotovo pomeni lepo popotnico za štajerski derbi.« 23-letni Matko je v 1. SNL v tej sezoni zbral osem golov. Ni treba posebej poudarjati, da bo proti svojemu nekdanjemu klubu Mariboru še dodatno motiviran.

Preža na protinapade

Za trenerja Romana Pilipčuka je postalo že kar značilno, da se ne hvali ob zmagah. Nasprotno, zna poiskati podrobnost, ki ne gre na roko njegovi ekipi: »Kljub dobremu rezultatu bi se lahko stvari v trenutku odpeljale

v drugo smer, na primer pri zadetku Brava, ki je bil nato razveljavljen. Verjamem, da bi bila tekma precej bolj zahtevna, če bi tisti zadetek obveljal. Takrat smo imeli nekaj težav, zato smo se povlekli malce nazaj in čakali na priložnosti za protinapade. Po enem od njih smo potem tudi zadeli. Štajerski derbi bo izjemno pomemben, saj gre za neposredni dvoboj za drugo mesto.« Državni prvak z Olimpijo je Celjan Svit Sešlar, ki je živel tudi v Slovenskih Konjicah. Od tam prihaja trenutno najboljši strellec 1. SNL Žan Vipotnik, nekoč nadebuden igralec Dravinje, zdaj pa ostrostrelec Maribora, ki je zbral le en gol manj od Ikwuemesija in Matka skupaj.

Foto: Andraž Purg

Lestvica 1. SNL

OLIMPIJA	32	22	4	6	55:31	70
MARIBOR	32	17	6	9	64:37	57
CELJE	32	15	10	7	44:32	55
KOPER	32	14	8	10	41:30	50
MURA	32	11	13	7	43:38	46
DOMŽALE	32	11	12	9	44:37	45
KALCER	32	6	14	12	29:51	32
BRAVO	32	8	7	17	30:38	31
GORICA	32	4	11	17	26:50	23
TABOR	32	3	13	16	26:58	22

Charles Ikwuemesi je v Šiški odigral celotno tekmo, kar je obetavna novica pred razburljivim obračunom moštev, ki jima zelo dobro kaže v boju za evropske vozovnice.

NK CELJE

NK MARIBOR

STADION Z' DEŽELE
SOBOTA, 29. 4. 2023 | 20:15

NAROČNIK OGLASA: NKCE

Izjemno privlačno akrobatsko tekmovalstvo v Celju

Ena zmaga, četrto mesto in napaka favorita

Prvič je bilo državno prvenstvo v akrobatiki na veliki prožni ponjavi v Celju, doslej so bila petkrat izvedena v Murski Soboti. V dvorani I. osnovne šole se je zbralo več kot dvesto tekmovalcev in tekmovalk iz trinajstih slovenskih klubov.

DEAN ŠUSTER

Naslednja tekma v Celju bo 7. oktobra, in sicer 2. odprto prvenstvo Celja.

Skamnov spodrseljaj

Na državnem prvenstvu je tekmovalo deset predstavnikov Freestyle kluba Celje, cicibanki Ema Gogič in Tia Šlogar, cicibani Niko Mahmutović, Tal Majcen in Belin Jarh, starejša deklica Vita Fir, starejša dečka Janez Radej in Žan Rednak ter mladince Jakob Leskovšek in Urh Skamen. Zaradi bolezni so manjkali mlajši deček Matevž Novak in starejša dečka Rok Robič in Gašper Novak. Izkazal se je Niko Mahmutović, ki je osvojil naslov prvaka med cicibani. Starejši deček Janez Radej je bil sedmi. V finale med mladinci se je uvrstil Jakob Leskovšek in osvojil četrto mesto. Urh Skamen, ki je spadal med favorite za odličja oziroma je sodil celo za glavnega favorita za zmago, je storil napako in se ni uvrstil v finale ter je pristal na devetem mestu. Skamen je sicer državni prvak med mladinci na mali prožni ponjavi.

Brez zapletov

Franc Grahek je predsednik Freestyle kluba Celje in glavni trener: »Tekmovanje je bilo izpeljano kakovostno, predvsem po zaslugi naših dveh računalničarjev Uroša Leskovška in Rolija Radeju, ki sta odlično vnašala in obdelovala podatke. Vse je minilo brez zapletov. Malce nas je presenetila zelo številna udeležba. Nimamo prav veliko izkušenj, a je tekma potekala tekoče.« Glede rezultatskih dosežkov je Grahek dodal: »Morda so naša pričakovanja vsak dan večja. Zadovoljen sem z uvrstitvami naših fantov in deklet. Najvišje sta posegla Niko Mahmutović in Jakob Leskovšek. Urh Skamen je odlično izvedel prvi del vaje, po petem skoku v drugem delu se je dotaknil blazine, kar je pomenilo prekinitev vaje in je izgubil naslov prvaka.« Po počitnicah bo sledila tekma na malem trampolinu, večina najboljših slovenskih tekmovalcev pa se bo v Celje vrnila 7. oktobra.

Foto: Andraž Purg

Pod stropom dvorane

Jakob Leskovšek med finalno vajo

Franc Grahek s svojo ekipo. Z leve sta Vita Fir in Janez Radej, z desne Jakob Leskovšek in Žan Rednak.

Celjanke danes v Kranj po drugo zmago

Košarkarice Cinkarne odločno korakajo proti osvojitvi novega naslova državnih prvakinj. Letos lovijo že svojo 19. zvezdico. V ponedeljek so zmagale 31. zapovrstjo v finalih končnice.

V dvorani Gimnazije Celje – Center so bile od igralk kranjskega Triglava boljše z 69 : 48.

Konec že v petek?

Druga tekma finalnega niza na tri zmage bo danes v Kranju (20.30). Če bodo varovanke trenerja Damirja Grgića povedle z 2 : 0, bodo v petek v Celju (18.00) pripravljeni pokal in medalje. Košarkarice Cinkarne so v tej sezoni doživele zgolj štiri poraze, dva v ligi Waba, enega v slovenskem pokalnem tekmovalstvu in enega v rednem delu 1. slovenske lige, ko je bil Triglav v začetku decembra boljši s 65 : 54. Predvčerajšnjim Kranjčanke niso bile blizu novemu presenečenju. Že ob polčasu so Celjanke vodile z dvajsetimi točkami prednosti. V nadaljevanju je Grgić ponudil priložnost prav vsem igralkam. Manjkala je poškodovana Ana Nuša Anžič, kapetanka Maruša Seničar pa je kljub zdravstvenim težavam stisnila zobe.

Niso pokazale vsega

Celjanke se potegujejo za devetnajsti naslov državnih prvakinj, Kranjčanke, ki so

bile njihove tekmičice v zadnjih desetih finalih, pa so še brez naslova. Vseh deset finalov v zadnjih enajstih sezonah (leta 2020 prvenstvo zaradi covid-19 ni bilo končano, naslov pa je osvojila Cinkarna), so Celjanke dobile s 3 : 0. »Dekleta so odigrala dobro. V prvem polčasu so bila zelo zbrana. Po visokem vodstvu je ritem padel, tudi zaradi naših številnih menjav. Najbolj pomembno je, da smo v prednosti in da smo se znebili začetnega pri-

tiska. Zdaj se bodo z bremenom morale soočiti Kranjčanke. To moramo izkoristiti in storiti vse, da že v petek lahko končamo sezono. Menim, da moje igralk še niso pokazale vsega, kar znajo,« je prepričan **Damir Grgić**. Najboljši strelki sta bili Taylah Rose Simmons s 17 in Sara Elizabeth Loomis s 13 točkami. Vse igralk so po koncu obračuna na parketu zapele in čestitale za rojstni dan direktorju kluba Urošu Kranjcu.

DŠ

Po odigrani tekmi 25. kroga 1. slovenske lige v Rogaški Slatini so košarkarji Zlatoroga ostali brez možnosti za obstanek med elito. V drugem polčasu so Laščani nekajkrat povedli, a so gostitelji na koncu slavili z 90 : 84. Moštvo iz Treh lilij bo v prihodnji sezoni nastopalo v 2. slovenski ligi.

Košarkarice Cinkarne so svojemu direktorju Urošu Kranjcu čestitale in zapele kar na parketu.

Precej hitrejša od prejšnje rekorderke

Članica Atletskega društva Kladivar Klara Lukan je na Dunaju nastopila v cestnem teku na pet kilometrov v sklopu dunajskega maratona.

Progo je pretekla v času 15 minut in 32 sekund. Krepko je izboljšala državni rekord Helene Javornik, katere dosežek iz leta 2000 je bil 16 : 10. Lukanova, dobitnica več odličij na evropskih tekmovanjih v kategorijah mladink in mlajših članic, je tudi prepričljivo zmagala, saj je Hrvatica Ana Martinović za njo zaostala skoraj dve minuti. DŠ

Klara Lukan med pogovorom s predsednikom AD Kladivar Stanetom Rozmanom. (Foto: Andraž Purg)

Ni še konec, a je ...

Po izjemni zmagi nad trebanjskim Trimom je bilo pred rokometaši Celja Pivovarne Laško le še nekaj stopničk do ponovne osvojitve naslova državnih prvakov.

Z najvišjo so opravili v Ribnici. Domači Riko so premagali z 32 : 20. Tri kroge pred koncem 1. slovenske lige imajo še naprej štiri točke prednosti pred najbližjimi zasledovalci iz Trebnjega. V deželi suhe robe je bila tekma do 21. minute precej enakovredna (8 : 9), nato so izbranci trenerja Alema Toskiča v končnici prvega polčasa zaigrali zelo dobro v obeh smereh in se na veliki odmor odpravili s prednostjo petih golov. V nadaljevanju so prikazali zrelo in odgovorno predstavo ter drugih 30 minut dobili še z višjo razliko kot prvih. V celjski ekipi, ki je največ vodila za 14 golov, sta bila najbolj učinkovita Aleks Vlah in Mitja Janc s po petimi goli. S kar 19 obrambami se je izkazal vratar Nebojša Bojić. Po reprezentančnih tekmah se bodo tekmovanja v domači konkurenci nadaljevala z zaključnim turnirjem pokala RZS; v polfinalu 6. maja v Ormožu se bodo celjski rokometaši pomerili s koprskimi. V prvenstvu bodo dvakrat zapovrstjo igrali doma (Maribor, Krško), po proslavljanju bodo odpotovali v Slovenj Gradec. DŠ

DOGODKI V OSREDNJI KNJIŽNICI CELJE

SREDA, 3. maj, ob 17.00	PRAVLJIČNE DOGODIVŠČINE S KATJO Primerno za otroke od 4. do 7. leta starosti. Knjižnica pri Mišku Knjižku
ČETRTEK 4. maj, ob 18.00	ZAKAJ ZDA NIMA MINISTRSTVA ZA KULTURO Predstavitve knjige Blaža Kosovela. Oddelek Glasba-film

NAPOVEDUJEMO!

ZELENI TORKI

Teme: plodovke, balkonske in okrasne rastline, zeliščni vrt, kompostiranje.

Vsak torek v maju ob 18. uri.

Oddelek Glasba-Film

Kulturne prireditve
SREDA, 26. 4.
17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Bi se gnetli na tej metli? Pravljicična predstava v izvedbi učencev OŠ Vransko-Tabor
17.00 Knjižnica Velenje
Ema Marinčič: Sivko na potepu po Plečnikovi Ljubljani Predstavitve knjige in ustvarjalna delavnica
17.00 Glasbena šola Rogaška Slatina
Jan Čugalj, violina in Urška Roškar Imenšek, klavir Koncert ob 50. letnici delovanja GS Rogaška Slatina
18.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Večer v muzejski kavarni Predstavitve stripa Kajuh, pesnik in partizan (Marian Pušavec in Zoran Smiljanič)
19.00 Iipavčev kulturni center Šentjur
Šentjurjeva revija odraslih pevskih zborov
18.00 Dom krajanov Tabor
Slavnostna seja občinskega sveta s podelitvijo občinskih priznanj
20.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Nune v akciji Glasbena komedija
ČETRTEK, 27. 4.
11.00 Šotor pri Domu krajanov Tabor
Tovariško srečanje ob dnevu upora proti okupatorju

11.00 Na Tolstem vrhu pri spominski hiši Milenka Kneževiča
Prireditve v počastitev dneva upora proti okupatorju Medobčinski dogodek Občin Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče
PETEK, 28. 4.
19.00 Galerija F-bunker Velenje
Isto sonce Odprtje fotografske razstave Ive Suhadolnik Gregorin
NEDELJA, 30. 4.
11.00 Pokrajinski muzej Celje
Grofje Celjski Javno vodstvo po razstavi
SREDA, 3. 5.
20.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Ićkoti Igrajo: Denis Avdič, Ranko Babič, Ivan Šarič, Žan Papič in Admir Baltić v stand up komediji

Druge prireditve
SREDA, 26. 4.
9.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Etnodetektivi: Življenje v Celju nekoč in danes Terensko raziskovanje mestnega jedra in samostojno delo v muzeju
9.00 do 11.00 TIC Laško
Domači kotichek Prodaja domačih dobrot in izdelkov
17.00 do 20.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec
Tečaj kaligrafije z Natalijo Resnik Tudi v sredo ob istem času

17.45 do 19.00 Celjski mladinski center
Tečaj Lego robotike Tudi v četrtek ob istem času
18.00 do 19.30 Celjski mladinski center
Magičnost gibanja
19.00 Celjski mladinski center
Tečaj orientalskega plesa – Shekaya
ČETRTEK, 27. 4.
7.00 Šmartno ob Paki
Pohod po poti spominov
8.00 Turist biro Rimske Toplice
Tradicionalni pohod na Kopitnik
10.00 Sejmišče v Mozirju
Blagoslov konj
11.00 Spomenik pri Planinskem domu na Boču
Osrednja slovesnost ob dnevu upora proti okupatorju
11.00 Martinova vas Šmartno ob Paki
Proslava v počastitev treh praznikov
20.00 Celjski mladinski center
JaMCC večeri novonastale glasbe
PETEK, 28. 4.
9.00 do 13.00 Sadovnjak Kozjanskega parka, Gradišče nad Podsredo
Mednarodni dan travniških sadovnjakov Dan odprtih vrat sadovnjaka Kozjanskega parka
11.00 Galerija Velenje
Praskan svet oblik Brezplačna počitniška kreativna delavnica
17.00 Pokrajinski muzej Celje
Pečati iz voska Počitniško ustvarjalnico bo vodila Rada Hriberšek.
19.00 Tabor
Slovesno odprtje Jurijevega trga Koncert zasedbe The Moonlighting Orchestra
SOBOTA, 29. 4.
7.00 Ploščad Centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje
Mestna tržnica Velenje
8.00 Knjižnica Velenje
Vsi kupujemo, vsi prodajamo Sejem rabljenih knjig
8.00 do 12.00 Laško
Tržnica Laško
9.00 do 12.00 Grad Komenda Polzela
Otroška delavnica Moj mali mlaj Izdelovanje mlaja
10.00 Domačija Lamperček v Vinski Gori
Risanje na kamenčke Obarvaj svoj kamenček sreče, primerno za otroke prve triade OŠ
13.00 Pred kulturnim domom v Mozirju
Tradicionalni pohod v počastitev občinskega praznika po delu Brezja
13.00 Celjski mladinski center
Gledališko filmske delavnice

Delavnice so namenjene vsem, ki jih zanima gledališče.
14.00 Celjski mladinski center
Tečaj risanja portreta Vodi celjski slikar in umetnik Đorđe Aleksić Dimitrijević
17.00 Sejmišče v Mozirju
Tradicionalno plezanje na mlaj
NEDELJA, 30. 4.
9.00 do 20.00 Središče Tabor
Šentjurski sejem z veselico Maša, povorka, predstavitev društev, veselica
19.00 Travniki pod belim dvorom na Gorici Velenje
Tradicionalno kresovanje na Gorici
19.00 Ob Velenjskem jezeru
Kres na vodi in kresovanje pri Žlajferju
20.00 Travniki pri železniški postaji v Paški vasi
Kresovanje
PONEDELJEK, 1. 5.
8.00 Start izpred KZ Tabor
Čemšeniška planina in Zajčeva koča Prvomajski pohod
10.00 Celjska koča
Prvomajska proslava Slavnostna govorca predsednik Sindikata državnih organov Slovenije Francišek Verk in celjski župan Matija Kovač
10.00 Dom na Šmohorju
Tradicionalno srečanje na Šmohorju
10.30 do 13.00 Čreta
Tradicionalno prvomajsko srečanje Delavska maša, slovesnost ob spomeniku NOB in druženje
11.00 do 17.00 Graška gora, športno igrišče
Prvi maj na Graški gori Tradicionalno prvomajsko srečanje

NAJVIŽA

narodnozabavna TV oddaja

Vsak četrtek ob 20.00 na programu VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673 kanal 306 kanal 271 kanal 152

SREDA: 3. 5.
9.00 do 11.00 TIC Laško
Domači kotichek Prodaja domačih dobrot in izdelkov
17.45 do 19.00 Celjski mladinski center
Tečaj Lego robotike

Razstave
Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Žovneški postanejo grofje Celjski; do 30. 9., Lončar. Pečar. Umetnik. Franjo Felicijan; do 31. 8., razstava Naj med!, na ogled 3D KRANJICA – čebela velikanka; do 15. 5.

Knežji dvorec: LJUBIJA, zaklad pod skalo, Od groba do groba – načini pokopa skozi čas, do nadaljnjega

Muzej novejše zgodovine Celje: Obrazi; do konca leta 2023, Hermanov bonton; do konca leta 2023, Lepota je ženskega imena; do 27. 10.; spletne razstave: Biti ženska v času korone, Njena zgodba o vojni; do nadaljnjega

Otroški muzej Hermanov brlog: Hermanov bonton; do konca leta 2023;

Galerija sodobne umetnosti Celje: razstava Vrata, celjskega kiparja in slikarja Ervina Potočnika; do 26. 6.

Krekov trg Celje: Češke sledi v Sloveniji; do nadaljnjega

Osrednja knjižnica Celje: razstava Rudolfovi in njihove literarne sledi, avtorici: Ana Miličević in Tina Esih; do 25. 5.

Knjižnica Šentjur: razstava fotografij Biodiverziteta – umetnost življenja 2022; do 31. 5.

Mestna galerija v Kulturnem centru Rogaška Slatina: likovna razstava Med volkovi in gradovi, avtorice Sonje Zorko; do nadaljnjega

Anina galerija Rogaška Slatina: razstava Prikazni, avtorja Tomaža Milača; do 14. 5.

Grad Podsreda: razstava Igrače Hermana Lisjaka; do 30. 6. 2024

Galerija Velenje: razstava Odtenci temine, avtorice Cvetke Hojnik, do 6. 5.

Dom kulture Slovenske Konjice: razstava Brinove jagode, avtorice Agate Pavlovce; do 30. 4.

Dom kulture Velenje: fotografska razstava Marjana Klepca, Risanje s svetlobo; do 30. 4.

Muzej na Velenjskem gradu: Lejga kamerat! Ne vštice, to naj gre gor, na star' grad!; do 1. 9.

Galerija na prostem in razstavišče Standard Velenje: Z dobro energijo naprej!, razstava najpomembnejših projektov za lokalno skupnost MOV; do 30. 9.

Podhod Pesje: razstava Škale, ki jih ni več; do 31. 7.

Velenjski grad: razstava ob 65-letnici Muzeja Velenje »Lejga, kamerat! Ne v štirc, to naj gre gor, na star' grad!«; do 1. 9.

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,

telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktor: Drago Slameršak

Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Manca Mirnik
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Barbara Furman, Janja Intihar, Špela Ožir, Eva Rudman, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

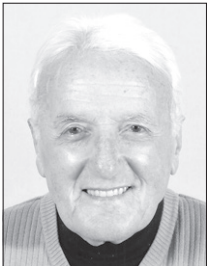
Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 13,71 EUR (4 izvodi) oz. 17,16 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 363,96 EUR. Številka transakcijskega računa pri NOVA KBM: SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI GLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144, e-pošta: oglasi@nt-rc.si

Vsak obiskovalec gostinske verige Mediabaz z nakupom pijače, ne pa hrane in cigaret, prejme določeno število točk, za katere lahko dobi brezplačen izvod revije, časopisa ali knjižank. Vsak tiskan izvod ima na naslovnici označeno vrednost v točkah. Za vsak porabljen evro stranka pridobi eno točko. Več informacij o gostinski verigi Mediabaz na www.mediabaz.si.

Skozi vse življenje svoje
boriti si se znal,
a v pomladnem jutru
nemočno za vedno si zaspal.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi
dragega očeta, dedija in tasta

JOŽETA GRUMA

(13. 9. 1937–14. 4. 2023)
iz Šaranovičeve ulice v Celju,
nazadnje je bival v Domu Lipa Štore

hvala vsem, ki ste nam v težkih dneh njegovega slovesa
nudili oporo, stisnili roko, izrazili sožalje, darovali cvetje
in sveče ter se poklonili njegovemu spominu na njegovi
zadnji poti.

Zahvaljujemo se osebju Doma Lipa Štore za nego, skrb in
razumevanje ob njegovih zadnjih urah.

Žalujoči: vsi njegovi

Vedno si v mislih z nami,
saj kogar imaš rad, nikoli
ne umre, le daleč, daleč je ...

V SPOMIN

28. aprila bo minilo eno leto, kar
nas je zapustila naša draga

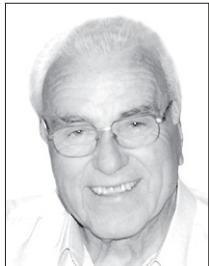
VERONIKA ZORKO

iz Rifengozda

Hvala vsem, ki se je spominjate, postojite ob njenem grobu
in ji prižigate svečke.

Vsi njeni

L 24

Noč v korakih mirnega je sna
vzela, kar življenje da.
Pot zdaj tvoja vodi tja,
kjer so drugi tvoji že doma.

ZAHVALA

V 91. letu
nas je zapustil dragi
ati, ate in stric

IVAN PLANINŠEK

s Hudinje v Celju
(9. 5. 1932–11. 4. 2023)

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, pri-
jateljem, sosedom, znancem in sodelavcem, ki ste daro-
vali sveče, cvetje in za svete maše. Posebna zahvala vsem
tistim, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, še
posebej izjemno skrbnim in čutečim negovalkam go-
spe Zdenki in gospe Ireni, patronažnim sestram gospe
Marjanci, gospe Jerneji in gospe Veri, osebni zdravnici
gospe Čebular, dr. med., in sestri Lidiji. Hvala duhovniku
gospodu Davidu za cerkveni obred in sveto mašo. Zahvala
tudi pevcem skupine Eros in gospodu Mateju za ganljive
besede slovesa.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.
Hvala vsem, ki ste bili z njim v mislih ali zanj molili.
Z nami bo ostal za vedno v vsej svoji veličini.

Žalujoči: hčerki Alenka in Natalija z družinama

p

MOTORNA VOZILA

PRODAM

CITROEN C4 1,6 hdi, dizel, letnik 2009, z
vso opremo, lepo ohranjen, registriran
do septembra, prodam za 1.850 EUR.
Telefon 031 649-203.

273

STROJI

PRODAM

TRAKTOR Mitsubishi, 4 x 4, 25 KM, 1.200
ur, letnik 1999, prodam za 6.500 EUR.
Telefon 031 649-203.

273

TRAKTOR Mitsubishi, 4 x 4, 22 KM, samo 600
ur, kot nov, letnik 1998, prodam za 5.300
EUR. Telefon 031 247-018.

273

KOSILNICO Sip BRK 135 in štirivretenski pajek
prodam. Telefon 041 663-137.

p

Poroke

Celje

Poročila sta se: Urška JEL-
ŠEVAR iz Litije in Blaž VAR-
ŽIČ GALLE iz Hajdine.

Žalec

Poročila sta se: Diana
DREV iz Topolšice in Seba-
stijan ŠORN iz Kamnika.

POSEST

ODDAM

HIŠO z vrtom oddam v zameno za manjšo
pomoč na kmetiji. Telefon 031 406-327.

281

ZMENKI

60-letna vdova brez obveznosti, z lepo manj-
šo kmetijo, bi rada spoznala dobrosrčnega
sopotnika za preostanek življenja. Telefon
070 621-251.

281

OSTALO

PRODAM

KOSILNICO Bcs 127, dvovrstno sejalnico za
koruzo, znamka Panagra, dve škroplilnici
– traktorsko njivsko, 340 l, in vinogradni-
ško ventilatorsko, 200 l, cisterno za vino,
800 l, ter 50 kosov betonskih stebrov za
vinograd, prodam. Telefon 041 211-883.

274

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

KAKOVOSTNO vino različnih sort, cena ugo-
dna, možna dostava, prodam. Telefon 031
534-970.

p

ALOJZI KOŠAK

iz Grobelc

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem,
znancem in sosedom za izrečena sožalja ter darovane
sveče, svete maše in denarno pomoč. Zahvaljujemo se
pogrebni službi Gekott za organizacijo pogreba, gospo-
du župniku Marku Šramlu za lepo opravljen poslovljni
obred, govorniku gospodu Darku Bezenšku za ganljive
besede slovesa, pevcem za odpete žalostinke in gospodu
za odigrano Tišino.

Hvala veteranskemu društvu Sever, društvu upokojencev
iz Gorice pri Slivnici in vsem, ki vas nismo posebej ime-
novali in ste našega dragega Alojzija pospremili na njegovi
zadnji poti.

Žalujoči: vsi njegovi

p

Smrti

Celje

Umrli so: Jože BELTRAM
iz Celja, 85 let, Matija BU-
BIK iz Šmartnega ob Paki,
76 let, Leopold Andrej HRA-
STNIK iz Tabora, 85 let, Ma-
rija ROBIČ iz Celja, 68 let,
Jožef KOROŠEC iz Dramelj,
70 let, Anton POŽUN iz Ce-
lja, 88 let, Doroteja MRA-
KOVČIČ iz Celja, 90 let,
Karolina OŠTIR iz Celja, 82
let, Marija ČANŽEK iz Ce-
lja, 90 let, in Luka MLAKAR
CAJZEK iz Laškega.

Šentjur

Umrli je: Silva MA-
STNAK iz Slivnice pri Ce-
lju, 71 let.

Žalec

Umrli sta: Dragica ŠPAJ-
ZER iz Liboj, 71 let, in Te-
rezija JAGER iz Svetega Lo-
vrenca pri Preboldu, 70 let.

Velenje

Umrli so: Danilo ŠVENER
iz Topolšice, 61 let, Martina
GLINŠEK iz Velenja, 82 let,
in Stanislav ČUJEŠ iz Vele-
nja, 77 let.

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave in grahaste bar-
ve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo
na dom. Telefon 070 545-481.

p

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesno-
stjo, prodamo. Brezplačna dostava po
celotni Sloveniji. Vzreja nesnic Tibaot,
telefon (02) 582-1401.

n

BIKA simentalca, težkega 150 kg, prodam.
Cena po dogovoru. Telefon 5716-716.

p

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice za zakol kupim.
Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-
286.

p

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajer-
ski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon
040 647-223.

p

Zvezde med zvezdami
MED ZVEZDAMI
PRIDRŽITVENI PROSTOR
BRAŠLOVČE
PETEK, 26. MAJ 2023

DOBRODELNI
golaž
Od 17. ure naprej

MODRIJANI
Med 21. in 2. uro
Skupina CHICAS

Miran
RUDAN
Od 18. ure naprej
Domen
KUMER

**VODOVOD
KANALIZACIJA**
JAVNO PODJETJE, d.o.o., Lava 2a, 3000 Celje

PRAZNJENJA GREZNIC – april/maj

☑ LOKROVEC ☑ GORICA PRI ŠMARTNEM ☑ LOPATA
☑ MEDLOG ☑ SLATINA V ROŽNI DOLINI ☑ LOČE

Tel.: (03) 42 50 300

**VODOVOD
KANALIZACIJA**

**ŽE 20 LET
OHRANJAMO
ČISTO VODO
ZA PRIHODNJE
RODOVE**

URADNE URE
PONEDELJEK in SREDA:
8.00–10.00 in 11.00–14.00
PETEK:
8.00–10.00 in 11.00–13.00
info@vo-ka-celje.si
(03) 42 50 300

REPORTER
IZ NOVE
ŠTEVILKE

SOMRAK SONČNEGA KRALJA
Reforme z vprašajem:
(ne)posobnost ministrske ekipe

INTERVJU - FRANE ADAM, sociolog:
Pobudo za zamenjavo Roberta Goloba
bo dala Levica

EPILOG CERKVENEGA ŠKANDALA
Zaljubila se v župnika,
prepovedali so ji v cerkev

INTERVJU - EDWARD CLUG, koreograf:
Prihajam v leta, ko ego oslabi

PRI PRODAJALCIH ČASOPISOV

Zvezde MED zvezdami

MODRIJANI
Med 21. in 2. uro

CHICAS
Skupina

Miran RUDAN
Od 18. ure naprej

DOMEN KUMER

PRIREDITVENI PROSTOR BRASLOVČE

PETEK, 26. MAJ
MED 17. IN 2. URO
2023

DOBRODELNI golaž
Od 17. ure naprej

novi tednik

radio celje

ZLATI POKROVITELJ:

Več kot jih boste pripeljali, več boste pobrali!

ZA VSAKEGA NOVEGA
NAROČNIKA PREJMETE
DARILNI BON PLANETA TUŠ
CELJE V VREDNOSTI 20 EVROV.

**BONE V VREDNOSTI 20 EVROV
PREJME TUDI NOVI NAROČNIKI!**

1 naročnik = 20 eur

2 naročnika = 40 eur

3 naročniki = 60 eur

4 naročniki = 80 eur

5 novih naročnikov = 100 eur ...

**ZA VAS JE
PRIPRAVLJENIH**

1000 EVROV

www.novitednik.si

novi tednik

Vedno z menoj!

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____ E-naslov: _____

Datum naročila: _____ Podpis: _____

Naročnino bom plačeval: ☐ mesečno ☐ na 3 mesece ☐ na 6 mesecev ☐ letno

☐ Soglašam s prejemanjem računov na elektronski naslov (e-mail) _____

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev.
Pogoji in spletna prijava: <https://www.novitednik.si/postanite-narocnik>

Novi tednik naročam na predlog (ime, priimek in telefon oz. e-mail): _____

NT & RC, d.o.o.
Prešernova 19
3000 Celje

Več na:
www.novitednik.si/postanite-narocnik

e-mail:
narocnine@nt-rc.si
telefon:
03-42-25-171

Akcija traja od 16. 3. do 31. 5. 2023 oz. do
podelitve bonov v skupni vrednosti 1000 eur.
Bon v vrednosti 20 eur prejmeta predlagatelj
in naročnik po plačilu trimesečne naročnine
naročnika. Število novih naročnikov na
posameznika ni omejeno.

Angela Rehar pri 95 letih še vedno polna življenja

Vsak četrtek je zanjo »praznik«

Sreča je imeti tako zveste bralce, kot je Angela Rehar iz Lokovine pri Dobrni. Novemu tedniku je predana že desetletja in tako komaj čaka četrte, ko ji na vrata potrkaja poštar in ji prinese njeno najljubše čtivo. »Že navsezgodaj ga čaka in ko pride, mu v roke v zahvalo stisne bonbone,« pripoveduje Angelina hči Nada. »Videti bi jo morali, s kakšnim žarom nato lista in prebira časopis. Še zajtrk mora počakati,« doda.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

V četrtek, 23. marca, je bil za Angelo dvojni praznik. Ob tem, da je izšla nova številka Novega tednika, je Angela dopolnila tudi častitljivih 95 let. Domači so ji pripravili presenečenje. Pri njej se je zbrala vsa družina, slavljenki je prišel voščiti tudi župan Dobrne Martin Brecl. Obiska se je iskreno razveselila, saj ni pričakovala, da bo deležna takšne pozornosti. Srce ji je zaigralo tudi, ko je zaslišala harmoniko. Presenetili so jo namreč tudi muzikanti. »Ko zasliši harmoniko, pozabi na vse bolečine, glasba ji da neverjetno moč in voljo,« pravi hči Nada. Slavljenka je tako na svoj 95. rojstni dan tudi zaplesala.

Skromno in težko življenje

Angeli Rehar v življenju ni bilo s cvetjem poslano. Rodila se je 23. marca 1928 na Vinah pri Novi Cerkvi. Mladost je preživljala v številni družini, z desetimi sestrami in bratoma. Življenje na majhni kmetiji je bilo skromno in težko, a na otroštvo in mladost ima lepe spomine. Po osnovni šoli je ostala doma in pomagala na kmetiji, saj za nadaljnje šolanje ni bilo denarja. Očetu je pomagala tudi pri opravih v vinogradu in v vinski kleti in tam je

spoznala tudi svojega prihodnjega moža Milana, ki je z volji in vozom prišel po vino. Leta 1949 sta se poročila in že kmalu se jima je pridružil prvorojenec Milan. V zakonu so se jima nato rodili še hči Cvetka, sin Stanko in kot najmlajša hči Nada.

Angela je znala poprijeti za vsako delo. Mož Milan je bil zaposlen v Liku Savinja Celje, bil je tudi družbeno dejaven in nekaj časa predsednik Krajevne skupnosti Dobrna, zato je bil pogosto zdoma. Angela je doma vzgajala otroke, kmetovala in gospodinjala. Leta 1958 sta z možem kupila hiško v Lokovini in si na istem mestu zgradila novo. Pred trinajstimi leti je Angela ovdovela, zdaj jesen življenja preživlja s hčerko Nado ter z vnukom Matjažem in njegovo družino. Zelo je ponosna na svojih osem vnukov, 16 pravnukov in prapravnuka. Nada ob tem omeni zanimivost, da je mama Angela pred 18 leti ravno dan pred svojim rojstnim dnevom dobila eno pravnukinjo, lani pa dan po svojem rojstnem dnevu še eno.

Recept za dolgo življenje

Čeprav je nedavna bolezen 95-letnici pobrala nekaj moči, je še vedno polna življenja in

bistrega uma. Tudi leta neverjetno dobro skriva. Kot je zaupala županu, ji pri tem najbolj pomagajo mir v duši, delo in preprosta hrana. Veliko ji pomenijo tudi glasba in dobra volja in to, da ima ob sebi svoje najbližje. Obožuje rože, ogromno jih je dobila tudi za rojstni dan. Zelo rada tudi bere. Najraje seveda Novi tednik, ob njem pa tudi druge časopise in revije. Čas si krajša še z gledanjem televizije in s poslušanjem glasbe.

Da bi ji zdravje še dolgo služilo, da bi jo vedrina duha in notranji mir spremljala še vrsto let ter da bi se ob stoletnici ponovno srečala, je slavljenki zaželel župan Martin Brecl. Sama pa se je zbranim zahvalila za obisk in nepozabno presenečenje ter jim zaželela, da bi bili srečni in zdravi.

95-letna Angela Rehar je tudi županu Martinu Breclu povedala, da ob četrtnih najprej v roke vzame Novi tednik. Brati ga začne na zadnji strani. Večkrat je sodelovala tudi v akcijah Novega tednika, kot so bile Sto kmečkih žensk na morje in druge. To je bilo zanjo nepozabno doživetje. (Foto: Zdenka Kumer)

Slavljenka je za rojstni dan med drugim dobila stol, na katerem bo lahko ob toplejših dneh posedala pred hišo in občudovala cvetje, ki ga obožuje. (Foto: osebni arhiv družine)

Kislo »župo« tokrat kuhali gasilci

Str. 24

Z dopusta se (še) niso vrnili

Str. 25

Zbiratelj s strastjo iz okolice Dobrne

Str. 30-31

Na urgenci je bil za božič. Izčrpano telo ga je popolnoma ustavilo.

Pred leti je prejel nagrado društva novinarjev za perspektivnega novinarja.

Pravi, da bi nekoč rad napisal zelo dobro knjigo.

Med drugim se je poigralval z mislijo, da bi vstopil v politiko.

Vasja Jager, novinar, kolumnist in pisatelj

Utrujen je od zdrav in afer

Profesorica Manca Košir mu je med študijem novinarstva rekla, da je dober novinar dober človek. Pravi, da do danes še ni slišal večje resnice o tem poklicu. Tisti, ki spremljamo njegovo novinarsko delo, se strinjamo, da v skladu s to resnico Vasja Jeger živi. Odraščal je v Šmarju pri Jelšah. To je bil čas, ko ga je prevzela ljubezen do literature. V svojem poklicu je hitro opozoril nase, saj se je posvečal predvsem preiskovalnemu novinarstvu, zato je prejel nagrado Društva novinarjev Slovenije za najbolj obetavnega novinarja. A mu je novinarstvo v naslednjih letih postreglo tudi s trpkimi izkušnjami, finančno negotovostjo in z opešanim zdravjem. Danes pravi, da je utrujen od zdrav in afer, rad bi spet čutil radovednost in v sebi ponovno prebudil občutek, da je na svetu še kaj lepega.

BARBARA FURMAN

Pomlad je v polnem razmahu. Je letošnja za vas po čem bistveno drugačna od prehodnih?

Drugačna je glede tega, da z njo postavljam nov osebni rekord v preživetih pomladih – da sem torej starejši, kar pomeni, da je duh bogatejši za leto izkušenj, telo pa obteženo z dodatno kilometrinjo. Zdi se mi, da nako-pičeno bogastvo vendarle odtehta izjemen napor, ker sem letos bolj miren in radosten kot prejšnje pomladi.

V Šmarju pri Jelšah ste odrasčali. Se pogosto vračate v domači kraj?

Žal ne. Primarna družina je že pred leti razpadla, zato sem izgubil velik del razlogov za vračanje. Še vedno ostajajo prijatelji, znanci in sorodniki, ki jih pogrešam. Kadar me prehudo grize slaba vest, si pomagam z mislijo, da je razdalja od Maribora do Šmarja pri Jelšah še vedno enaka razdalji od Šmarja pri Jelšah do mene.

»Človek je izumil ekonomijo, da bi si olajšal preživetje. Danes ekonomski sistem žre človeka in se napihuje na njegov račun. In ta ekonomski sistem se imenuje neoliberalni kapitalizem.«

Kako se je prebujala želja po opravljanju novinarskega poklica? Ste pri izbiri študija oklevali?

Seveda sem okleval, pri osemnajstih pač nisem imel pojma ne o sebi ne o svetu. Vedel sem samo dvojce: da nisem tehnični tip in da ne želim trohneti v pisarni. Na Gimnaziji Celje – Center sem imel čudovito učiteljico slovenščine, Ireno Benedičič, ki mi je privzgojila ljubezen do literature. Ko sem se potem v zadnjem trenutku odločal, kaj bi študiral, sem izbral novinarstvo kot najmanjše zlo. Verjel sem, da je ta poklic najboljši približek dejavnosti, ki omogoča življenje od kreativnega pisanja.

Z delom dokazujete, da je bila izbira za poklic prava. Pred leti ste med drugim prejeli nagrado Društva novinarjev Slovenije za najbolj obetavnega novinarja. Kar nekaj časa ste kot svobodni raziskovalni novinar pisali za Večer in med drugim drezali v gnezda korupcije, vaše prispevke smo brali

Pri Večeru sem bil zaposlen skoraj desetletje in imel sem zelo dobro plačo. Ko je podjetje prevzel lastnik, s katerim sva se že pred tem znašla navzkriž v eni od afer, ki sem jih razkril, sem dal odpoved. Leto sem bil brezposeln, nakar so me pri tedniku Mladina dobesedno pobrali z ulice, za kar sem jim večno hvaležen. Delal sem kot honorarni sodelavec in zadovoljen sem bil. Vse je bolje kot brezposelnost. Mladina je zame pojem kakovostnega novinarstva. Po najboljših močeh sem se trudil in res so mi kasneje ponudili tudi službo, ki pa je nisem sprejel. Pri sebi sem že čutil, da sem iztrošen in otopel. Tovrstno novinarstvo terja celega človeka, jaz pa sem imel ob tem tudi druge izzive. Ko se je telo končno uprlo in preprosto nisem mogel iz sebe iztisniti ničesar več, sem šel.

Stresno življenje je pustilo posledice na vašem zdravju. Izgoreli ste, pomoč ste iskali na urgenci.

v Mladini, pred kratkim ste se zaposlili pri reviji Jana. Zakaj prav pri njej?

Po letih v jarkih čutim, da je Jana najboljši približek tega, zaradi česar sem takrat šel v novinarstvo. Rad imam ljudi in rad pišem. Utrujen sem od zdrav in afer, rad bi spet čutil radovednost, radost, hvaležnost ... Pogrešam občutek, da je na svetu še kaj lepega, in pogrešam vero v človeško dobroto.

Ste res pred tem službovali na ministrstvu za digitalno preobrazbo?

Na tem ministrstvu sem bil zaposlen mesec dni. Dovolj, da sem videl, da nisem za uradnika, za pisarno in »štempljanje.« Če bi vztrajal na tem delovnem mestu, bi goljufal tako delodajalca kot sebe. Spoznal sem, da se nikoli ne izteče dobro, če naredim življenjski premik iz strahu, temveč moram iti za svojo radostjo. Ko se je pojavila ponudba za zaposlitev pri Jani, nisem okleval.

Tudi pri tedniku Mladina so vam pred leti ponudili redno zaposlitev. Zakaj je niste sprejeli?

Na urgenci sem bil za božič. To je bilo drugič, ko me je telo popolnoma ustavilo. Prvič je bilo, ko sem nekega dne odhajal z Večera. Obakrat je bilo podobno – pešanje imunskega sistema, ves čas so me pestile bolezni, vnetja in izpuščaji po vsem telesu, tesnoba in depresija, nespečnost in stiskanje v prsih. Danes se počutim zelo dobro, tudi EKG se izboljšuje, no, optimalen sicer še ni.

Cepprav se ves čas dokazujete s kakovostnim novinarskim delom, se je vaša družina znašla v finančni stiski.

Če bi bil sam, bi mi zaslužek več kot zado-stoval. Ker pa je med poročniško in zatem med epidemijo žena Danaja nič kriva in nič dolžna ostala brez dela, nam je denarja pač začelo zmanjkovati. Njena zgodba je v tem

»Na urgenci sem bil za božič. To je bilo drugič, ko me je telo popolnoma ustavilo. Obakrat je bilo podobno – pešanje imunskega sistema, ves čas so me pestile bolezni, tesnoba in depresija, nespečnost in stiskanje v prsih.«

pogledu bistveno težja od moje, njen boj me navdihuje in zaradi nje nimam pravice do tarnationa. Zvozili smo – kot družina. In to je vse, kar šteje. Moram poudariti, da nismo v tem pogledu nič posebnega, kaj šele, da bi bili kaj več. Nedavno sem spoznal oblikovalko, ki je prekarka že trideset let. Ob njenih preizkušnjah, a še zdaleč ni edina, sem globoko ponižen. To so večji ljudje od mene.

Živimo v primežu neizprosne neoliberalizma, v katerem mnogi pristanejo na prekarne oblike dela. Zakaj? Zaradi strahu?

Da, samo zaradi strahu. Strah je lahko izredno močno motivacijsko sredstvo, ker nas žene v beg pred tem, česar se bojimo. To je lekcija, ki se je mnogi naučimo že kot otroci, ko smo namesto z zdravimi zgledi motivirani s strahovi. Kaj bodo rekli drugi, če boš vztrajal v svoji pristnosti? Kaj bo z ljudmi, ki jih imaš rad, če jim ne boš vedno na voljo? Kaj bo s tvojim življenjem, če ne boš izpolnil tujih pričakovanj o uspehu? Prekariat je podaljšek manipulacij z vzorcem strahu. Prekarec bo preprosto sprejel vse, kar se od njega zahteva, samo da bo imel občutek družbene in človeške vrednosti. Mnogi šefi so mojstri v izkoriščanju potrebe po tem občutku, namesto da bi ljudi motivirali z dobrim zgledom in s poštenim plačilom.

Prekariat je sramota zahodne civilizacije, poudarjate. Mnogi se strinjamo s tem. Toda kako ga odpraviti?

Temeljni pogoj je, da dosežemo potrebno soglasje o tem, da smo kot družba povsem zašli, ko smo zamešali, kdo služi komu – mi gospodarstvu ali gospodarstvo nam. Človek je izumil ekonomijo, da bi si olajšal preživetje, danes pa ekonomski sistem žre človeka in se napihuje na njegov račun. In ta ekonomski sistem se imenuje neoliberalni kapitalizem. Ko bomo obrnili

prizmo in bodo podjetja obstajala zgolj zato, da bodo ljudem dajala kruh, ne pa iz njihove krvi iztiskala dobička, se bo neoliberalizem sesedel sam vase. Takrat se bomo verjetno lahko dogovorili o nekem temeljnem univerzalnem dohodku, o spoštovanju osnovnih delavskih pravic in o poštenem plačilu za pošteno opravljeno delo – in v tistem trenutku prekariata ne bo več.

Med drugim ste opozarjali na cenzuro in samocenzuro v novinarskem poklicu ter izpostavljali potrebo po uporabi proti sistemu, ki legalizira zlorabo medijev.

To sem govoril, ko sem bil še idealist in so bili časi še malo bolj romantični. Danes bi rekel, da največja težava novinarstva nista cenzura in samocenzura, temveč slabi novinarji in uredniki. Pehanje za ekskluzivami, tabloidizacija in afera-

štvo, padanje standardov poročanja, nerazgledanost ljudi, ki bi morali osmišljati družbo – to so vzroki, zaradi katerih tradicionalni mediji postajajo pogrešljivi in izgubljajo občinstva v primerjavi s spletom. Na drugi strani ljudje ne storijo ničesar, da bi podprli kakovostno novinarstvo, temveč se zadovoljijo s kičem, z dezinformacijami in resničnostnimi šovi; samo da pribije. Preprosto je, kakovostno novinarstvo ni nikomur več v interesu. Za novinarje je prenaporno, za bralce in poslušalce je premalo zabavno, politika pa itak ne prenese, da se ji nastavlja ogledalo.

Potem ne preseneča, da je preiskovalno novinarstvo v slovenski medijski krajini skoraj povsem poniknilo.

Preiskovalnega novinarstva ni, vsaj ne v tistem hollywoodskem smislu, ko novinar več tednov ali mesecev preiskuje neko »svinjarjo« skorajda kot zasebni detektiv, se dobiva z ljudmi z roba, jih zasleduje, se lažno predstavlja in skrivaj snema. Tega ni. Najbolje, kar trenutno premoremo v slovenski medijski krajini, je podatkovno novinarstvo, ki ga izvaja peščica ljudi. Ustanovam težijo za podatke javnega značaja in prebirajo poslovne registre. Tu in tam kdo komu postavi pravo vprašanje in razkrije kakšno zgodbo. Potem imamo afere, ki so v javnost posredovane iz enega kroga z namenom škodovanja nasprotni kliki. In to se največkrat predstavlja kot preiskovalna ekskluziva. Je pa hvala bogu še živo kakovostno reportažno novinarstvo, prav tako so še prisotni dobri intervjuji in tudi kakšno pozitivno zgodbo novinarji še napišejo. Slovenska tiskovna agencija (STA) pa drži pokonci ažurno in kakovostno novičarstvo. Drugo je prepisovanje, prazno intelektualiziranje, prikrita propaganda in reklame, lažne novice in trači.

V družini je povsem zadovoljen s častnim položajem namestnika predsednice vlade, hudomušno pripomni.

Leta 2014 ste kandidirali za vodjo Komisije za preprečevanje korupcije. Takrat ste med drugim opozorili na vrsto pomanjkljivosti v izbirnem postopku. Za kakšne pomanjkljivosti je šlo?

Saj ne vem več prav dobro. Kolikor se spomnim, je bila ena od članic izborne komisije nesramna na račun mojega dela, čeprav sem do takrat vendarle opravil nekaj dobrega. Jaz sem bil takrat že za kompleksan in ranjen, res nisem potreboval še tega, da me kdo ponižuje, ko pridem z dobrimi nameni. Nekako tako sem takrat doživel vse skupaj. »Bilo i prošlo,« pravijo južni bratje.

Zanimivo je, da vas je politika vabila v svoje vrste. In to celo večkrat.

Res je. Prvič že pred devetimi leti, ko sem napisal kolumnico o razgovoru za službo predsednika Komisije za preprečevanje korupcije in doživel svojih pet minut »cvrenja« v kresu ničevosti, imenovanem prepoznavnost v deželi z dvema milijonoma ljudi. Nekaj časa me je misel o

»Ljudje ne storijo ničesar, da bi podprli kakovostno novinarstvo, temveč se zadovoljijo s kičem, z dezinformacijami in resničnostnimi šovi; samo da pribije.«

vstopu v politiko kar mikala, ker sem iskal načine, kako onkraj pisanja in blebetanja narediti kaj pametnega za skupnost. Zdaj, v zrelejših letih, sem raje prijazen in sočuten do prijaznih ljudi, ki me resnično potrebujejo. Povsem zadovoljen sem z nadvse častnim položajem namestnika predsednice vlade v naši družini. (smeh)

Tudi pisateljstvo vam ni tuje. Pred približno petimi leti ste na povabilo Cankarjeve založbe s priznanim odvetnikom Petrom Čeferinom napisali kriminalni roman Sodni dnevi. Med pisanjem knjige sta menda postala prijatelja. Kako osebno doživljate gospoda Čeferina?

»Fajn« dečko je.

So vam novinarske veščine prišle prav pri pisanju romana?

Seveda. Še bolj prav bi mi prišli daljši rok, manjše obremenitve med delom v času korone in poglobljena uredniška obravnava.

Vas pisateljstvo še mika? Pripravljate kaj novega?

Nekoč bi rad napisal res dobro knjigo. Takšno, na katero bom sam ponosen in jo bom od časa do časa tudi brez strahu vzel s police ter jo prebrskal. Takšno, ki bo svetu nekaj dala, čeprav mi svet zanjo ne bo dal ničesar.

»Prekariat je sramota zahodne civilizacije.«

»Nekaj časa me je misel o vstopu v politiko kar mikala, ker sem iskal načine, kako onkraj pisanja in blebetanja narediti kaj pametnega za skupnost. Zdaj, v zrelejših letih, sem raje prijazen in sočuten do prijaznih ljudi, ki me resnično potrebujejo.«

Kaj bi svetovali študentom novinarstva glede tega, kaj je najbolj pomembno pri opravljanju novinarskega poslanstva?

Manca Košir mi je med študijem dejala, da je dober novinar dober človek. Do danes še nisem slišal večje resnice o tem poklicu. Zato bi jim dejal, naj delajo na sebi, naj čistijo svoje travme in komplekse, da bodo tudi njihovi motivi pri opravljanju poklica čisti. Da bodo torej poštenji, ne da jih bo gnala želja po prepoznavnosti in zaslužku, zaradi česar bi bili pripravljeni opraviti vsakršno umazano delo. Ranjen ego je strup za resnico, tako o svetu kot o sebi. Posebej bi jim položil na srce, naj za božjo voljo vendar berejo zgodovino, leposlovje in poezijo, sicer ne bodo nikoli znali ne pisati ne govoriti. Slab novinar je sam sebi referenca, dober novinar pa je prebral Brate Ramazove.

In kaj vi trenutno berete?

Knjigo Črni obelisk, ki jo je napisal nemški pisatelj Erich Maria Remarque. Potem bo na vrsti Ukradena pozornost, ki je izšla pri založbi Primus.

V kaj verjamete?

Verjamem, da moram iskati resnico in živeti v skladu z njo, da bom lahko v resnici srečen.

Kaj vas je doslej naučilo življenje?

Da se nekateri ljudje nikoli ne spremenijo, čeprav s svojo držo povzročajo bolečino sebi in ljudem, ki so zaradi tega zavezani spremembi.

Bo v poletnih mesecih čas za popoln odklop in sprostitve?

Dvomim, popoln odklop sem nazadnje izkusil v maternici. Če bo zdravje in če bo vreme naklonjeno, načrtujem družinski dopust na Hrvaškem. Vmes bo padel še kakšen veteranski »basket« in bom prebral še kakšno fantazijsko knjigo. Po mesecih moče in mraza se leto šele prav začenja.

Foto: Andraž Purg

Vasja verjame, da mora iskati resnico in živeti v skladu z njo.

Šentjurjevo v znamenju sonca, druženja in slastne kisle »župe«

Svoje jeklene lepote so s ponosom pokazali starodobni kolesarji, ki delujejo pod okriljem Kluba starodobnikov Večno mladi Šentjur.

Kuhalnico tokrat spretno vihteli gasilci

Lepo vreme in zanimiv program sta privabila številne obiskovalce

Ekipa Gasilske zveze Šentjur je dokazala, da zmore še marsikaj več od posredovanja v primeru požara.

Po ščep kulture so obiskovalci lahko zavili v Galerijo Zgornji trg, kjer se s svojimi deli predstavlja Društvo likovnih ustvarjalcev Rifnik Šentjur.

Ste vedeli, da se tudi gasilci kdaj igrajo z ognjem? Tako je bilo minulo soboto na tradicionalni turistični prireditvi Šentjurjevo. Organizatorji so kuhanje slovite kisle »župe«, po kateri je celo dopoldne dišalo v šentjurskem Zgornjem trgu, namreč zaupali gasilcem. Ti so dokazali, da znajo še marsikaj drugega kot gasiti požar.

TINA STRMČNIK

Organizatorjem prireditve je tokrat ustreglo vreme, ki je Zgornji trg odelo v prave pomladne temperature. Tega so bili veseli ponudniki, ki so svoje stojnice založili z izdelki domače in umetnostne obrti, s kulinaricnimi dobrotami in še s čim. Toplo sonce je grelo tudi pohodnike, ki so pot pod noge vzeli v Športnem parku Šentjur in se podali na Jurijev pohod. Najmlajši obiskovalci so lahko v lutkovni predstavi, znani pod imenom Jurčkovanje, spremljali puljenje repe velikanke. To zahtevno nalogo je uprizorilo Lutkovno gledališče Velenje.

Ko se je približeval čas za kosilo, je skomine budil vonj slastne jedi na žličo, ki se ponavadi prileže po prekrokani

noči. Strokovno komisijo je tokrat najbolj prepričal kulinarčni presežek, za katerega je poskrbela štiričlanska ekipa Gasilske zveze Šentjur. »Za zmago je največ prispeval naš tajnik Milan Kukovič, ki se je ves čas motal okoli kotlička in nekaj dodajal, tako da niti vsi drugi ne vemo, kaj vse je notri,« je dejal predsednik zveze Aleš Guzej. Dodal je, da gasilci niso dobro usposobljeni le za pomoč soljudem, ampak tudi za vihtenje kuhalnice. Izkazali so se še pri domiselni okrasitvi stojnic, širjenju dobrega vzdušja in prijateljskega druženja. Po prepričanju Guzeja slednje ni pomembno le v Šentjurju, ampak v vsakem kraju, kjer so dejavni krotilci rdečega petelina.

Foto: Andraž Purg

Tudi predstavniki PGD Dramlje so se spretno sukali okoli svojega kotlička.

Na bogato obloženih stojnicah ni manjkalo domačih izdelkov.

Za pridih starih časov je poskrbel prikaz starih obrti.

In še »gasilska« fotografija kuharskih ekip za spomin

Strokovna komisija za ocenjevanje kisle »župe« je imela težko delo.

Ukrajinska družina Hishev je v Zrečah našla priložnost za nov začetek

Z dopusta se (še) niso vrnili

Družina Hishev, levo hči Svetlana, na sredini oče Aleksandr, ob njem mama Nataša, sin Danylo je bil med našim obiskom v šoli.

Ko so se februarja lani odpravljali na smučanje v Slovenijo, niti slutili niso, da bodo zimske počitnice zaznamovale njihovo življenje. Štiričlanska družina Hishev iz Ukrajine je le nekaj dni po prihodu na Mariborsko Pohorje izvedela, da se je v njeni domovini začela vojna. Šok. Nemoč. Žalost. Strah. Negotovost. A je neprijetna čustva niso povsem zlomila. Zbrala je dovolj moči za iskanje rešitve, kako naprej. In jo nekaj mesecev kasneje našla v gostinstvu. V najem je vzela restavracijo Pod Roglo v Boharini pri Zrečah, kjer gostom to pomlad že strežejo raznovrstne, tudi ukrajinske jedi. Prve izkušnje so, kot pravijo družinski člani, spodbudne.

BARBARA FURMAN

Aleksandr in Nataša Hishev ter njuna 21-letna hči Svetlana in 8-letni sin Danylo so pozimi radi prihajali v Slovenijo, saj vsi uživajo v smučanju. Ker imajo v mestu ob Dravi prijatelje, so redno obiskovali Mariborsko Pohorje. Vsako zimo so se vračali zaradi lepe narave, urejenih smučišč in prijaznih ljudi, pravijo. Tudi februarja lani so prišli na zimske počitnice. A tokratne so bile vse prej kot sproščene in zabavne.

Ostati ali se vrniti?

Že začetek njihovega dopustovanja ni bil obetajoč, saj so vsi štirje zboleli zaradi okužbe

s koronavirusom. »V Slovenijo smo pripotovali 13. februarja, a smo že naslednji dan zaradi visoke temperature in slabega počutja obležali za več dni. K sreči ni prišlo do zdravstvenih zapletov. Zadoščal je le počitek. Tako smo se 23. februarja odpravili na smučišče in neizmerno uživali. A naslednji dan nas je šokirala novica, da je v naši domovini izbruhnila vojna. Ne znam opisati groznih občutkov, ki te preplavijo ob tem. Panično smo iskali informacije, kaj se dogaja v Ukrajini, predvsem v našem domačem mestu Kryvyi Rih. Kako je z našimi sorodniki in prijatelji? Begalo nas je tudi vprašanje,

ali naj se vrnemo ali ostanemo,« se spominja Svetlana in dodaja, da so se najprej tolažili z mislijo, da se bodo razmere umirile v mescu ali dveh in se bodo lahko kmalu vrnili.

»Tedni čakanja so se vleкли kot leta in kmalu nam je postalo jasno, da bo vojna trajala. Odločili smo se, da bomo ostali v Sloveniji in poiskali priložnost za delo, ki nam bo omogočilo preživetje,« doda Svetlanina mama Nataša.

V stiku z domovino

Družina Hishev je imela v mestu Kryvyi Rih v osrednji Ukrajini družinsko podjetje. Oče Aleksandr, velik ljubitelj piva, je leta 2018 odprl kraft pivovarno, v kateri so varili osem vrst piva. V domačem mestu so kmalu zatem odprli še prodajalni piva. »V njihju obiskovalci niso le kupovali, ampak so tudi degustirali naša piva. V ponudbo smo dodali še nekaj vrst piva drugih dobaviteljev. »V delu smo res uživali, pri tem smo tudi dobro zaslužili. Zato smo se toliko težje soočili s tem, da nič več ne bo tako, kot je bilo. Naše domače mesto zaradi bombardiranja sicer ni tako uničeno kot številna druga mesta v Ukrajini. Tudi civilnih

žrtev je manj. Naša hiša in pivovarna še stojita, a pivovarna ne deluje,« pravi Aleksandr, ki zelo pozorno spremlja, kaj se dogaja v domovini, saj Hishevi ne izključujejo možnosti, da bi se po koncu vojne vrnili domov. Verjame, da se bo moreča agonija, s katero se Ukrajinci soočajo že več kot letno, kmalu končala. Upa, da še letos.

Učenje slovenščine

Privajanje na novo okolje jim sicer ni predstavljalo velikih težav, saj sta si Slovenija in Ukrajina v marsičem podobni, prilagajanje pa so jim, kot hvaležno poudarjajo, olajšali številni prijazni in razumevali Slovenci. »Počutimo se sprejeto in to nam veliko pomeni,« dodaja Svetlana, ki v družini Hishev najbolje obvlada slovenski jezik. »Z mamom sva obiskovali trimesečni tečaj slovenskega in angleškega jezika, ki ga je organizirala mariborska univerza. Osnovno znanje slovenščine sva osvojili, zdaj ga iz dneva v dan izboljšujemo. Kar dobro nama gre. Tudi oče in brat se učita slovenščino,« pojasni Svetlana, ki je v Ukrajini obiskovala tretji letnik pravne fakultete. »Na pravni fakulteti v Sloveniji so mi priznali le en letnik, vpisala sem se v drugega. A za zdaj sem študij opustila, najprej se moram dobro naučiti slovenski jezik, da bom lahko uspešno študirala. Sicer pa mi zmanjkuje časa za karkoli drugega, saj sem bila zadnje mesece vpeta v priprave za prevzem gostišča. Očetu in mami sem pomagala tudi pri urejanju obsežne dokumentacije za prevzem gostišča v najem.«

Zakaj gostinstvo?

Zanimalo me je, kako so prišli na idejo, da bi se ukvarjali z gostinstvom. »Prijatelji so nam povedali, da zreški podjetnik v Boharini pri Zrečah prodaja oziroma oddaja v najem hotel Pod Roglo. V njem so restavracija, prenočišča in manjša pivovarna, ki je znana po Kovaskem pivu. Informacija se nam je zdela mikavna, zato smo se povezali z lastnikom, s katerim smo se dogovorili, da bomo najprej vzeli v najem le restavracijo. Izkušenj z gostinstvom sicer nimamo, a smo se pripravljali učiti. V gostinsko delo so nas uvajali domačini. Mama Nataša je prevzela vlogo direktorice, v kuhinji ima glavno besedo oče, jaz skrbim za številna druga opravila. Brat Danylo obiskuje zreško osnovno šolo,« še pravi Svetlana in dodaja, da so zaposlili picope-

ka z dolgoletnimi izkušnjami. Menijo, da je restavracija kakovostno in lično urejena, zato opreme niso spreminjali, so pa nekoliko spremenili jedilnik, saj so nanj uvrstili tudi nekatere tradicionalne ukrajinske jedi. Kot pravijo, so gosti še nekoliko zadržani, a tisti, ki se odločijo za ukrajinsko hrano, so navdušeni.

Od boršča do sirnikov

Hihshevi so še posebej ponosni na boršč, mesno-zelenjavno jed na žlico s kislo smetano, ki je v Ukrajini zelo priljubljena. Unesco je boršč lani uvrstil na seznam ogroženih kulturne dediščine. Sicer v restavraciji ponujajo tudi krompirjeve njoke z gobami ter še nekatere ukrajinske jedi iz zelja in skute. Za sladico postrežejo sirnike, to so ocvrte kroglice iz skute, ter kompot, ki ga pripravljajo iz različnega sadja. Najpogostejše iz jagod.

Ker se zavedajo, da zgolj z ukrajinskimi jedmi ne bodo dovolj zaslužili, pripravljajo

tudi jedi, na katere smo Slovenci bolj navajeni. »Pri nas so na voljo tudi različne juhe, pice, solate, mešano meso na žaru in še bi lahko naštevale. Poleg Slovencev smo doslej gostili tudi Avstrijce, Nemce in Hrvate, ki so se ustavili pri nas, ko so se vračali s smučanja na Rogli. Zadovoljno so zapuščali naše gostišče. To nas veseli in opogumlja, da samozavestno nadaljujemo. Naše gostišče je v občini Zreče, zato smo se zelo razveselili tudi obiska predstavnikov zreške občinske uprave. Zaželeli so nam uspešno delo. Vsak gost je pri nas dobrodošel. Še naprej se bomo trudili, da bomo upravičili njihovo zaupanje. Uvedli bomo tudi dostavo hrane na dom in poskrbeli še za kakšno novost za popestritev ponudbe,« dodaja nasmejana Svetlana, ki se med pogovorom kar nekajkrat prijazno odzove na telefonski klic in skrbno zabeleži rezervacijo mize v restavraciji. Njeno iskreno hvaležnost ob tem se da občutiti.

Foto: SHERPA

»Poleg Slovencev smo v naši restavraciji doslej gostili tudi Avstrijce, Nemce in Hrvate, ki so se ustavili pri nas, ko so se vračali s smučanja na Rogli. Zadovoljni so zapuščali naše gostišče. To nas veseli in opogumlja, da samozavestno nadaljujemo,« je povedala Svetlana.

»Tedni čakanja so se vleкли kot leta in kmalu nam je postalo jasno, da bo vojna v Ukrajini trajala. Odločili smo se, da bomo ostali v Sloveniji in poiskali priložnost za delo, ki nam bo omogočilo preživetje,« so povedali člani ukrajinske družine Hishev.

Malica za evro? Da, posebna ponudba je bila v prvi polovici aprila. Mama Nataša in hči Svetlana se pridno učita slovenski jezik.

Vlasta Cah Žerovnik ob izidu svoje četrte knjige *Mora cantada*

Z ustvarjanjem je našla notranji mir

Ko je imela Vlasta Cah Žerovnik leta 1987 v celjski dvorani Golovec svojo prvo modno revijo, je zgovorno in temperamentno mlado modno oblikovalko opazila novinarka Radia Celje Nada Kumer in jo povabila v studio. Iz tega se je razvilo stalno sodelovanje z našo medijsko hišo, saj je Vlasta vrsto let na radiu pripravljala oddajo *V modnem vrtincu* in v Novem tedniku stran z modnimi nasveti. Pravi, da je imela pri tem pred očmi vedno polnokrvne ženske z različnimi postavami in različnih starosti. »Bila sem svetovalka za estetsko oblačenje, ne modna svetovalka ali modna navdušenka,« pravi sogovornica, ki je po začetkih v Celju začela sodelovati s številnimi slovenskimi časopisi, revijami in radijskimi postajami ter se je v več kot treh desetletjih dela uveljavila kot publicistka, poznaval-ka zgodovine oblačenja, pionirka modnega recikliranja pri nas in preoblikovanja opreme za bivalne prostore. Izdala je štiri knjige, zadnja z naslovom *Mora cantada* govori o njenih prednikih iz Primorske in Štajerske. Nedavno jo je predstavila še v svojem rojstnem mestu.

TATJANA CVIRN

V Muzeju novejšje zgodovine Celje je njej in njeni hčerki Katji Cah, ki je vodila pogovor, prisluhnilo veliko tistih, ki jo poznajo že dolgo. Med njimi tudi danes uveljavljeni modni oblikovalki Urška Drofenik in Maja Štamol Droljc, ki sta ji hvaležni, da je z njima nekoč oprabila prvi modni intervju.

Priznali sta, da sta imeli takrat veliko trme, a še danes cenita podporo, ki sta je bili deležni, ko sta še sanjali, da bosta nekoč uspešni na tem področju. Vlasta je namreč spremljala delo dijakov v ljubljanski srednji šoli za oblikovanje in nadarjene mlade iz Celja ali okolice je vabila pred radijski mikrofoni oziroma jih je predstavljala v časopisu. Tudi Nataša Čagalj, zdaj svetovno znana oblikovalka, je bila kot dijakinja njena gostja in je prišla na radio v spremstvu profesorice, tako jo je bilo strah.

Dediščina Šavrink

Takšne in podobne zanimive pripovedi je bilo mogoče slišati na predstavitvi knjige, ki skriva številne zabavne in tudi tragične zgodbe Vlastinih prednikov. Na primer o njeni babici Gini, ki se je iz meščanske družine v Veroni poročila na kmetijo v Rižani in postala prava Šavrinka, ena od žensk iz slovenske Istre, imenovane tudi Šavrinija, ki so v času od konca 19. stoletja in še nekaj let po drugi svetovni vojni nosile prodajat kme-

»V moji oddaji *V modnem vrtincu* na Radiu Celje so vsak mesec nastopali znani gostje, med dopisnicami z odgovori na nagradno vprašanje iz Novega tednika sem vsakič izžrebala nagrajenko, ki je prejela moj ročno poslikan svileni šal, če je bil izžrebanec moški, pa je prejel kravato.«

tijske pridelke v Trst. »Vsak drugi ali tretji dan so šle, štiri ure je bilo hoje do tja in tiste, ki so bile bolj premožne, so imele oslička, ki je bil v pomoč pri tovorjenju. Tudi »nona« Gina ga je imela,« pripoveduje Vlasta. Šavrinke so bile nekaj posebnega v tistem času, saj so zaslužile za preživetje družin, kar v patriarhalnih časih ni bil običaj. Šle so po svetu in prinašale mestne

»Sama sem prenehala iskati eno samo veliko srečo in si rekla, da moram biti zadovoljna z majhnimi srečami, da si bom zaslužila tudi večjo.«

bila v Šentjanžu nad Štorami, zgodaj je izgubila mamo in ko se je oče spet poročil, je že pri petnajstih letih šla v »tavr«. Imela je težko življenje, vendar je bila bojevnik,« povzema avtorica, ki meni, da je nasledila njeno bojevitost, občutek za svoj prav in moč, da vedno izpelje, kar si zastavi. Ob padcu pa se zna z nasmehom pobrati in iti naprej. Po rojstvu prvega nezakonskega otroka se je Mimika poročila s sinom gostilničarja iz Šentjurja in imela še pet otrok. Zgodba o tem, kako je bila prepričana, da je že v meni, a je ugotovila, da je spet noseča, je zmes smeha in žalosti. Sram jo je bilo, kaj bodo rekli ljudje, bala se je za svoje in otrokovo življenje, saj so bili že prejšnji porodi tvegani. Hotela je splaviti, poskusila je vse mogoče, a ni uspelo. Pri 47 letih je rodila zdravega otroka in tudi sama preživela. Tragična je zgodba Vlastine mame, ki je želela otroka, a je ta umrl pri osmih mesecih. Mimika se je obremenjevala, da je ona priklicala to nesrečo s svojo željo po tem, da se njen otrok ne bi rodil. Tudi Vlastina mama Rozi je imela težko življenje. »Šele ko je spoznala mojega očeta Šira, ki se je po vojni iz Rižane preselil v te kraje, se je začelo lepo življenje. A žal je zbolel in mlad umrl.«

Tudi figa mora dozoreti

»Veliko časa je ta ideja o knjigi tlela v meni, želela sem se nekako pokloniti svojim prednikom, čeprav so bili povsem običajni ljudje, ki niso bili posebej bogati in so bili brez posebne izobrazbe.« A brez njih tudi sama ne bi bila, kar je, podedovala je tako dobre stvari kot tudi kakšno manj dobro, tudi drugačnost, ki se je kazala že v otroštvu.

Knjigo, ki je izšla v samozaložbi tako kot vse prejšnje (*Zapeti ali od mode zadeti* – 2008, *Reciklirajmo se in uživajmo* – 2011 in *Galaksija v čajni žlički* – 2018), a je po vsebini povsem drugačna, je oblikoval njen sin Žan Luka Žerovnik. »Knjiga je tudi na videz malo drugačna od sodobnih mini-

»Geni so pomembni, a se ne smemo sprijazniti z vsem, kar podedujemo, češ da se ne da nič spremeniti. Sama sem dobila veliko talentov od prednikov. Vseh nisem izkoristila, a nekatere sem, pri čemer sem jih nadgrajevala in plemenitila.«

navade v svoje vasi, kar je bilo pomembno za njihovo napredek. »Šele v zadnjih desetletjih so dobile mesto, ki jim pripada,« meni sogovornica, ki bo po smrti sestrčne Nadje, ki je bila predsednica društva Šavrink v Rižani in ji je veliko pomagala pri knjigi, na željo domačink nadaljevala njeno delo. Tako se ji spet odpirajo novi izzivi, čeprav se je že zdelo, da se ji življenje z upokojitvijo počasi umirja.

Ni bila mena

Velik del pripovedi v knjigi se dotika tudi naših krajev. »Moja »oma« Mimika je imela zanimivo življenje. Rojena je

malističnih izdaj. Želela sem živahno in barvno naslovnico in z izdelkom sem zelo zadovoljna,« pravi avtorica, ki je za naslovni motiv izbrala figo, drevo, ki raste pred družinskimi piranskim poletnim domovanjem in jo sicer spremlja že od otroštva v Rižani. Tam je številne lepe trenutke preživela prav pod podobnim drevesom. Figa ima po njenem mnenju tudi veliko simbolnih sporočil. Ne le da raste na nenavadnih mestih, skoraj iz kamna, je tudi simbol boja, moči, vztrajnosti in tega, da je treba v življenju pri vseh stvareh počakati, da dozori, in se jih šele takrat lotiti. »Ko sem bila majhna, sem sadež fige utrgala, ko še ni bil čisto zrel, in okus je bil takšen, da ga vrsto let nisem več poskusila.«

Malo jo je bilo strah, kakšen bo odziv bralcev, a zdaj ugotavlja, da se knjiga mnogih dotakne, saj se najdejo v smešnih in tragičnih življenjskih zgodbah.

Kot bi ji narekovali zgodbe

Posebnost knjige je, da sta prvi dve poglavji napisani v primorskem oziroma štajerskem narečju, tako kot so govorili njeni predniki. Pisanje je bilo tako bolj zamudno in zahtevno, a daje knjigi poseben čar, sicer pa avto-

Vlasta Cah Žerovnik s svojo četrto knjigo, ki jo je napisala v obliki romana o svojih prednikih. (Foto: Andraž Purg)

Številni obiskovalci so se družili z Vlasto Cah Žerovnik ob predstavitvi njene knjige *Mora cantada* v Muzeju novejšje zgodovine Celje. Po uradnem delu je sledilo sladkanje ob njenih tradicionalnih čokolatinah oziroma vlastinčkah, kot je nekdo predlagal ime za dobrote, ki so del vsake predstavitve knjige.

Vlasta z mamo Rozi leta 1958. Do njenega petega leta so stanovali v hiši na Spodnji Hudinji, nato je oče, ki je delal v cinkarni, dobil stanovanje v Šaranovičevi ulici. Najprej sta se z mamo pogovarjala o gradnji hiše na Ostrožnem, a ni bil navdušen. Nazadnje je priznal, da bi rad šel na Primorsko, saj je bil v Celju vedno prišlek, ki so se mu smejali zaradi njegove govorice. A žal selitve ni dočakal.

Družina je bila vedno na prvem mestu: Vlasta in mož Aleš, vmes hči Katja, ki je v Celju vodila predstavitev knjige, in sin Žan Luka, ki jo je oblikoval.

rica priznava, da se običajno zadev loti po najtežji poti. Knjiga je drugačna tudi zaradi opomb, ki osvetlijo zgodbo z manj znanimi podatki in dajo dodatno težo in zanimivost.

Tri leta je zbirala podatke za roman. »Vodila so me čustva do ljudi, ki jih razen »ome« Mimike nisem poznala, a sem jih začutila. Nekako so mi narekovali te zgodbe, ki sem jih zapisala in jim dodajala podatke o dogajanju ter življenju v tistih časih.«

Oče Širo ji je v mladosti veliko povedal o svoji mami Gini, sama je nato sestavila podobo o njej, saj ni imela nobene fotografije. Oče je namreč po prihodu iz vojne ostal brez vsega. Pri »omi« Mimiki je preživela veliko počitniških dni in poslušala njene pripovedi ter občudovala njene talente, med drugim izdelavo papirnatih rož.

Lovljenje rokov

Učiteljica likovnega pouka je v osnovni šoli prepoznala Vlastin likovni talent in ji svetovala, naj se vpiše v šolo za oblikovanje v Ljubljani. A staršem se je zdelo, da deklica pri štirinajstih letih še ne more sama od doma. Tako se je vpisala v srednjo pedagoško šolo v Celju in bila zelo nesrečna. Po pol leta je odnehala. Tudi slikar Milan Lorenčak, ki jo je učil, je prepoznal njen talent in poklical starše v šolo, naj jo nehajo siliti v smer, ki ni zanjo. Nato so ji le dovolili v Ljubljano. »A samo nadarjenost ni dovolj, treba je tudi veliko delati,« pravi Vlasta Cah Žerovnik, ki je ponosna, da gre tudi vnukinja Minea po poti svoje babice in

svojega dedka, saj bo šolanje nadaljevala na umetniški gimnaziji.

Leta 1985 je med prvimi pri nas dobila status samostojne kulturne delavke s področja oblikovanja oblačil in modnih dodatkov. Po eni od modnih revij v Golovcu je začela redno sodelovati z Radiem Celje in Novim tednikom, nato še z Nedeljskim dnevnikom, na osnovi česar so se ji odprla sodelovanja z mnogimi revijami, radijskimi postajami ... »To so bili zlati medijski časi, danes to ne bi bilo mogoče,« je prepričana. A to so bili tudi časi garanja in lovljenja rokov oddajanja tekstov. Vsak medij je imel drugačno politiko in drugačne bralce, ki jim je prilagajala vsebino svojih prispevkov. »Ko smo šli z družino na dopust, sem šla še zjutraj na radio vodit oddajo, oddala sem tudi vse članke za štirinajst dni vnaprej. Ko smo prišli na morje, sem zaradi vsega zbolela.«

Sama svoja oblikovalka

Časi niso bili prijazni, če je hotela biti še mama dvema otrokoma, žena in gospodinja. Te vloge je ob svojem ustvarjanju vedno postavljala na prvo mesto. »Včasih kdo reče, da

mi je moda pomenila vse v življenju. To je daleč od resnice. Nikoli se nisem urejala po modi, vedno sem se oblačila po svoje, niti nisem imela dragih blagovnih znamk, saj si jih niti nisem mogla privoščiti. Vprašanje, ali bi mi sploh bile všeč.«

Zanimanje za modo je pri Vlasti zbudila stara teta, Ginina sestra, ki je živela v Trstu. »Bila je šivilja tržaških meščank, vodila me je na obiske in me seznanila z modo, s katero sem se kasneje dolgo ukvarjala, a me je zanimala bolj v smislu zgodovine oblačenja in umetnosti.« Pri teti je tudi videla, kako je znala stara oblačila iz kakovostnih materialov predelati v nova. Vlasta je tako že pred tremi desetletji, ko recikliranje še ni bilo v modi, bralkam v naši prilogi Tednikova petica predlagala, kako lahko iz svoje bluze izdelajo otroški pajak ali iz dveh oblek naredijo novo.

Moda ji zdaj ni več blizu, pravi, ker je izgubila kompas. »Modnih revij ni več, čara prikazovanja v živo v glavnem tudi ne. Zato cenim redke, ki še vztrajajo, kot je na primer Jolanda Thaler. Zavedajo se, da ne gre samo za posel, ampak da dajejo ženski lepo obleko, v kateri

se dobro počuti. Hitra moda in agresivni marketing uničujeta vse. Prej je bila pomembna umetnost v modi, šele nato zaslužek, zdaj je obratno,« ugotavlja razočarano.

Zavese kot valovi

V omari ima zelo malo oblek. Pretežno nosi črnino, saj ima raje barve okrog sebe. Še danes je tako, da kosu oblačila iz trgovine kaj doda ali odvzame in nastane nekaj povsem novega.

V tem duhu je tudi anekdota iz časa, ko je živela v bloku v Šaranovičevi ulici v Celju. Zamislila si je spalnico v morskem slogu. Kupila je fototapeto Maldivov in modro preprogo ter želela še zavese, ki bi pričarale morske valove. A takšnih v trgovini ni našla. Zato je kupila modro barvo in z brizgalnim aparatom pobarvala bele zavese. Ker se je to dogajalo na travi med bloki, je eden od sosedov od šoka skoraj padel z balkona ...

Danes Vlasta rada ustvarja mozaike zanimivih vzorcev in uživa, ko je treba razbiti ploščice. Pravi, da jo to sprošča. Zamisli ji ne zmanjka, ko ji kakšna šine v glavo, si jo hitro skicira ali zapiše. »Z ustvarjanjem sem našla notranji mir. Pri tem se povsem strinjam z mislijo Dana Podjeda, letošnjega nagrajenca za bob leta, češ da imamo cel kup gurujev sreče, ki nas prepričujejo, da nismo dovolj srečni in da se moramo potruditi, da bomo bolj. «Tudi sama menim, da bomo najbolj srečni takrat, ko se bomo nehali truditi biti srečni in ko bomo namenili pozornost drugemu. Rada sem z drugimi, a sama želim odločati, kdo in kako bo vplival name. Ljudje se spreminjamo, če ugotovim, da z nekaterimi nisem več na isti valovni dolžini, grem na svojo, morda neuhojeno pot. Te so pogosto naporejše, a to imam očitno v sebi. Ko najdem svojo pot, sem še bolj zadovoljna. Tudi moja »nona« Gina je bila takšna, s svojim osličkom je šla po svoji poti, ko je imela dovolj klepetavih sosed.«

Foto: osebni arhiv

Krilo v stilu Klimtove slike

Vlastina modna stvaritev iz sredine osemdesetih let

Ko iz razbitih keramičnih ploščic nastane povsem nova sestavljanka ...

Ogledalo, narejeno iz lesenega krožnika in gumbov, simbolizira štiri letne čase.

Plašč iz kravat

Slovenska pesem je odmevala v Braslovčah

Dobili zadnja polfinalista

Nastopajoči zadnjega izbora 9. sezone Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo odpravljanja na lov za talente, za polfinaliste. Spisku najboljših smo v Braslovčah dodali še dva, ki se bosta pomerila v polfinalu.

EVA RUDMAN

Zmagovalka mlajše kategorije, četrtošolka Lana Kurent

Zmagovalka starejše kategorije, šestošolka Manca Marija Četina

Mladi pevski talenti so nas tudi tokrat pustili odprtih ust. V športni dvorani OŠ Braslovče se je predstavilo dvanajst mladih pevk in pevcev, šest iz mlajše kategorije od 1. do 5. razreda in šest iz starejše. Tudi tokrat je odmevala slovenska pesem, slišali smo vse – od večnih Avsenikov, filmske glasbe Gremo mi po svoje do nekaterih sodobnih pesmi priljubljenih Maraaye, Nine Pušlar in Alye.

Aljoša Bončina in Branko Ogrizek sta tudi tokrat poskrbela za brezhibno ozvočenje, otroci pa so se na generalki čudili, kako dobro na odru med nastopom slišijo svoje petje, in se tako učili tudi javnega nastopanja.

Strokovna komisija, ki jo sestavljajo Aljoša Bončina, Klavdija Winder Pantner in Dalibor Bedenik, je kljub težki nalogi morala izbrati in še zadnjič v 9. sezoni projekta dopolniti seznam najboljših. Naziva zadnjih polfinalistov te sezone so podelili četrtošolki Lani Kurent, ki je pela pesem Irene Tratnik Malo miru, in šestošolki Mancii Mariji Četini, ki je stopila v čevlje Maraaye in odpela Tisoč let. Ob tem je Manca Marija povedala, da bo

svet čez tisoč let najverjetneje popolnoma robotiziran, a dodala, da upa, da bo še kdo znal v roke prijeti knjigo in tu in tam odpeti kakšno pesem.

Tovrstnih dogodkov v občini je vesel tudi župan Občine Tabor Tomaž Žohar, ki je ob prireditvi povedal, da mladim pevkam in pevcem takšna prireditev veliko pomeni: »Vedno se z velikim veseljem in težkim pričakovanjem pripravljajo in čakajo na to prireditev. Daje jim potrebne izkušnje, ki jim bodo vedno prišle prav v življenju. Premikajo svoje meje in rastejo skupaj s slovensko glasbo ter celotno potjo oz. izkušnjo. Zato je še toliko bolj pomembno, da take projekte podpremo in izvedemo.« Sicer pa se tudi sam spominja svojih osnovnošolskih dni in celo petja pri pevskem zboru: »Tudi meni glasba pomeni ogromno v življenju, me pomirja, motivira, polni z energijo. To me spremlja že iz otroških let. Nekaj časa sem pel tudi v šolskem pevskem zboru, res si ne znam predstavljati dneva brez glasbe.«

Foto: Andraž Purg

Pokrovitelji:

KRONOTERM 1976

TOPLOTNE ČRPALKE

www.kronoterm.com

Podelili naziv dobnrotnik leta 2022

Biti dober pomeni biti tu za tiste, ki potrebujejo pomoč

V Narodni galeriji v Ljubljani so pretekli teden podelili naziv dobnrotnik leta 2022. Bralci časopisov Novi tednik, Naša žena, Dolenjski list, Štajerski tednik, Naš čas, Primorske novice, Novice Svet24 in Vestnik so na območju svoje regije med kandidati izbrali sedem plemenitih posameznikov, ki s svojo dobrosrčnostjo premikajo meje. Po regijskem glasovanju je sledilo še nacionalno.

SIMONA ŠOLINIČ

Letos je tako naziv dobnrotnik leta 2022 pripadel **Juriju Juhantu** iz Zavetišča Horjul. Juhant se predaja sto bitjem, ki nimajo svojega doma ali so v zavetišču pristala zaradi drugih razlogov. Med sedmimi kandidati, ki so se potegovali za ta laskavi naziv, je bila tudi **Dragica Mirnik**, ki je pred vseslovenskim glasovanjem dobila največ glasov v sklopu izbora za dobnrotnika v naši regiji. Mirnikova je predsednica Medobčinskega društva delovnih invalidov Celje.

»Zmoremo biti ljudje!«

Revija Naša žena podpira solidarnost v družbi in išče ljudi, ki s svojo dobrodelno-

Kandidati za dobnrotnika leta 2022 na nacionalni ravni: Marija Pušenjak, Katarina Praznik, Jurij Juhant, Silva Ferletič, Božo Kostadinovski, Dragica Mirnik in Marjan Skok. Vsak je postal dobnrotnik leta pred nacionalnim izborom tudi v svoji regiji. Čestitke vsem!

Dragica Mirnik. Dobnrotnica leta 2022 v naši regiji.

Dva na en mah! Prireditve je vodil Miha Deželak, tudi sam velik dobnrotnik.

stjo premikajo meje in ustvarjajo boljši svet za vse, na prireditvi Ljudje odprtih rok pa razglasi tistega, ki je po izboru bralcev dobnrotnik leta. Gre za tradicionalno akcijo, ki je bila letos že 29. po vrsti.

Juhantu je kipec na prireditvi podelil minister za solidarno prihodnost in častni pokrovitelj prireditve **Simon Maljevac**. »Vemo, da svet brutalnega kapitalizma in potrošništva nista dom ljudske dobrote. Najpremožnejši namreč postajajo vedno bogatejši in to za ceno rastočih statistik revščine. Večini ni lahko. Zato je toliko bolj pomembno, da o teh svetlih zvezdah naše družbe – torej o dobroti in dobnrotnikih – spregovorimo čim glasneje, čim večkrat in jih vztrajno potiskamo v jedro družbe. Da nas opominjo, da se da. Da kljub vsem izzivom zmoremo biti ljudje,« je dejal minister.

»Hvala za vaše glasove!«

Tudi Mirnikova, ki je bila v ožjem nacionalnem izboru za dobnrotnika leta 2022, je

hvaležna za sleherni glas: »Vsak glas pomeni, da so ljudje prepoznali trud našega društva, saj gre za skupno delo, ne le za moje. Hkrati sem počaščena in prijetno presenečena. Ti glasovi so, obljubim, spodbuda za dobro delo še naprej.« Mirnikova dodaja, da so zmagovalci vsi kandidati. »Mnogo je dobnrotnikov med nami, ki v prvi vrsti pomagajo sočloveku ali za katere morda sploh ne vemo ... To priznanje je tudi obveza za naprej, je vzor za koga, ki se nam bo morda še pridružil. Nikoli ne vemo, kam nas vodi pot ali kaj bo jutri. Ali bomo zmogli sami ali bomo že jutri potrebovali pomoč nekoga? Hodimo in pojdemo po poti življenja ob sočloveku z roko v roki. Noben hrib, nobena pot ni tako strma, da je ne bi skupaj premagali,« dodaja Mirnikova.

Hvaležni za glasove so tudi drugi kandidati, ki so pred nacionalnim izborom sodelovali v regijskem glasovanju. Med njimi so bili poleg Mirnikove na Celjskem predsednica Krajevne organizacije Rdečega križa Polzela **Olga Hočevár**, ustanovitelj Humanitarnega društva Enostavno pomagaj **Milan Ninič**, voditeljica Župnijske karitas Zreče **Marija Kovačič**, dolgoletna predsednica Občinske zveze prijateljev mladine Šentjur **Albina Karmuzel** in koordinatorica programa Starejši za starejše Društva upokoencev Štore **Ivanka Tofant**. Vsak sestavlja mozaik srčnosti in pomoči sočloveku.

Foto: Andraž Purg

Častni sponzor:

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA SOLIDARNO PRIHODNOST

Sponzorja:

Dobre roke gnetejo
dober kruh

PPD GLOBAL

Dobnrotnik leta Jurij Juhant je od Roka Cankarja, direktorja pekarnstva v Žitu, prejel bon za sto kilogramov kruha, ki ga bo podaril organizaciji po svojem izboru. Dobre roke gnetejo dober kruh ...

Gostje in nominiranci so po prireditvi zmagovalcu nazdravili z aperitivom aperol spritz

Minister za solidarno prihodnost Simon Maljevac je obiskovalce navdušil s svojim govorom o dobrosrčnosti.

Od razglednic do sabelj

Zbiratelj s strastjo

Kolo za prodajo piva

Le malo je manjkalo, da dogovorjenega ogleda ene od zanimivejših zasebnih zbirk starin na območju Štajerske ne bi bilo. Ključ prostorov, kjer je shranjena zbirka, se je nenadoma izgubil. Ko se je na srečo čudežno našel, je bil takoj spet pozabljen, kajti kaj je en sam ključ v primerjavi z vsemi brezštevilnimi predmeti, ki jih zbiratelj Peter Habe iz okolice Dobrne zbira že desetletja.

BISERKA KARNEŽA

Strast zbiranja je izjemno močna, težko se ji je odreči. Peter Habe jo je začutil v otroštvu, ko je zbirateljsko žilico v njem spodbudil stric Jože Habe z zbirko ur in kovancev.

Z leseno krinko

Zbirateljsko se je Habe najprej posvetil etnološki zbirki, a ga zdaj zanima le še kakšen res redek, poseben kos, imajo pa zanj še vedno posebno vrednost pustne maske, ki si jih je naredil kot otrok iz češnjevega lesa ali jelše: »Prve sem kopiral po tistih, ki so bile pri nas že prej, potem sem jih začel delati po svoje, narejene so tako, da si lahko nanje zaigral ali se z njimi ubranil. S tremi maskami smo se običajno vsako leto pojavljali v domači vasi, zato so sosedje že vedeli, iz katerih hiš prihajamo.« V zbirki je imel okoli štirideset različnih mask, nekaj družinskih, eno, prav tako iz lesa, je našel na Koroškem in dve v Celju. Zdaj so mu zanimivejše maske iz drugih krajev, ki so prav tako izdelane iz lesa in so po izvoru slovenske.

Kovanci in za 40.000 evrov razglednic

V zbirki Petra Habeta je mogoče najti prav vse, kajti skoraj ni antikvitete, ki ne bi pritegnila njegove pozornosti. Najbolj ljubi so mu predmeti, povezani z domačimi kraji in z Lokovino, kjer ima z družino ekološko kmetijo s hišnim imenom Blažiš (priimek po mamini strani), in z bližnjo Dobrno. Vredne antikvitete slovenskega izvora je bilo v določenem trenutku težko najti, kajti, kot se spominja Habe, mnogo jih je bilo odvrženih na smetišče ali so bile prodane in odnesene v sosednje države, kjer so

mnoge od njih znova našli in odkupili slovenski zbiratelji. Tako je tudi Habe našel slovenske izdelke po tujih sejnih, med njimi razglednice nekdanjih nemških turistov, ki so bile poslone iz zdravilišča Dobrna, kot tudi slovenske spominke.

Iz otroških let se spominja, da je bilo na smetišču polno razglednic iz zdravilišča, ki jih sam takrat ni vzel, jih je pa zato trideset let kasneje plačeval po visoki ceni: »Za posamezno sem odštél tudi 300 evrov in več, in če sem jo hotel imeti, sem kakšno zagotovo preplačal.« Ob tem omeni, da je njegov kolega kupoval kovance, ki jih je prodajala žena pokojnega zbiratelja in mu za povrhu podarila še polno škatlo razglednic, za katere bi bil Habe pripravljen odšteti tudi 40.000 evrov, če bi jih le dobil.

Pipa s pogledom skozi ključavnico

Zanima ga tudi vse, kar je povezano z vojaško zgodovino Slovenije. Tako ima pri sebi sicer zelo redke fotografije bojev za severno mejo, med njimi osvoboditev Celovca, prav tako fotografije z generalom Rudolfom Maistrom. V zadnjem obdobju si želi najti še kakšno slovensko »regiment pipo«, kar bo precej težka naloga, saj so izjemno redke: »Malo je bilo namreč zavednih Slovencev, ki bi si na pipo napisali svoje ime v slovenščini in slovenske verze, zato se toliko bolj dragocene. Za pipo s slovenskimi verzi sem plačal toliko, da raje sploh ne povem, a je bila tega vredna. Verze, ki gredo po spominu nekako takole – Nemke ne maram, ker Slovenke sem sin, za slovenske fante pa je dosti deklet, je skoval prvi lastnik pipe.

Vožnja s prvim izdelanim kolesom, ki še ni imel verige, je nevarna, zato kolo slovi kot kostolomac.

Na njej je še narisano, kako fant skozi ključavnico gleda izbrano dekle.«

Habe med slovenskimi zbiratelji izstopa po številu sabelj. Teh je okoli 500, med njimi seveda najbolj zbudijo pozornost turške in francoske. Veliko jih je kupil od zbirateljev v Celju in Mariboru, sam je v okolici našel še nože in sekire. Francoske sablje naj bi bile domnevno najdene na Konjskem pri Vojniku, kjer je bila bitka, v kateri je habsbur-

vojno je strmoglavil nad Dobrno: »Gre za enega od doslej najbolj neustrezno narejenih bombnikov. Njegova posadka se je vkrcala v italijanskem Bariju leta 1944 in potem bombardirala Regensburg ter bila sestreljena pri vračanju. Od desetih članov posadke so ostali živi trije, ki so potem preživeli vojno v ujetništvu.« Na kraju strmoglavljenja kar 24 ton težkega bombnika je bilo mogoče še pred sedmimi leti najti celo motor. Na

Na kraju strmoglavljenja kar 24 ton težkega bombnika je bilo mogoče še pred sedmimi leti najti celo motor. Na steklu z osmimi plastmi, ki ga je dal Habe vzditi v hišo, je vidno, kje vse je prišlo do preboja zgolj ene plasti; vsa druga stekla na linah bombnika so bila sicer kot iz papirja. Doma hrani tudi kupolo, prav tako namenjeno zaščiti strelca.

ška cesarska vojska potolkla utrujene, iz Rusije vračajoče se francoske vojake.

Sestreljeno steklo iz osmih plasti

Med vojaškimi predmeti iz prve in druge svetovne vojne, ki so med zbiratelji zelo zaželeni, zaradi česar je na trgu veliko izvrstno narejenih kopij in jih je zato že težko ločiti od originalov, so v Habetovi zbirki zanimivi deli bombnika B24; med drugo svetovno

steklu z osmimi plastmi, ki ga je dal Habe vzditi v hišo, je vidno, kje vse je prišlo do preboja zgolj ene plasti; vsa druga stekla na linah bombnika so bila sicer kot iz papirja. Doma hrani tudi kupolo, prav tako namenjeno zaščiti strelca.

Z dodatkom nagačene krokodilje glave

V ospredju njegove zbirateljske strasti so motorji,

Iz jelše narejena ročna maska, s katero je mogoče žvižgati.

Ostanki med drugo svetovno vojno sestreljenega bombnika nad Dobrno

Zbirka delovnih koles; na desni kolo s šivalnim strojem, v ozadju potujoči živalski vrt.

Izbor najstarejših koles s konca 19. stoletja

avtomobili in kolesa. Avto znamke Austin je v voznem stanju, vendar malo uporabljen, saj ni hiter; z njim se je mogoče peljati največ 50 km/h. Registrirane ima tri starodobnike, med njimi je v sedemdesetih letih v Angliji izdelan model panter lima. Narejenih je bilo le 800 takšnih vozil, namenjenih za vožnjo v prostem času. Vozilo je sicer neudobno, kar je tako ali tako značilnost starodobnikov, vendar je dovolj hitro, zato se Habe z njim vozi tudi po avtocesti.

V vseh letih, odkar se ukvarja z zbirateljstvom, je imel sto motorjev, danes ima veliko motorjev znamke Tomos, Partizan Subotica, TMZ Zagreb in Prima iz Sarajeva. S 500-kubičnim motorjem znamke Wanderer je prevozil vso Slovenijo, prav tako z motorjem, ki ga je izdelal skupaj s kolegi, na katerem je vse, razen šasije za motor, izdelano ročno. Motor, ki po skoraj petdesetih letih že sodi med starodobnike, krasi nagačena glava majhnega krokodila, ki jo je Habe dobil v dar od svojega prijatelja; ni znano, kje je bil ulovljen.

Četrto stoletje iskanja Tribune

Z zbirko večinoma slovenskih koles so se mu izpolnile že skoraj vse želje, morda bi si želel kupiti le še kakšnega, narejenega pred drugo svetovno vojno v Tribuni, tedaj največjem kolesarskem podjetju. Pred vojno so po sestavljanju koles sloveli tudi nekateri mehaniki – med njimi Jax & Sin v Ljubljani – ki so si na svoje kolo pritrdili ploščico. »Še vedno ne morem verjeti, da sem prvo tribuno iskal kar 25 let. Vsi zbiralci v Sloveniji so vedeli, da jo iščem in zanj sem, četudi nisem imel v mislih kolesa z vsemi deli, ponujal 8000 evrov, ko pa sem ga končno le našel, sem ga dobil po simbolični ceni,« se spominja Habe.

V zbirki ima še nekaj tribun, največ je bil pripravljen odšteti le za prvo, in to zato, da bi kolo, ki si ga je tako želel, iskala zanj vsa Slovenija. Prav mrzlično iskanje kaže na to, da je zbirateljska strast v Sloveniji zelo močna, po prepričanju Petra Habeta nič manjša kot kje drugje, v Italiji, Avstriji, Franciji, na Hrvaškem in v Nemčiji, torej v državah, kjer Habe in njegovi kolegi obiskujejo velike in pestro založene sejme starin.

Kupljena rikša in »sanjsko kolo«

Rikša, kupljena z namenom, da zabava otroke, saj jih z njo, kadar pridejo šolske skupine, vozi po domačem dvorišču, je bila poleg še dveh, ki jih je prodal, kupljena na severu Nemčije. Koliko je plačal zanje? »Kdor jo mora prodati na hitro, ker nima dovolj prostora, je bo prodal po ugodni ceni, tudi za 500 evrov. Za najcenejšo sem plačal 800 evrov, za drugi dve 1000 in 1200 evrov, kar še vedno ni drago v primerjavi s kolesom, za katerega sem pred sedmimi leti dal ogromno in sem ponj dobesedno letel v nemški Mannheim, saj je šlo za kolo, ki se je takrat prodajalo po enkrat višji ceni, jaz pa sem ga iskal

po vseh sejmihi.« Za marsikoga nič posebnega, zanj pa prava dragocenost: »To je starejše kolo iz leta 1892 s trdimi gumami, ki so ga kot modno kolo prodajali po vsem svetu. Izdelano je bilo po propadu prvega do takrat izdelanega kolesa z enim velikim sprednjim in manjšim zadnjim kolesom, ki ni imelo verige. To kolo velja za zelo nevarno, zato je znano tudi kot kostolomac ali peni.« Tudi ta je v

V zbirki je pošgarsko kolo ter kolesa s škatlami za shranjevanje orodja, od pleskarskega z valjčki za okrasitev sten do čevlarskega in gozdarskega: »Čevlarsko kolo sem najprej kupil v Franciji, vendar sem ga prodal, ko sem dobil podobnega v Sloveniji.«

Habetovi zbirki in v voznem stanju, z njim se tudi popelje, vendar le po domačem asfaltiranem dvorišču, kjer ni nobene klančine.

Ko se mudi, kupi Dieslov motor

Kolesa v njegovi zbirki so vznosa, izjema je kolo z originalno zračnico. Zračnice so prvič serijsko montirali med letoma 1895 in 1897, ko so se začela opuščati kolesa s trdimi gumami. Peter Habe ga je kupil v Nemčiji, saj jih v Sloveniji takrat ni bilo mogoče dobiti, mu je pa eden izmed italijanskih zbirateljev pokazal fotografijo takšnega kolesa, kupljenega pred 25 leti na Gorenjskem. Še ena takšno kolo, kupljeno v Avstriji, ima zbiratelj v Šentjurju, sicer pa je precej teh koles s prvo zračnico v tehniškem muzeju v Bistri.

Zelo redka so kolesa, opremljena z motorjem znamke Diesel, uporabljena po drugi svetovni vojni: »Ko si v trgovini kupil motor in rezervoar za gorivo, si lahko motor takoj montiral že pred trgovino in se peljal, seveda pa je bilo tako kolo z motorjem primereno le za suho vreme in vožnjo po ravnem, zato ta kolesa niso bila dolgo v uporabi.«

Kje so časi, ko so se ponujali obrtniki

Za obiskovalce so najbolj zanimiva delovna kolesa vseh vrst obrtnikov, čeprav niso toliko vredna. Uporabljala so se po drugi svetovni vojni še tja v sedemdeseta leta, tudi kasneje, celo do devetdesetih let prejšnjega stoletja. Takšno je bilo denimo kolo unionske pivovarne, uporabljeno ob večjih dogodkih: veselicah, ko si lahko kup za žetone pivo, natočeno sodčka na kolesu. V zbirki prav tako še dolgo uporabljeno pošgarsko kolo ter kolesa s škatlami za shranjevanje orodja, od pleskarskega z valjčki za okrasitev sten do čevlarskega in gozdarskega: »Čevlarsko kolo sem najprej kupil v Franciji, vendar sem ga prodal, ko sem dobil podobnega v Sloveniji.«

Vredno ogleda je kolo gozdarja in neznanega fotografa, ki ga je Habe kupil v Celju, zanj pa se je odločil zaradi napisa izdelovalca, celjskega mehanika Draga Gamsa; priimek Gams je tudi na zvoncu kolesa. V okolici Ljubljane je kupil kolo nekdanjega trgovca in v njegovi škatli je bilo

še polno predmetov, ki jih je prodajal, dokler ni opustil svoje dejavnosti, med drugim cigaretna škatlica z letnico 1963. Kolo je opremljeno z lesenim dežnikom, da se lahko, potem ko je odprto, nanj obesi stvari za prodajo, običajno na kakšnih večjih prireditvah. V Habetovi zbirki je tudi kolo potujočega obrtnika za popravilo dežnikov in vezenje loncev, ki je namesto zračnic še vedno uporabljal

trde gume, takšne, kot so bile v letu 1898.

Obisk italijanskih filmarjev

Tudi druga delovna kolesa so bogato opremljena z dodatnimi pripomočki, brusilnikom za nože, majhnim šivalnim strojem za drobna popravila oblačil, na kolesu mlekarice je vse polno kanglic za mleko. Kolo nemškega proizvajalca Diktator z dodatkom, v katerega si nalil vodo, uporabljeno pri brušenju orodja, je Habe posodil italijanski filmski ekipi, ki ga je uporabila v filmu. Sodelovanje z njimi je bilo zelo korektno, na kolo so zelo pazili, zapakiranega in takega, kot ga je posodil, tudi vrnil.

O tem, kako se bo njegova zbirka spreminjala v prihodnje, ne razmišlja, si pa še vedno želi veliko zbirateljskih izzivov, a ti zagotovo ne bodo več tako velikopotezni kot nekoč, ko njegova neverjetno pestra zbirka še ni bila tako obsežna, kakor je dandanes.

Foto: PRIMOŽ LAVRE

Zbirka žepnih ur in okrasnih kovinskih pasov za narodne noše in kot dodatek k svečanim oblačilom.

Wanderer iz zbirke Petra Habeta, s katerim je v petindvajsetih letih prepotoval vso Slovenijo.

V zbirki pip so najbolj dragocene slovenske »regent pipe« z verzi v slovenščini.

Svetinice

Iz Anglije pripeljan panter lima, kjer je bilo izdelanih le 800 takih vozil.

Delati pri Lidl Slovenija:

»Jaz omogočim, da kupec na polici najde, kar želi«

Lidl Slovenija

Lidl v Sloveniji je danes eden večjih in priljubljenjših slovenskih trgovcev. Podjetje je prejemnik mednarodnih certifikatov Top Employer Slovenija in Top Employer Europe 2023, ki nagradjuje odličnost pri zagotavljanju najboljših delovnih razmer, ter polnega certifikata Družini prijazno podjetje. Nič od omenjenega ne bi bilo mogoče brez zavzetosti in truda zdaj že skoraj dva tisoč zaposlenih, ki so prvi ambasadorki podjetja.

Med njimi je tudi Lidlovka Ana Nuša Telič, ki dela v centralnem logističnem skladišču v Arji vasi. O svojih delovnih nalogah v enem največjih logističnih centrov v Sloveniji pravi: »Delam na viličarju in skrbim za robo. Mojim bližnjim je zelo zanimivo, da opravljam to delo. Navdihuje me misel, da nekdo pride v Lidl in vzame svoj najljubši izdelek s police in mu to jaz omogočim.« Ob njenem pripovedovanju človek začuti, da je Lidl zares zgodba o zaupanju in navdihu. Podjetje namreč svojim zaposlenim že vrsto let zagotavlja privlačne delovne pogoje, prilagodljiv delovni čas in stimulatívno plačilo, ki je višje od povprečja v panogi.

Odlično plačilo

Nedavno so tako za vse zaposlene napovedali tudi dvig plač. **Plače prodajalcev bodo po povišanju znašale tudi do 1.560 evrov bruto** in plače skladiščnikov **do 1.430 evrov bruto**. Plače prodajalcev in skladiščnikov rastejo po znanih stopnjah, zaposleni vsako leto prejmejo tudi visoka dodatna izplačila (poslovna uspešnost, regres). Prav tako zaposleni že od septembra 2022 prejmejo najvišje neobdavčeno povračilo stroškov za prehrano med delom v znesku 7,96 evra. Dodatno jim vplačujejo premijo v drugi pokojninski steber, ki na letni ravni za vsakega zaposlenega znaša 480 evrov.

36-urni delovni teden

Ena od velikih prednosti Lidla Slovenija je tudi Lidlova 36ka, s katero je podjetje odgovorilo na izzive sodobnega zaposlovanja. To možnost so uvedli za delovna mesta prodajalec, skladiščnik in skladiščnik viličarist, kjer ponujajo zaposlitev za polni delovni čas, čeprav zaposleni dela 36 ur

na teden. S tem so se v Lidl prilagodili željam svojih zaposlenih, ki lahko tako več časa namenijo družini, konjičkom ali kateri drugi dejavnosti, ki jih veseli, obenem pa imajo zaposlitev za polni delovni čas.

Odlični razvojni programi

Strokovna in osebna rast v Lidl Slovenija ni stvar naključja, temveč rezultat **načrtovanega razvoja vseh sodelavcev in njihovih kariernih poti**. Tako je že ob zaposlitvi vsak delavec vključen v

strokovno uvajanje na delovno mesto, dobi tudi mentorja in botra, ki mu pomagata pri usvajanju novih delovnih nalog in začetni vključitvi v okolje. Vsako leto so na voljo obsežna nadaljnja usposabljanja in izobraževanja – od vodenih tečajev (prek spleta ali v živo), delavnic in srečanj, periodičnih šolanj do praktičnega in kombiniranega učenja.

Veliko je tudi **priložnosti za napredovanje** – nemalo je Lidlovc in Lidlovc, ki so ob svojem delu napredovali na vodstvene položaje. Ponosni so tudi na **programe tako imenovane mednarodne menjave** Job Rotation, v okviru katerih lahko Lidlovi sodelavci za nekaj časa odidejo na izmenjavo na sedež podjetja Lidl ali v druge Lidle v okviru Skupine Lidl.

Skrbnost, varnost in številne ugodnosti

Ob vsem tem so Lidlovkam in Lidlovcem na voljo tudi številne druge ugodnosti in dejavnosti, ki

pripomorejo k uravnoveženju poklicnega in zasebnega življenja ter k dobremu počutju vseh zaposlenih. Kot nosilci polnega certifikata Družini prijazno podjetje redno izvajajo različne dejavnosti, med njimi:

- možnost »službenega odklopa«,
- simbolično darilo ob rojstnem dnevu,
- poletne jezikovne tabore za najstnike zaposlenih,
- zabave za najmlajše otroke zaposlenih ob novem letu,
- posebne pozornosti za nosečnice in mlade mamice.

Ponosni so tudi na iniciativo Dober lajf, s katero se letos strateško lotevajo krepitve obravnave zdravja, zadovoljstva, razvoja in dobrega počutja na delovnem mestu.

Lidlova energija navdihuje

Lidlova energija navdihuje je dinamična in povezuje. Je podjetje, katerega del si človek preprosto želi postati. Ob tem skladiščnica Ana Nuša še pravi: »Če ne bi delala v Lidl, ne bi spoznala toliko super ljudi. Med sabo si zaupamo in smo ena velika skupnost.«

Čas je, da nehaš skladiščiti svoj potencial.

Postani Lidlov skladiščnik ali skladiščnica!

36-URNI DELOVNIK

ZAPOSLOITEV ZA NEDOLOČEN ČAS

ODLIČNO PLAČILO, ODLIČNI DODATKI

Preprosto
več za vasPridruži se nam na kariera.lidl.si.

MojeDelo.com

Arhitekt v projektnem biroju (m/ž) (Sempeter v Savinjski dolini)

Iščemo samoiniciativno osebo, ki je kreativna, komunikativna, ji ustreza delo v timu ter je željna novega znanja in izkušenj na področju projektiranja visokih gradenj. Uniprojekt d.o.o., Savinjska cesta 117, 3313 Polzela. Prijave zbiramo do 14. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Čistilec – specialist (m/ž) – enoizmensko dopoldansko delo (Ljubno ob Savinji)

Delo obsega čiščenje skladiščnih prostorov ter upravljanje in vzdrževanje volanskih čistilnih strojev in kombimotov. Delo poteka od ponedeljka do petka od 6. do 14. ure. Aktiva TS, d.o.o., Ljubljanska cesta 12f, 1236 Trzin. Prijave zbiramo do 20. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Inženir kakovosti (kakovost pri dobaviteljih) (m/ž) (Nazarje)

Iščete nove priložnosti, nove izzive, izpolnjujete razpisne pogoje ter ste visoko motivirani za delo? Potem vas

vabimo, da naslednji opis del in nalog postane vaša nova kariera: sodelovanje pri izboru dobaviteljev ter izvajanje presoj pri dobaviteljih. BSH Hišni aparati, d.o.o. Nazarje, Savinjska cesta 30, 3331 Nazarje. Prijave zbiramo do 21. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Adjuster – kontrolor 1 v valjarni, oddelek proge (Štore)

Opis del in nalog: nadzoruje rezanje valjanih profilov na 1000-t škarjah, nadzoruje tehnološko pot razrezanih profilov do tehtanja (transporterji, zlagalni žepi, vezalne naprave in tehtanje), nadzoruje tehtanje, vpisuje teže vezi ter veže etikete na vezi, nadzoruje valjane profile – vezi (dolžino, ravnost, reze, obliko vezi). Štore Steel, d.o.o., Železarska cesta 3, 3220 Štore. Prijave zbiramo do 8. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodilni monter (več oseb) (m/ž) (Celje)

Delovne naloge: operativno vodenje posameznih (zlasti zahtevnejših) montaž na delovišču, proučitev tehnične dokumentacije in določitev faz dela ... Elektro-signal, d.o.o., Lava 6a, 3000

Celje. Prijave zbiramo do 27. 4. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Skladiščnik – komisionar in občasno nadomestni voznik tovornega vozila C kategorije (m/ž) v času visoke sezone (Šentjur)

Naloge: priprava blaga za kupce, nakladanje-razkladanje in transportiranje blaga, prevzemanje, zlaganje blaga v skladiščne regale, deklariranje in pakiranje blaga, skrb za vzdrževanje prevoznih sredstev – gospodarski vozil (tehnična brezskrbnost, čistoča ...), skrb za red in čistočo v skladišču ... Ahac, d.o.o., Stopče 31, 3231 Grobelno. Prijave zbiramo do 21. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Finančni knjigovodja (m/ž) (Celje)

Odgovornosti: zagotavlja pravilnost dokumentov ter analitičnih računovodskih evidenc na svojem področju ter njihovo arhiviranje skladno z predpisi in zakonodajo. Elektro Celje, d.d., Vrunčeva ulica 2a, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 3. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Operater upogibnega stroja (m/ž) (Vojnik)

Opis delovnih nalog: upravljanje upogibnega stroja, upogibanje pločevine različnih debelin, branje in razumevanje načrtov, shem, delavniških risb in druge dokumentacije ... Mik, d.o.o., Celjska cesta 55, 3212 Vojnik. Prijave zbiramo do 20. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Vodja projektov (m/ž) (Polzela)

Delovne naloge: vodenje in spremljanje projektov – proizvodnja strojev za uporovno varjenje, priprava in vzdrževanje časovnic projektov, vzpostavitev in izvajanje projektov z opredeljitvijo vlog in odgovornosti zaposlenih v podjetju, evalvacija projektov in projektno poročanje, sodelovanje s sodelavci z drugih podjetij. Kočever, d.o.o., Brinska cesta 6, Ločica ob Savinji, 3313 Polzela. Prijave zbiramo do 20. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Kuhar – pomočnik (m/ž) (Dobrna)

V svoj tim sprejemamo pomočnika kuharja, ki pomaga v kuhinji pri pripravi jedi. Delo zajema: čiščenje živil, pripravljanje začetnih jedi, priprava juh in jušnih zakuh, pripravljanje zelenjavnih jedi, solat ... Terme Dobrna, d.d., Dobrna 50, 3204 Dobrna. Prijave zbiramo do 20. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Frontend razvijalec/razvijalka (Celje)

Mi smo Navteh. Inovativni, fleksibilni in unikatni. Slovenski, ki s svojimi sistemi sežemo daleč v svet. Nudimo dinamično delo v perspektivnem in kreativnem okolju, pozitivno timsko vzdušje, skrb za osebni in strokovni razvoj. Stimulativno plačilo in zaposlitev za nedoločen čas. Navteh, d.o.o., Kersnikova ulica 17a, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 19. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Oblikovalec 1 (m/ž) v PE polimeri (Celje)

Od kandidatov/kandidatk pričakujemo: dokončan ustrezen 3- ali 4-letni program strojne smeri: strugar, mehanik in serviser kmetijskih, industrijskih in drugih strojev, strojni tehnik oz. drug ustrezen program, ročne spretnosti ... Cinkarna Celje, d.d., Kidričeva ulica 26, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 3. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Reševalec iz vode in savna mojster (m/ž) (Rimske Toplice)

Želite postati del ekipe Rimskih term in skupaj z nami pisati zgodbo uspeha? V našo ekipo vabimo reševalca iz vode in mojstra savn. Rimske terme, Terme Resort, d.o.o., Toplice 10, 3272 Rimske Toplice. Prijave zbiramo do 24. 4. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Disponent – organizator transporta v mednarodnem prometu (m/ž) (Žalec)

Vaše zadolžitve bodo obsegale: optimalno razporejanje vozil in voznega osebja, iskanje in izračun najoptimalnejših poti in s tem povezanih stroškov, pripravo transportne dokumentacije. Easytrans, d.o.o., Cesta ob železnici 4, 3310 Žalec. Prijave zbiramo do 20. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Samostojni mizar (m/ž) (Celje)

Delo poteka v naši mizarški delavnici v MPE Celje in obsega: obžagovanje – formatiranje lesenih plošč in drugega lesa ter ploskovnih materialov, žaganje letev, robljenje plošč ... Slovenijales trgovina, d.o.o., Celovška cesta 160, 1210 Ljubljana. Prijave zbiramo do 20. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Asistent v produktni podpori (m/ž) (Rogaška Slatina)

Kot asistent v produktni podpori boste izvajali operativno in administrativno podporo na področju raziskav in razvoja. Steklarna Rogaška, d.o.o., Ulica talcev 1, 3250 Rogaška Slatina. Prijave zbiramo do 5. 5. 2023. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Humovit

SUBSTRATI ZA VAŠ VRT

za rastline hit

Substrati Humovit so na voljo v trgovinah

JAGER INPOS M Tehnika

in v izbranih kmetijskih zadrugah.

IZ NARAVE ZA RASTLINE ZDRAVE

Humovit

- Balkonski
- Setveni
- Sadilni
- VISOKE GREDE
- Univerzalni
- Kisli
- Eko

CC CINKARNA

150 LET | 1873 · 2023

Vse pripravljeno za Parado učenja

Bližajo se Tedni vseživljenjskega učenja, ki so najvidnejša promocijska kampanja na področju izobraževanja in učenja v Sloveniji.

Letos bodo med 15. majem in 18. junijem. 24. maja bodo po vsej Sloveniji organizirane Parade učenja, tudi na

podeželski tržnici v Žalcu. V duhu priprav na dogodka in delavnice, ki se bodo zvrstile v okviru TVU, so se v sredo, 12. aprila, v UPI – Ljudski univerzi Žalec zbrali izvajalci TVU-prireditve. Vse jih povezuje želja po širjenju »učnega virusa« in seveda UPI Žalec, ki bo tudi letos območni ko-

ordinator TVU. Letošnji pripravljani sestanek je s krajšo predstavitevjo na temo dobre fotografije popestril Andraž Pušnik. Vabljeni, da spremljate spletno strani www.upi.si, kjer bodo objavljeni vsi TVU-dogodki, sicer za vse obiskovalce brezplačni.

BISERKA NEUHOLT

Med pripravami izvajalcev Tedna vseživljenjskega učenja

Slovenija skozi oči škratjega para

V Knjižnici Šmartno ob Paki smo pripravili tematski večer. Našo deželo, Slovenijo, smo predstavili na različne načine: z glasbeno točko, ki sta jo pripravila učenec 2. razreda ceter iz oddelka Šoštanj Ožbej Klemen in njegov mentor Peter Napret, s kamisibajem, ki ga je pripravila in izvedla Urška Veberič, ter na pravljično obarvan način s predstavitevjo slikanice Pravljična Slovenija.

Avtorica Darja Arh Centrih, ilustratorica Lea Svrzikapa in urednik oddelka otroške literature pri Založbi 5ka Jon Kanjir so na predstavitvi knjige Pr-

avljična Slovenija spregovorili o nastanku slikanice in njeni zgodbi, kjer škratji par Slov in Enija na zanimiv način odkriva lepote, značilnosti in običaje vseh sedmih pokrajin svojega kraljestva.

Darja je učiteljica angleščine in francoščine v osnovni šoli. Kot najstnica je pisala predvsem zgodbe o ljubezni in neskončnih ljubezenskih zapletih. Zgodbe so bile objavljene v revijah Antena in Ljubezenske zgodbe. Kasneje je začela pisati dramska dela. Nekaj jih je ostalo v osebni arhivu, dve deli sta bili izbrani na natečajih JSKD in objavljeni

v zbirkah dramskih del z naslovoma Šepetka in Potečka. Čeprav avtorica uživa v pisanju krajših del, je v njej ves čas tla želja, da bi napisala tudi samostojni roman, zato je še posebej ponosna na svoj prvenec Presneti deveti, ki se mu je letos pridružil še roman s pomenljivim naslovom Ena plus ena je ena.

»Pravljična v vsakem od nas, otroku ali odraslem, vzbudi vsaj kanček narodne zavdnosti ter nas opomni, v kako zanimivi deželi živimo,« je povedal urednik Jon Kanjir.

MAJA PRAPROTNIK

Na fotografiji so urednik Jon Kanjir, ilustratorica Lea Svrzikapa in avtorica Darja Arh Centrih.

Z učenjem za in skozi vse življenje

Na Ljudski univerzi Šentjur si ves čas prizadevajo za ustvarjanje spodbudnega učnega okolja. Prihajajoči Tedni vseživljenjskega učenja so priložnost, da med svoje vrste privabijo tudi tiste, ki jih še ne poznajo, saj bodo ponudili pester nabor brezplačnih izobraževalnih in svetovalnih vsebin.

Letošnji izobraževalni dogodki se navezujejo s praznovanjem evropskega leta spretnosti. Če vas zanimajo teme, kot so digitalna preobrazba družbe, starajoča se družba in medgeneracijsko povezovanje, finančna in potrošniška pismenost, dejavno državljanstvo in izzivi večkulturnosti, zdrav duh v zdravem telesu, zelena prihodnost – lokalno in globalno, bodo veseli, če se jim boste pridružili.

Pomladno dogajanje zaznamujejo tudi zanimive in

aktualne vsebine, kot so pasti v sodobni prehrani, zakaj je lokalno pridelana hrana boljša, predstavitev poslovnih načrtov udeležencev programa izzivi podeželja v njihovih okoljih, dve skupini začetne integracije priseljencev, ki potekata s pomočjo ministrstva za notranje zadeve, izobraževanje zaprtih oseb s pomočjo ministrstva za pravosodje ter izbrani tečajji angleščine in digitalnih spretnosti iz ukrepov hitrejši vstop mladih na trg dela in pomoč za zagon dejavnosti za mlade kmete.

Vsebine letošnjih študijskih krožkov bodo v znamenju praznovanja 30. obletnice smrti arhitekta Edvarda Ravnikarja (Ravnikarjevo leto), 100. obletnice smrti pisatelja Ivana Tavčarja (Tavčarjevo leto) ter učenja v naravi – lokalno in tudi širše.

ALENKA TESTANIERE

Pomladno dogajanje na Ljudski univerzi Šentjur zaznamujejo zanimive in aktualne vsebine.

Za naravovarstveno znanje

Savinjski odbor za varstvo gorske narave je konec tedna na gradu Komenda na Polzeli izvedel kabinetni del tečaja za gorske strazarje za člane planinskih društev savinjskega meddruštvenega odbora.

Celodnevne in zahtevne tečaje se je udeležilo 29 planincev iz 14 društev. Med njimi je bilo zelo veliko društvenih strokovnih delavcev,

torej vodnikov, markacistov, celo predsednik društva. Največ je bilo mentorice planinskih krožkov. Med predavatelji sta izstopala priznana naravovarstvena strokovnjaka dr. Peter Skoberne in biolog Dušan Klenovšek. Poleg njih sta predavala tudi Andreja Vidali in Marijan Denša. Terenski del tečaja bodo savinjski planinci izvedli junija na Menini. TT

Aktivacija mladih na Ljudski univerzi Celje

Projekt PreseNEETi se mladim brezposelnim nudi individualno podporo in uporabne vsebine, ki jim bodo omogočile hitrejšo socialno vključevanje. Obenem na sistemski ravni razvija orodja za oblikovanje politik, ki bodo omogočile zgodnjo intervencijo na področju populacije NEET.

Projekt PreseNEETi se naslavlja problematiko oseb NEET, mladih do 29 let, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposablajo. Ljudska univerza Celje je bila lani z njim uspešna na Javnem razpisu za sofinanciranje projektov v okviru programa Izobraževanje – krepitev človeških virov. Projekt se sofinancira iz sredstev Norveškega finančnega mehanizma 2014–2021 ter pripadajoče slovenske udeležbe v višini 498.792 evrov in traja od 1. junija 2022 do 30. aprila 2024. Projektno partnerstvo sestavljajo Ljudska univerza Celje, Univerza v Mariboru, Mladinski svet Slovenije, Zavod RS za zaposlovanje ter norveški

partner Veiledernettverket NOSCO / Norwegian Organisation for Supervision and Co-Operation.

Namen projekta je opolno-močenje in socialno vključevanje oseb NEET. Projekt prispeva tako k vzpostavljanju podpornih storitev za mlade brezposelne osebe kot k izboljšanjem izobraževanju in družbenemu okolju, ki je namenjeno podpori prikrajšanih skupin. Naraščajočo populacijo NEET želijo narediti vidno in prepoznavno na sistemski ravni, osebam NEET pa omogočiti aktivno vlogo na trgu dela v obliki prostovoljstva, zaposlitve ali iskanja zaposlitve ter jim nuditi pomoč pri vključitvi v lokalno okolje, pri dvigu samozavesti ter uspešnem premagovanju ovir in osebnih stisk z individualnim svetovanjem in mentorsko shemo.

Številne dejavnosti

Od začetka trajanja projekta so partnerji izvedli mnoge dejavnosti, ki že kažejo dobre rezultate. V lanskim poletnih mesecih so

izpeljali fokusne skupine, s katerimi so prepoznali potrebe mladih, novembra pa so na Ljudski univerzi Celje v izobraževalne module, oblikovane posebej za ciljno skupino, vključili 30 mladih, ki so se odločili za sodelovanje, ki bo trajalo do konca junija letos. Udeleženci so v prvem delu pridobivali večšine na področju finančne pismenosti, računalništva, javnega nastopanja, spoznavali so izbrano zakonodajo in obveznosti ter pravice zaposlenih, pomembnost osebne rasti, samopodobe in zdravih medsebojnih odnosov ter dvigovali motivacijo.

V drugem delu so usvajali nemščino, spoznavali podjetništvo, prostovoljstvo ter nadgrajevali veščine iskanja zaposlitve, poleg tega so se začeli vključevati v prostovoljske organizacije in v prakso pri delodajalcih, pri katerih so videli možnost kasnejše zaposlitve. Udeležence, katerih materni jezik ni slovenščina, so se vključile v tečaj slovenščine,

celotna skupina pa se je enkrat mesečno neformalno družila ob zajtrku, kjer so mladi še močnejše začutili podporo izvajalcev projekta, poleg tega je druženje krepiło vezi med njimi. Poleg praktičnih znanj jim je bilo na voljo tudi individualno svetovanje, za katero so izkazali veliko zanimanje, korake mladih pa še vedno spremljata po dva mentorja, eden iz mladinskih vrst, drugi iz Zavoda RS za zaposlovanje. Ob tem je Mladinski svet Slovenije pripravil priročnik za mentorje za delo s populacijo NEET, Ljudska univerza Celje pa pripravlja zbirko izobraževalnih modulov, ki bo

služila pri načrtovanju nadaljnjih dejavnosti za to ciljno skupino.

Našli so zaposlitev

Positivne izhode iz projekta je še pred koncem junija doseglo lepo število udeležencev, kar enajst se jih je že zaposlilo, devet pa vključilo v prostovoljstvo. Te številke kažejo na izjemno uporabno zastavljene vsebine programa, ki dokazano pripomorejo k hitrejši vključitvi mladih na trg dela.

Projektni partnerji so lani novembra obiskali partnersko organizacijo v mestu Stavanger na Norveškem, kjer so

spoznavali norveške ustanove in njihove dobre prakse dela s populacijo NEET. Prepoznali so pomembnost nudenja podpore in vzpostavljanja zaupanja, ki pripelje do občutka odgovornosti posameznika, kar odpira hitrejšo poti do vključitve na trg dela.

V nadaljevanju projekt načrtuje vzpostavitev metodologije za identifikacijo osnovnih karakteristik in potreb populacije NEET, s katero bodo javni zavodi in državni uradniki dobili orodje za snovanje projekcij in oblikovanje takšnih javnih politik in priporočil, ki bodo omogočili zgodnjo intervencijo na tem področju.

Neformalno druženje ob zajtrku

Vojniški vinogradniki praznujejo 20 let

V lepem ambientu Jernejevega doma v Vojniku so člani Vinogradniško-vinarskega društva občine Vojnik opravili volilni občni zbor. Splošna ugotovitev je bila, da društvo dobro dela in da so bile vse točke res obširnega programa dela lepo realizirane. Sprejeli so tudi smernice za delovanje v jubilejnem letu, ko društvo praznuje 20-letnico.

Občni zbor je pozdravil »oče« Božičnega Vojnika Beno Podergajs. Vinogradnikom se je zahvalil za sodelovanje – postavitev vsakoletnih vinogradniških jasic, ki so pri obiskovalcih zbujale pozornost in občudovanje. Pri tem lepem projektu sodelujejo tudi člani društva kot posamezniki s svojimi jaslami ali kot člani turističnega društva.

Direktor KZ Celje Vrisk je po pohvali za uspešno delo vinogradnike povabil v njihov dobro založen nakupni center v Vojniku. Tamkajšnja informativna točka društva je namenjena vpisovanju novih članov in plačevanju članarine.

Predsednik Društva upokojencev Vojnik Janez Korosec se je zahvalil za 20-letno sodelovanje in zaželel še nadaljnjo uspešno delo.

Prizadevna tajnica društva Albina Karmuzel se je v čustvenem nagovoru poslovlila od ustanovitelja društva Mirka Krašovca, ki po 20 letih posle predsednika predaja mlajšemu Miranu Kovaču. On bo zdaj nosil naziv častnega oziroma zaslužnega predsednika. Mirko si ob ustanovitvi društva 23. junija 2003 verjetno ni mislil, da

bo ideja po združevanju vinogradnikov in kletarjev tako uspešna. Društvo je zaradi dobro izvedenega programa v svoje vrste uspelo privabiti 269 članov, in sicer kar iz šestih občin. Dober glas gre v deveto vas! Po številu ocenjenih vzorcev, v zadnjem obdobju tudi po visokih povprečnih ocenah na ocenjevanjih vin, se društvo uvršča med najboljša društva vinorodne dežele Podravje. Mirko, hvala za vse!

Z velikim aplavzom izbran nov predsednik Miran Kovač se je v nagovoru spomnil svojih začetkov in tudi uspešnega dela v vinogradu in kleti. V vseh letih se je razvil v vrhunskega vinskega strokovnjaka, kar mu javno priznavajo tudi mentorji – strokovnjaki iz kmetijsko-gozdarskega zavoda Maribor in Celje. Izjemen

uspeh je dosegel s pripravo prve penine iz grozdja modre kavčine, ki raste na potomki 400 let stare trte z Lenta. V vlogi podpredsednika je pokazal izjemne organizacijske sposobnosti. Za prihodnost društva tako ni strahu. Miranu želimo vse dobro in uspešno delo.

Predsednik že zdaj vabi k sodelovanju v društvenih projektih. Zbiranje vzorcev vin in salam bo 3. maja v društveni kleti, ocenjevanje vin bo dan kasneje v Jernejevem domu, medtem ko bo praznik vina, salam in kruha s praznovanjem 20-letnice delovanja društva 27. maja.

PAVEL LESKOVAR

Da bodo mladi čim bolj povezani

Tretji pogovor v okviru 7. Rastoče knjige OŠ Lava so oblikovali trije odlični gostje – strokovnjaki s področja vzgoje in izobraževanja, ki vsak na svojem delovnem področju premikajo meje.

Mag. Nastja Mulej je odlična poznavalka De Bonovih metod ter kreativnega razmišljanja, ki ga prenaša na učitelje in otroke, in razmišljevalka, ki vedno znova izpostavlja, da je v šolah treba narediti ustvarjalni prostor za otroke, ki so drugačni, ki imajo kreativne potrebe, ki težko sedijo pri miru, ki si želijo ustvarjati.

Drugi gost je bil dr. Kristijan Musek Lešnik – psiholog, predavatelj, raziskovalec, iskrič sogovornik, ki vedno podpira učenje, branje in še enkrat branje, aktivno delo otrok, izkušensko učenje in ki jasno zagovarja postavljanje meja, krepitev osebnosti otrok.

Kot tretji se nam je pridružil dr. Slavko Gaber – sociolog, predavatelj, raziskovalec, avtor številnih znanstvenih člankov in strokovnih knjig, ki gleda daleč čez obzorja, brez okvirjev, v šolo prihodnosti s skrbjo za zeleni planet. Opozarja na varovanje

planeta Zemlja, ki je naš skupni in edini planet, kar tudi pomeni mlade učiti odnosa do tega, jih krepiti v zavedanju, kako lahko zdaj delujejo, da bodo sami doprinesli k zeleni usmeritvi. Zagovarja šole kot središča skupnosti, kar je prihodnost za človeka tudi v Sloveniji – sodelovanje, sobivanje, skupno načrtovanje in skupno ustvarjanje, medgeneracijsko sodelovanje in plemenitenje drug drugega, skrb starejših za vključevanje mlade generacije.

Vsak gost je na svoj način odgovarjal na aktualne teme in dajal tudi navdih ter ideje, kako mlade čim bolj povezati, jih osvestiti o dobrih skupnih delih, pozitivnem ravnanju in kako jih uravnoteženo osveščati o pomenu tehnologij, umetne inteligence, kar vse je že tu.

Tako nam je s Tehnoparkom Celje uspelo pripraviti kakovosten večer, ki je ponudil veliko razmišljanj o branju, znanju, skrbi za vsakega otroka in mladostnika, predvsem pa razmišljanj in pogledov v šolo prihodnosti, ki bo osnova naše skupne družbe – upamo, bolj pravične, bolj empatične, bolj čustveno zavzete in vključujoče.

Svoj prispevek sta dodali še posebni gostji. Podžupanja Saša Kundih je s svojo prisotnostjo in z nagovorom dodala pomemben kamenček v mozaik bogatega pogovora. Maja Krušič Šega z ministrstva za vzgojo in izobraževanje je dodala pomembno razmišljanje o mladih z razvi-

timi osebnostnimi lastnostmi ter kompetencami podjetnosti, saj je naša šola razvijala petletni projekt tudi na tem področju. Rastoča knjiga raste, bogati, predvsem pa omogoča kakovostno razmišljanje tudi o zelo perečih in aktualnih temah.

MARIJANA KOLENKO

V spomin Milki Conradi

Posvetilo je »besedilo, napisano v znak spoštovanja«, pravijo tisti, ki v tem vidijo nek pomen. Je hkrati dar, poklon, izražen z besedami, na osebni, intimen način. Zapišeš, napišeš tako, kot se v tistem trenutku spominjaš ali čutiš – do neke osebe, za katero ni nujno, da jo zelo dobro poznaš. Preprosto povedano, vredno je, da to storiš. Zanj. Zaradi nje.

Milka. Ko sem se pred leti včlanila v naše literarno društvo, je bila tam. Kot nekakšna matrona, v vsej svoji veličini in izražanju dostojanstva do pisane besede, v vseh možnih oblikah. Njen topel glas, mehko zvenec in poudarjen s pravilno izraženimi slovenskimi besedami, je bil navdušujoč. Vedno je imela kaj povedati in o čem govoriti. Ker se ji je vedno veliko dogajalo. »Na polno«, bi rekli tisti, ki vedo, da je življenju treba slediti in biti povsod tam, kamor te vodi njegova mogočna sila. Slediti svojemu poslanstvu! Milka je to znala in upoštevala. Biti z ljudmi, jim pomagati, prisluhniti, se jim posvetiti ... Vse to je obvladala in nič od tega ji ni bilo težko. Ker je to živela.

Najina naklonjenost se je začela pred mnogimi leti, ko sem hodila še v osnovno šolo. Moja mama je namreč h Conradijevimi nosila mleko in domače pridelke, kot je bilo tisti čas v navadi. Ob koncu tedna in v času počitnic sem tudi sama večkrat s kolesom opravila to dopoldansko delo. Ko sem prvič malo v zadregi pozvonila pri vhodnih vratih, me je smejočega obraza in toplih iskrivih oči sproščeno in prijazno pozdravila ženska z zelo lepim glasom. Zelo posebnim. Še danes ga slišim – kot znano, staro melodijo, ki gre lepo v ušesa in se mehko prileže duši.

Njena prijaznost in naklonjenost sta z leti prerasli v spoštljiv in iskren

odnos in kadarkoli sva se srečali, so besede stekle same od sebe. O družini, otrocih, službi ... Večne teme, kjer nikoli ne zmanjka besed. A Milka je bila tista, ki jih je znala oplemeniti, jim dodati žlahtnost, pridih časa in prostora, jih narediti žive, zanimive, iskriče. Vedno me je povprašala po mojih otrocih in to na poseben, osebni način. Zapomnila si je njihova imena in za vsakogar posebej vedela, kaj študira, s čim se ukvarja ... Seveda ji je o tem pripovedovala moja mama, a vseeno. Njena pozornost me je vedno ganila. Malo ljudi sem srečala v svojem življenju, ki so bili tako iskreno prijazni. In topli. Kot Milka.

In tako je bilo tudi ob njenem poslednjem slovesu. Prijazno in toplo. Mnogi spomini so oživali, veliko in marsikaj je bilo povedanega. Sonja in Virginija sta bili tisti, ki sta nas s svojim govornim darom in srčnostjo izrečnih besed popeljali skozi Milkino življenje, tako polno in bogato, kot ga je mogoče doživeti samo ljudem, katerih duša je čista, iskrena in plemenita. In katerih srce ne čuti le tistega, kar je vsakdanje, temveč katerih moč seže mnogo dlje ... Tja daleč in visoko – onkraj, kjer biva jo duše večnega življenja. In v kar je Milka z vsem srcem verjela.

Naj zaključim v prvi osebi. »Draga Milka, zdaj si tam, kamor si si želela. Pri svojem možu, svojih dragih, tistih, ki so že prestopili prag mavrice ...

In verjetno je med njimi tudi Pavček, pesnik z bogato dušo, ki ti je bil najdražji. Da te pozdravi s svojo tebi najljubšo pesmijo: »Tvoja je mnogo preprostih besed, kakor kruh, ljubezen, dobrota«

Hvala ti, draga Milka, za čas in dar, da sva se poznali. In za vse preproste besede ...

MARIJA DEŽELAK

Pomladne dejavnosti

Pomlad je že pošteno potrkala na vrata, rože so zacvetele, ptički zapeli. Prav tako veselo je tudi pri nas v Pegazovem domu. Ob mednarodnem dnevu poezije so stanovalci obiskali Knjižnico Rogaška Slatina, kjer nas je prijazno sprejela direktorica mag. Nataša Koražija. Odpeljali smo se na Boč in se na lastne oči prepričali, da cveti velikonočnica, ter ogled združili s sprehodom po lepi neokrnjeni gorski naravi. Ob materinskem dnevu nas je pot ponesla do kulturnega centra, kjer so nastopili malčki iz Vrtca Potoček. S svojo energijo so napolnili srca stanovalcev, ki so bili navdušeni nad njihovimi točkami. V

Pegazovem domu je v tednu pred materinskim dnevom nastopil Moški pevski zbor Rogaška Slatina pod okriljem Franca Plohla ter nas razveselil z ljudskimi in domoljubnimi pesmimi. Za spoznavanje daljnih zanimivih dežel sta poskrbela dva popotnika. Vesna Božiček nas je popeljala v Sirijo, deželo bogate kulturne zgodovine, zibelko civilizacij, a tudi deželo vojne in bolečine. Naslednji vsestransko zanimiv gost je bil Jože Lipnik, častni občan Rogaške Slatine. Odpeljal nas je na 5.895 metrov visok Kilimandžaro, ki ga je ob filmčku ter pripovedih doživeto predstavil stanovalcem.

MATEJA IN VALENTINA

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Taxi služba s tradicijo

vozila, če želi opravljati takšne prevoze. »Ker se v našem mestu Celje dogajajo ravno takšne zadeve, da si ogromno voznikov oziroma taksi službe dovoljuje pavšalne prevoze ali prevoze na črno, je seveda težko konkurirati s cenami ter biti konkurenčen cenovnemu prevozu druge taksi službe, ki bodisi obratuje na črno bodisi uradno ali s pavšalnimi oziroma nerealnimi cenami prevozov,« pravi Rozman, ki si želi ureditve predvsem na področju cene prevozov, zato poziva vse pristojne organizacije, naj opravijo svoje delo ter uredijo področje javnega prevoza potnikov na celjskem območju.

V Taxi Maxi kot taksi službi, ki na celjskem obratuje od leta 2015, si želijo predvsem prevoze po cenovno likvidni ceni tako za njih kot tudi za stranke, ki uporabljajo njihove storitve. Predvsem si želijo, da bi pristojne ustanove uredile nered na področju taksi služb na Celjskem, saj v nekaterih pogledih vse skupaj daje ogledalo Teksasa, pravi Rozman in dodaja: »Po leg vsega navedenega je pomembno omeniti tudi to, da Mestna občina Celje na področju taksi služb do zdaj ni naredila popolnoma ničesar. V ospredju občine je predvsem javni prevoz Celebus, ki opravlja brezplačne prevoze na račun evropskih sredstev.

Na drugi strani smo taksisti prepuščeni breznu, čeprav se vsi zavedamo, da taksi prevoze na območju Celja potrebuje ogromno predvsem starejših občanov.

Naj ponovimo tudi to, da je Celje edino mesto v Evropi, kjer občina ni zagotovila postajališča za taksije na železniški postaji (oziroma imamo postajališče na parkirišču za železniško postajo, kar je popoln nesmisel). Tudi parkirišča, ki so bila smiselna in točkovno ugodna za nas taksiste, so nam ukinili iz neznanega razloga. Torej z eno besedo tudi občina nima namena pomagati celjskim taksistom, ki že leta in leta prevažajo številne zadovoljne občane.

Kot podjetje Taxi Maxi so se odločili, da bodo na meji likvidnih cen ponujali prevoze s popusti ter poskušali strankam ugoditi cenovno ugodne prevoze ter zagotoviti delovna mesta zvestim zaposlenim voznikom ter dispečerjem.

Direktor službe Taxi Maxi Dejan Rozman ob koncu še dodaja, da si želijo predvsem izboljšave na področju taksi služb na Celjskem in predvsem ukinitve nelikvidnih oziroma pavšalnih cen, s čimer bi se izognili nelikvidnostim težavam podjetij in minimalnim plačam voznikov, ki se trudijo in opravljajo taksi prevoze.

Taxi Maxi Celje

Taksi služba, ki vas zapelje kamorkoli in kadarkoli

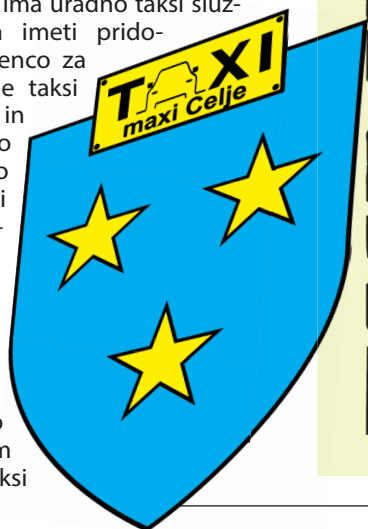
Podjetje Taxi Maxi iz Celja se ukvarja z javnimi prevozi potnikov. Gre za podjetje, ki obratuje z dvanajstimi taksiji in seveda z dodatnimi prestižnimi vozili za prevoze na letališča ter vse druge po želji izbrane relacije. Gre za taksi službo, ki vas pobere pred vrati in vas zapelje do izbranega končnega naslova. Taxi Maxi obratuje podnevi in ponoči, in sicer 24 ur na dan 365 dni v letu.

Taxi Maxi je podjetje, ki vas ne bo pustilo čakati in bo ustreglo vsem vašim željam glede prevoza. Njegovi taksisti želijo z delom zadovoljiti in omogočiti vsem strankam varne in zanesljive prevoze kamorkoli. Njihova vozila so lepo očiščena in brezhibna. Najpomembnejše je, da so zavarovana za prevoze javnih potnikov, kar pomeni, da je vsaka stranka, ki si želi prevoz, zavarovana med vsakim prevozom.

Zavedajo se, da v današnjih kriznih časih taksi prevozi niso ravno poceni, zato želijo vsem strankam ustreči s popusti na prevoze. Dejan Rozman, direktor službe Taxi Maxi, pravi: »Žal si kot podjetje ne moremo dovoliti, da bi prevažali svoje stranke po biziarno nizki ceni, kot to počnejo druge delujoče službe, kjer je eno vozilo v treh različnih barvah ali vozila celo niso zavarovana za prevoze potnikov. To pomeni, da je prevoz v vozilu, ki ni zavarovano za javni prevoz potnikov, za vsako stranko zelo nevarno. Seve-

da je stranka, ki se pelje od točke a do točke b za dva evra ceneje kot z našo taksi službo, izjemno zadovoljna, čeprav se vozi z nekom, ki opravlja prevoze na črno oziroma brez taksimetra. Obenem se ne zaveda, da ni zavarovana v primeru da pride do kakšne nezgode.«

Vsak, ki ima uradno taksi službo, mora imeti pridobljeno licenco za opravljanje taksi prevozov, in sicer je to razvidno na zadnji strani taksi table, ki jo mora imeti vsak voznik taksija namageto na vidnem mestu taksi

TAXI MAXI 24 ur

070 400 - 200

070 400 - 200

TAXI MAXI 24 ur

TAXI MAXI 24 ur

365 DNI V LETU

HITRI, ZANESLJIVI, KLIMATIZIRANI

070 400 - 200

PRENESI APLIKACIJO TAXI MAXI CELJE IN NAROČI TAXI

Naravni pripravek za zatiranje škodljivcev

ENTOMOPATOGENE OGORČICE

nemastar

za zatiranje bramorja

www.metrob.si 080 16 22

BIRO bit

VSE ZA PISARNO

- Prodaja, najem in servis multifunkcijskih naprav
- Celovita ponudba pisarniškega materiala

W: birobot.si
T: (03) 425 6100

Pri 18 letih je naslikala oltarno sliko za novozgrajeno pokopališko kapelo na domačem farnem pokopališču. Sliko je naslovlila Nebeška tolažba (Himmelstrost). (Foto: zasebni arhiv Helene Ojsteršek)

Thea Schreiber Gammelin: slikarka, pastorjeva hči, sestra po duši Alme M. Karlin (4)

Slikarka je rojena

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

sončnem žarku in predstavlja tolažbo iz nebes.

Veliko zanimanje za slikarstvo je kazala že kot predšolska deklica in že takrat so ji pripisovali talent. Sredi dvajsetih let prejšnjega stoletja, po končani srednji šoli, je začela obiskovati zasebno slikarsko šolo v Berlinu. Zapisala je, da je hodila k Henny na ure risanja in slikanja in da je njeno umetniško oko povsod iskalo motive za ustvarjanje. Izkazalo se je, da je bila njena prva mentorica nemška slikarka Henriette Henny Deppermann, krajinarka, vedutistka in ilustratorka.

Kako je v nadaljevanju potekal njen umetniški razvoj, za zdaj še ni povsem jasno. Po njenih besedah je v letih 1928–1932 v Stockholmu študirala slikarstvo na tamkajšnji akademiji za likovno umetnost in študij tudi zaključila. Verodostojnega vira, ki bi to neposredno potrdil, doslej nisem odkrila. Žigi v njenem potnem listu dokazujejo zgolj to, da je v tem obdobju nekajkrat potovala na Švedsko.

Več virov – med drugim prav žig v potnem listu – pa dokazuje, da je pozno spomladi 1928 res prvič odpo-

tovala v Stockholm. Odzvala naj bi se na povabilo švedske baronice Dagmar Sparre, s katero sta se spoznali, ko je baronica letovala v Brunschaupntnu. V Stockholmu naj bi jo vpeljala v visoko družbo, celo na kraljevi dvor. Zelo verjetno se zdi, da je Theo prav ona seznanila z Ellen Roosval von Hallwyl, švedsko slikarko, kiparko in skladateljico. Ta naj bi opazila njen talent in jo vzela pod svoje okrilje, ji ponudila, da biva pri njej in da financira njen študij slikarstva. To znanstvo potrjuje več fotografij in zapis v farni kroniki iz leta 1932, ko jo je Ellen Roosval von Hallwyl obiskala v Brunschaupntnu ter nekaj časa bivala v faro-vžu. Ohranjenih je tudi nekaj likovnih del Thee Schreiber Gammelin, ki so nastala v Stockholmu.

Se nadaljuje.

Barbara Trnovec,
Pokrajinski muzej Celje

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica
Celje.

Perilniki ob starem frankolovskem bazenu »Toplica« okrog 1940

Stari bazen ob potoku Tesnica v Verpetah (Frankolovo) je na začetku 20. stoletja zgradil angleški oficir in konzul Faber, ki je bil pred 2. vojno tudi predzadnji lastnik dvorca Sternstein v Verpetah.

Kronist dr. Fran Mišič je l. 1955 zapisal, da je Faber že pred l. 1881 iskal po alpskih deželah ugodno bivališče za svojo bolno soprogo Alice Frančiško Faber, ki si je zaradi ugodne klime izbrala lokacijo v dolini ob Tesnici. »Tu je lepo, tu ostniva« so bile njene besede, ki so Fabra prepričale, da je kupil dvorec Sternstein in kmalu začel razmišljati, kako izkoristiti tudi toplo vodo, ki je izvirala pod Konjiško goro in se izlivala v potok Tesnico. Tudi v najhujši zimi voda v potoku Tesnica ne zamrzne in je tudi v zimskem času nekoč poganjala nekaj mlinov in žag vse do Loke – današnjega Frankolovega. Faber je zgradil za tedanji čas sodoben ograjen bazen s perilniki, ki se ga še starejši domačini spominjajo z imenom »Toplica«. Perilniki so služili gospodinjam za pranje perila in pozimi mesarjem za pranje svinskih črev ob kolinah.

Prispeval: Jože Žlaus

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek
Osrednje knjižnice Celje
INFO: srecko.macek@knjiznica-celje.si
Medijski pokrovitelj: Novi tednik
Vir: www.kamra.si,
Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

ALBUM S CELJSKEGA

MNOGI V SLOVENIJI NIMAJO MOŽNOSTI,
DA SE SAMI PREŽIVIMO.

POMAGAJMO
PREŽIVITI

in živeti!

S poslanim SMS sporočilom
UPANJE10 na **1919**
boste prispevali 10 EUR.

Podrobnosti in drugi načini darovanja
na www.karitas.si.

ODPIRALNI ČAS: TOREK - NEDELJA 10.00 - 18.00
PONEDELJEK, PRAZNIKI ZAPRTO
INFORMACIJE: WWW.POKMUZ-CE.SI
MUZEJ@POKMUZ-CE.SI
03/42 80 962
031 612 618

JAVNO VODSTVO GROFJE CELJSKI

NEDELJA,
30. APRIL 2023,
OB 11.00,
KNEŽJI DVOR.

VSTOPNINA: 5€

»Jože, a greva na kavo?«
»Da, seveda!«

Vsi bi radi naredili nekaj, da bi
bil svet boljši.

Nihče pa ne bi zamenjal
rolice papirja!

Ste slišali kako dobro šalo?
Pošljite nam jo na Novi tednik,
Prešernova 19, 3000 Celje ali
na mail tajnistvo@nt-rc.si in če
se bo tudi nam zdela smešna,
jo bomo objavili.

Šale nam je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

Organist

V cerkvi so se menjavali organisti. Zvečer pred mašo je
župnik vprašal: »Kdo igra nocoj?«
Ministrant: »Olimpija in Maribor.«

Post

V gostilni sta jedla prijatelja in prvi vpraša: »Kako to, da ješ
pečenko, če si mi vedno govoril, da si vegetarijanec?«
»Seveda sem, samo danes imam post.«

Križišče

Starejša gospa se je podala čez cesto v križišču kljub dvi-
gnjeni roki policista. Ta jo je takoj ustavil in vprašal: »Gospa,
ali veste, kaj pomeni, če dvignem roko?«
»Seveda, saj sem bila trideset let učiteljica!«

Kako veš, kdaj je čas, da nehaš voziti?

Ko ima tvoj pes takšen pogled ...

Če bi vedel,
kako lepo je v
pokoju, ne bi
nikoli delal.

Bil sem na 25-letnici mature.
Brade, brki, trebuhu ...
Da ne govorim o moških ...

Z leti, ko se staramo, pridobivamo
težo, ker je v naših glavah preveč
podatkov.
Moja glava ni več mogla sprejemati
vseh teh podatkov in so šli v druge
dela telesa. Torej sem samo pametna,
ne pa debela. To je moja zgodba in
pri njej vztrajam!

Za srečo sta potrebna samo dobro
zdravje in slab spomin.

Če si bil cepec pri dvajsetih, si tudi pri
šestdesetih, le da imaš štirideset let
izkušenj.

Ubil sem črno kačo,
zakaj niste veseli?

Končno je nedelja in bom lahko
spal ves dan.
Moj sosod ob 7. uri zjutraj:

Oven

Izredno pomemben mesec je
pred vami. Navidezno boste po-
slušali nasvet nekoga v bližini,
a v resnici boste delovali pov-
sem po svoji presoji. Urejali bo-
ste zadeve, ki imajo dolgoročno
izredno velik uspeh. Izkoristite
zlasti prve tri tedne, kasneje
bo Merkur retrograden. Jupiter
odpira marsikatera do zdaj za-
prta vrata. V prvih treh tednih
bo vitalnost odlična. Previdnej-
ši bodite ob polni luni.

Bik

Odlično lahko napredujete
na poslovnem področju, ven-
dar pohitite z vsem pomemb-
nejšim do 21. v mesecu, ko bo
Merkur še direkten v vašem
znaku. Po tem datumu vstopi
Sonce v bika, počutje bo dobro.
V tem obdobju svojega življenja
potrebujete ljubezen in oporo,
na katero se lahko zanesete.
Prepustili se boste dogodkom
in doživite lahko nekaj zares
izjemnega.

Dvojčka

Vaš vladar bo potoval po
znaku bika, zato boste izredno
premišljeni. Veliko obveznosti
imate pred seboj in kar nekaj
sitnosti, ki so povezane s pre-
teklostjo, kar velja zlasti za čas
po 21. v mesecu, ko bo retrogra-
dni Merkur. Delovati morate
bolj sistematično, saj se vam
obetajo pozitivne spremembe.
V vaše znamenje bo vsak čas
vstopila Venera, kar vas bo
osrečevalo. Kaže se zadovolj-
stvo na čustvenem področju.

Rak

Vplivi planetov bodo pozitiv-
no delovali na nove premike, ki
jih načrtujete. Malce bo mote-
na stopnja zbranosti v zadnji
tretjini maja, sicer se obeta v
tem mesecu prijetno preseneče-
nje. Mars bo potoval po vašem
znaku ves maj, zato boste polni
energije. Ko bo vaša vladarica
Luna prazna, bo nastopil delni
sončev mrk. Bodite previdni.

Lev

Čeprav imate včasih vsega
čez glavo, boste uspeli pri do-
brem podvigu. Nadaljujte tak-
tiko, ki ste si jo zastavili, in se
nikar ne ustavljajte. V zadnji
tretjini meseca se bodo vaše
dejavnosti nekoliko upočasnile,
malce si boste oddahnili. Nastopil bo čas, ko boste lah-
ko končno končali (pre)dolgo
odprto zadevo. Tudi v ljubezni
se obeta lepa sprememba. Ne-
koliko umirjenemu obdobju v
prvem delu meseca bo sledila
bolj razgibana druga polovica.

Devica

Zapleti na poslovnem po-
dročju so rezultati, ki so nujni
za napredovanje. Tega vpliva
boste zelo intenzivno deležni
v zadnji tretjini meseca, ko
bo vaš vladar Merkur retro-
graden. Na čustvenem podro-
čju bo v prvi polovici meseca
zelo prijetno, odlično se boste
imeli. In še opozorilo na splo-
šno: popaziti morate na svoje
zdravje, saj včasih pretiravate
pri naprezanju, izogibajte se
stresnih situacij.

HOROSKOP JE TOKRAT
PRIPRAVILA ASTROLOGINJA
DOLORES.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva
na **041 519 265** in na Facebookovi
strani
Dolores Astro.

Tehdnica

Vaša vladarica Venera bo v
prvi polovici meseca v biku,
zato boste blesteli v svoji naj-
boljši izdaji. Veselje vas bo
pogledati. Nikar ne ponovite
napake, ki ste jo že zagrešili v
preteklosti. Tokrat lahko zade-
ve obrnete sebi v dobro in do-
sežete zavirljive rezultate. Pred
vami je nepričakovan preobrat
v ljubezni. Od vas je odvisno,
kako se bo situacija razpletla, v
zadnjem delu meseca bo lahko
že vse jasno.

Škorpjon

Izredno dober in dejaven me-
sec je pred vami, v katerem lah-
ko odlično napredujete. Veliko
obveznosti je pred vami, zato
se na poti ne ustavljajte, tem-
več resno in preudarno rešujte
zadeve. Nekoliko upočasnjeno
bo vse v zadnjem delu meseca.
Zaradi vpliva sončevega mrka
boste lahko malce nestrpní, še
zlasti v odnosu. Previdnost v
teh dneh ne bo odveč, saj bo
tudi Merkur postal retrograden.

Strelec

Več planetov v ognjenem
sorodnem znaku je odlična
podlaga za vaše delovanje. Na
prihodnost boste gledali s pri-
dihom nadčutnega in se brez
strahu predajali obveznostim,
ki v tem času ne bodo tako
majhne. Uspehe boste nizali
drugega za drugim, zato se
obeta napredovanje. Odlične
bodo tudi povezave s tujino. Vi-
talnost bo v prvih treh tednih iz
dneva v dan boljša, spremljale
vas bodo tudi naklonjene oko-
ličnine.

Kozorog

Planet Mars bo ves mesec
nasprotoval vašemu znamenju,
zato se boste morali za dosego
svojih ciljev truditi z dvojno mo-
čjo. Lahko naletite na ovire, kar
bo okoli polne lune, težavnejši
pa bo lahko tudi čas mlaja, ko
bo nastopil tudi sončev mrk.
Malce boste notranje napeti,
kajti niste dosegli tistega, kar
želite. Sledi preteklosti bodo
tako močne, da ne boste mogli
ubežati. Najboljša rešitev je, da
se soočite sami s seboj.

Vodnar

Zadovoljni boste ob nena-
dnem poslovnem uspehu in
skušali iz vsega skupaj pote-
gniti nekaj več. Odlično vam
bo šlo od rok vse do polne lune.
Kasneje nekoliko varčujete z mo-
čmi, saj telesno ne boste v naj-
boljši formi. Vaš najbližji dru-
žinski član se bo močno oziral
na vaše želje, zato bosta vladali
složnost in sreča. Po 11. v me-
secu, ko bo Venera v sorodnem
znaku, bo še posebej lepo.

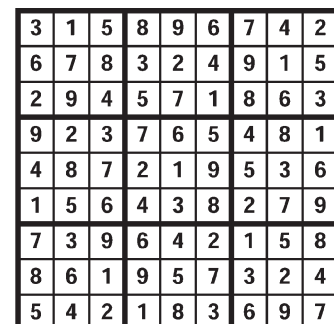
Ribi

Začetek meseca bo zelo spod-
buden, zato boste imeli kar
nekaj dobrih idej, kako nad-
graditi stanje. Skrbelo vas bo
za prihodnost, vendar je strah
odveč, vse se bo dobro izteklo.
Mars vas bo ves april oborože-
val z notranjo močjo in energijo.
Zato boste telesno izredno
dejavni. Saturn, ki je že začel
svoje potovanje po ribah, bo od
vas zahteval povečano discipli-
nino na različnih življenjskih
področjih. Najlažje se boste »ra-
zumeli z njim«, če boste pri tem
voljno sodelovali.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva
na **041 404 935** in na Facebookovi
strani
Astrologinja Gordana.

Nagradna križanka

3K

1. **nagrada:** dve vstopnici za Mozirski gaj in odeja
2. **nagrada:** vstopnica za Mozirski gaj in predpasnik
3. **nagrada:** vstopnica za Mozirski gaj in kuhinjska krpa

KUPON

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izzreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisma preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicje soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Presernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rs.si.

Ime in priimek:

Naslov:

Telefon:

Obkrožite: a) sem naročnik

b) občasni bralec Novega tednika

Podpis:

**Upoštevali bomo
samo rešitve na
kuponu, ki ga
lahko pošljete
po pošti ali
prinesete v
uredništvo.**

Geslo lahko pošljete tudi po elektronski pošti na naslov

tajnistvo@nt-rc.si

Celjski modno-glasbeni spektakel

Konec minulega tedna je bil v Citycentru Celje v znamenju tradicionalne modne revije. Tokrat z naslovom **Moč miru**, s čimer so letos želeli poudariti subtilnost, ženstvenost in belino.

Osrednja gostja je bila pevka Maja Keuc – Amaya ob spremljavi simfoničnega

orkestra pod taktirko Matjaža Brežnika. Plesni izziv so sprejeli plesalci iz Bolera, ki jih vodi koreograf in plesalec Matevž Česen, aranžmaje za glasbo pa je pripravil skladatelj in aranžer Peter Tovornik. Večer je zaokrožil še didžej Minless (Mitja Novak).

ER

Vodja Citycentra Celje Darja Lesjak in glasbenik Goran Bojčevski

Po odru so se tokrat med drugimi sprehodile manekenke Celjanka Gea Erjavec, Nastasja Prihoda, Nika Kar, Laura Škvorc. (SHERPA)

Jurjevanje obujajo že več desetletij

Jurjevanje je izvirna in narodopisna posebnost Laškega. Obeleževati naj bi ga začeli že pred več kot 140 leti. Šega je nato za nekaj časa ugasnila, dokler je niso pred skoraj tremi desetletji in pol obudili in od takrat jo učenci in učitelji OŠ Primoža Trubarja Laško v sodelovanju z Zvezo Možnar vsako leto ponosno predstavijo. Tudi tradicionalno jurjevanje v Slovenskih Konjicah je v središče mesta

na sončno aprilsko nedeljo privabilo veliko obiskovalcev, ki so uživali v pestrem prireditvenem programu.

»Svetega Jurja vodimo, za jajca, špeha prosimo. Sveti Juri orožnik, bodi ti naš pomočnik. O svetem Jurju maša je dobra kravja paša.« Tako je minuli petek po laških ulicah in trgih odmevala posebna Jurjeva pesem. Učenci in učitelji OŠ Primoža Trubarja Laško so že 34. leto zapored obudili običaj jurjevanja. Ob

tem so dekleta in fantje v družbi Zelenega Jurija prepevali še druge pomladne in pastirske pesmi ter s piskanjem na piščali in rogove po mestu delali velik trušč.

Po obhodu mesta se je sprevod ustavil na občinskem dvorišču, kjer so se dekleta in fantje predstavili s pastirskimi in z rajalnimi plesi. Člani Zveze kulturnih društev Možnar so na stojnicah prikazali izdelovanje rogov, venčkov, piščali in »prdcev«. Tradicionalno so tudi ocenjevali rogove. Tradicija veleva, da so ti narejeni iz povsem naravnih materialov. Izbrati je treba primerno vrsto lesa oziroma drevesno vejo, ki jo izdelovalec nato previdno obreže in iz lubja ustvari rog. A bolj kot velikost oziroma dolžina roga je pomembno njegovo sporočilo, in sicer da služi svojemu namenu. Rog je namreč simbol pomladi, prebujanja narave.

BA, BF

Strokovna komisija je izbrala najlepše in najdaljše rogove, simbol pomladi in prebujanja narave. (Foto: Občina Laško)

Člani Godbe na pihala Slovenske Konjice pri cerkvi sv. Jurija. (Foto: Občina Slovenske Konjice)

V tretje gre rado

V soboto je bilo vreme žalčanom naklonjeno in so lahko pod streho spravili že nekaj časa napovedni družabno-glasbeni dogodek kot uvod v osmo sezono fontane piva, katere pipice sicer delujejo že od začetka aprila.

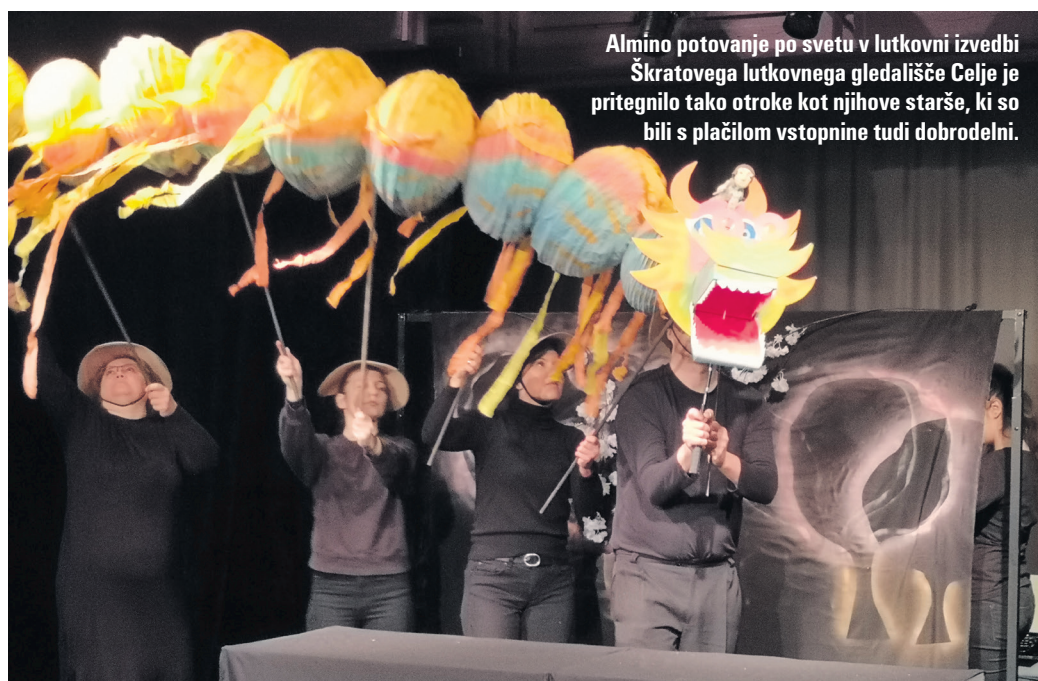
Fontana je tudi uradno dobila nova ambasadorja Tilna Artača in Ani Frece. »Verjamemo, da bosta svoje poslanstvo opravljala s ponosom. Hvala tudi predstavnikom Biograda, da so v Žalec prinesli dalmatinsko vzdušje. Klapa Bunari in skupina Fajercajg odlični sta bili,« so po dogodku objavili organizatorji.

ŠO

Nova ambasadorica fontane, domača pevka Ani Frece, ki sicer zadnja leta živi v Ljubljani, je takole nazdravljala v družbi župana Janka Kosa.

Alma v lutkovni izvedbi

Almino potovanje po svetu v lutkovni izvedbi Škratovega lutkovnega gledališča Celje je pritegnilo tako otroke kot njihove starše, ki so bili s plačilom vstopnine tudi dobrodelni.

Škratovo lutkovno gledališče Celje, ki je letos prejelo priznanje celjske zvezde za najvidnejše dosežke v preteklih dveh letih, je v soboto prvič uprizorilo novo predstavo Alma. Gre za pripoved o znameniti Celjanki Almi M. Karlin, tokrat v lutkovni izvedbi, primerni za otroke in odrasle.

Slikovito uprizoritev o Alminem potovanju v Južno Ameriko, na Japonsko in Papuo-Novu Gvinejo, so člani skupine pripravili v okviru

dobrodelnega lutkovnega dogodka, ki ga je v Plesnem forumu Celje organiziral Rotary klub Celje. Ta je tokrat prvič pripravil nekoliko drugačen dobrodelni dogodek, da bi zbral prispevke za starejše in otroke, ki potrebujejo pomoč. Dogodek so soustvarili učenci Osnovne šole Lava, ki so pravljico o veveričku Viktorju uprizorili s pomočjo japonskega papirnatega gledališča kamišibaj.

TC

Pevski sprehod po Celju

Na nedeljskem prvem pevskem sprehodu po Celju v okviru letošnjega Mladinskega pevskega festivala je sodelovalo več kot 130 pevcev, folkloristov in godbenikov iz celjskih društev, vrtcev in šol.

Novost letošnjega festivala je sodelovanje pri projektu Vseslovensko petje s srci in del tega je bil prvi pevski sprehod po mestu. V ponedeljek so zapeli in nastope posneli v številnih vrtcih, šolah, organizacijah ter podjetjih. Na ta način so se sodelujoči pridružili pobudi za ohranjanje in širjenje slovenske pesmi.

TC

Slovensko petje in ples sta v nedeljo napolnila celjske trge. Na fotografiji je zbor OŠ Frana Roša. (Foto: SHERPA)